

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2016/679

2016 m. balandžio 27 d.

dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 16 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) fizinių asmenų apsauga tvarkant asmens duomenis yra pagrindinė teisė. Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 8 straipsnio 1 dalyje ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 16 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad kiekvienas asmuo turi teisę į savo asmens duomenų apsaugą;
- (2) fizinių asmenų apsaugos tvarkant jų asmens duomenis principais ir taisyklėmis turėtų būti paisoma fizinių asmenų pagrindinių teisių ir laisvių, visų pirma jų teisės į asmens duomenų apsaugą, neatsižvelgiant į jų pilietybę ar gyvenamąją vietą. Šiuo reglamentu siekiama padėti užbaigti kurti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę ir ekonominę sąjungą, skatinti ekonominę ir socialinę pažangą, stiprinti valstybių narių ekonomiką ir siekti jų ekonomikos konvergencijos vidaus rinkoje ir fizinių asmenų gerovės;
- (3) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB ⁽⁴⁾ siekiama suderinti fizinių asmenų pagrindinių teisių ir laisvių apsaugą vykdant duomenų tvarkymo veiklą ir užtikrinti laisvą asmens duomenų judėjimą tarp valstybių narių;

⁽¹⁾ OL C 229, 2012 7 31, p. 90.

⁽²⁾ OL C 391, 2012 12 18, p. 127.

⁽³⁾ 2014 m. kovo 12 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2016 m. balandžio 8 d. Tarybos pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2016 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento pozicija.

⁽⁴⁾ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

- (4) asmens duomenys turėtų būti tvarkomi taip, kad tai pasitarnautų žmonijai. Teisė į asmens duomenų apsaugą nėra absoliuti; ji turi būti vertinama atsižvelgiant į jos visuomeninę paskirtį ir derėti su kitomis pagrindinėmis teisėmis, remiantis proporcingumo principu. Šiuo reglamentu paisoma visų Chartijoje pripažintų ir Sutartyse įtvirtintų pagrindinių teisių ir laisvių bei principų, visų pirma teisės į privatų ir šeimos gyvenimą, būsto neliečiamybę ir komunikacijos slaptumą, teisės į asmens duomenų apsaugą, minties, sąžinės ir religijos laisvės, saviraiškos ir informacijos laisvės, laisvės užsiimti verslu, teisės į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą ir kultūrų, religijų ir kalbų įvairovės;
- (5) dėl ekonominės ir socialinės integracijos, kuri yra vidaus rinkos veikimo rezultatas, labai išaugo tarpvalstybinis asmens duomenų judėjimas. Sąjungoje daugiau keičiamasi asmens duomenimis tarp viešojo ir privačiojo sektoriaus subjektų, įskaitant fizinius asmenis, asociacijas ir įmones. Sąjungos teisėje valstybių narių nacionalinės institucijos raginamos bendradarbiauti ir keistis asmens duomenimis, kad galėtų atlikti savo pareigas arba vykdyti užduotis kitos valstybės narės valdžios institucijos vardu;
- (6) dėl sparčios technologinės plėtros ir globalizacijos kyla naujų asmens duomenų apsaugos sunkumų. Žymiai išaugo asmens duomenų rinkimo ir keitimosi jais mastas. Technologijos leidžia privatioms bendrovėms ir valdžios institucijoms vykdam savo veiklą naudotis asmens duomenimis precedento neturinčiu mastu. Fiziniai asmenys vis dažniau viešina asmeninę informaciją pasaulio mastu. Technologijos pakeitė ekonominę ir socialinę gyvenimą ir turėtų sudaryti dar palankesnes sąlygas laisvam asmens duomenų judėjimui Sąjungoje ir jų perdavimui į trečiąsias valstybes bei tarptautinėms organizacijoms, kartu užtikrinant aukštą asmens duomenų apsaugos lygį;
- (7) dėl tų pokyčių Sąjungoje reikia tvirtos ir geriau suderintos duomenų apsaugos sistemos, paremtos griežtu vykdymo užtikrinimu, kadangi svarbu sukurti pasitikėjimą, kuris sudarys sąlygas skaitmeninei ekonomikai vystytis vidaus rinkoje. Fiziniai asmenys turėtų kontroliuoti savo asmens duomenis ir turėtų būti užtikrintas didesnis teisinis ir praktinis tikrumas fiziniams asmenims, ekonominės veiklos vykdytojams ir valdžios institucijoms;
- (8) kai šiuo reglamentu numatoma galimybė valstybės narės teisėje konkrečiau apibrėžti reglamento taisykles ar numatyti jų apribojimus, valstybės narės, kiek tai būtina suderinamumui užtikrinti ir siekiant, kad nacionalinės nuostatos būtų suprantamos asmenims, kuriems jos taikomos, gali į savo nacionalinę teisę įtraukti šio reglamento elementus;
- (9) Direktyvos 95/46/EB tikslai ir principai tebėra pagrįsti, tačiau ji neužkirto kelio suskaidytam duomenų apsaugos įgyvendinimui Sąjungoje, teisiniam netikrumui ar plačiai paplitusiai viešajai nuomonei, kad fizinių asmenų apsaugai kyla didelių pavojų, visų pirma dėl veiklos internete. Dėl skirtingo fizinių asmenų teisių ir laisvių, visų pirma teisės į asmens duomenų apsaugą tvarkant asmens duomenis, apsaugos lygio valstybėse narėse gali būti trikdomas laisvas asmens duomenų judėjimas Sąjungoje. Todėl tokie skirtumai gali kliudyti užsiimti ekonomine veikla Sąjungos lygmeniu, iškreipti konkurenciją ir trukdyti valdžios institucijoms vykdyti savo pareigas pagal Sąjungos teisę. Tokią skirtingo lygio apsaugą lemia nevienodas Direktyvos 95/46/EB įgyvendinimas ir taikymas;
- (10) siekiant užtikrinti vienodo ir aukšto lygio fizinių asmenų apsaugą ir pašalinti asmens duomenų judėjimo Sąjungoje kliūtis, visose valstybėse narėse turėtų būti užtikrinama lygiavertė asmenų teisių ir laisvių apsauga tvarkant tokius duomenis. Visoje Sąjungoje turėtų būti užtikrintas nuoseklus ir vienodas taisyklių, kuriomis reglamentuojama fizinių asmenų pagrindinių teisių ir laisvių apsauga tvarkant asmens duomenis, taikymas. Kalbant apie asmens duomenų tvarkymą siekiant laikytis teisinės prievolės, užduoties, vykdomos dėl viešojo intereso arba vykdam duomenų valdytojų pavestas viešosios valdžios funkcijas, atlikimui valstybėms narėms turėtų būti leidžiama išlaikyti arba nustatyti nacionalines nuostatas, kuriomis konkrečiau apibrėžiamas šiame reglamente nustatytų taisyklių taikymas. Kartu su bendraisiais ir horizontaliaisiais teisės aktais dėl duomenų apsaugos, kuriais įgyvendinama Direktyva 95/46/EB, valstybės narės turi keletą konkrečių sektorių skirtų teisės aktų srityse, kuriose reikia konkretnių nuostatų. Šiuo reglamentu valstybėms narėms taip pat suteikiama tam tikra veiksmų laisvė nustatyti savo taisykles, be kita ko, dėl specialių kategorijų asmens duomenų (neskelbtini duomenys) tvarkymo. Todėl šiuo reglamentu neužkertamas kelias taikyti valstybės narės teisę, kurioje nustatomos konkrečių duomenų tvarkymo atvejų aplinkybės, be kita ko, tiksliau apibrėžiant sąlygas, kuriomis duomenų tvarkymas yra teisėtas;

- (11) siekiant veiksmingos asmens duomenų apsaugos visoje Sąjungoje, reikia ne tik sustiprinti ir išsamiai nustatyti duomenų subjektų teises ir asmens duomenis tvarkančių ir jų tvarkymą nustatančių subjektų prievoles, bet ir valstybėse narėse suteikti lygiaverčius įgaliojimus stebėti ir užtikrinti asmens duomenų apsaugos taisyklių laikymąsi ir nustatyti lygiavertės sankcijos dėl pažeidimų;
- (12) SESV 16 straipsnio 2 dalimi Europos Parlamentas ir Taryba įgaliojami nustatyti fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis taisykles ir laisvo asmens duomenų judėjimo taisykles;
- (13) siekiant užtikrinti vienodo lygio fizinių asmenų apsaugą visoje Sąjungoje ir neleisti atsirasti skirtumams, kurie kliudo laisvam asmens duomenų judėjimui vidaus rinkoje, reikia priimti reglamentą, kuriuo būtų užtikrintas teisinis tikrumas ir skaidrumas ekonominės veiklos vykdytojams, įskaitant labai mažas, mažąsias ir vidutines įmones, kuriuo fiziniams asmenims visose valstybėse narėse būtų užtikrintos vienodo lygio teisiškai įgyvendinamos teisės, o duomenų valdytojams ir duomenų tvarkytojams būtų nustatytos vienodo lygio prievolės bei atsakomybė, ir kuriuo būtų užtikrinta nuosekli asmens duomenų tvarkymo stebėsena ir lygiavertės sankcijos visose valstybėse narėse, taip pat veiksmingas skirtingų valstybių narių priežiūros institucijų bendradarbiavimas. Tam, kad vidaus rinka veiktų tinkamai, reikia užtikrinti, kad laisvas asmens duomenų judėjimas Sąjungoje nebūtų ribojamas ar draudžiamas dėl priešasčių, susijusių su fizinių asmenų apsauga tvarkant asmens duomenis. Kad būtų atsižvelgta į ypatingą labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių padėtį, šiame reglamente įrašų laikymo atžvilgiu organizacijoms, kuriose dirba mažiau kaip 250 darbuotojų, numatyta nukrypti leidžianti nuostata. Be to, Sąjungos institucijos ir įstaigos, valstybės narės ir jų priežiūros institucijos raginamos taikant šį reglamentą atsižvelgti į specialius labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių poreikius. Labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių sąvoka turėtų būti grindžiama Komisijos rekomendacijos 2003/361/EB ⁽¹⁾ priedo 2 straipsniu;
- (14) šiuo reglamentu užtikrinama apsauga turėtų būti taikoma fiziniams asmenims tvarkant jų asmens duomenis, neatsižvelgiant į jų pilietybę ar gyvenamąją vietą. Šis reglamentas neapima juridinių asmenų ir visų pirma su juridinio asmens statusą turinčių įmonių duomenų, įskaitant juridinio asmens pavadinimą, teisinę formą ir kontaktinius duomenis, tvarkymo;
- (15) siekiant, kad būtų išvengta rimtos teisės aktų apėjimo grėsmės, fizinių asmenų apsauga turėtų būti neutrali technologijų atžvilgiu ir turėtų nepriklausyti nuo taikomų metodų. Fizinių asmenų apsauga turėtų būti taikoma asmens duomenis tvarkant tiek automatizuotomis priemonėmis, tiek rankiniu būdu, jeigu asmens duomenys laikomi arba juos ketinama laikyti susistemintame rinkinyje. Šis reglamentas neturėtų būti taikomas pagal specialius kriterijus nesusistemintiems rinkiniams ar jų grupėms, taip pat jų tituliniais lapams;
- (16) šis reglamentas netaikomas nei pagrindinių teisių ir laisvių apsaugai ar laisvo duomenų, susijusių su Sąjungos teisės nereglamentuojama veikla, pavyzdžiui, su nacionaliniu saugumu susijusia veikla, judėjimo klausimams. Šis reglamentas netaikomas asmens duomenų tvarkymui, kai asmens duomenis tvarko valstybės narės, vykdydamos su Sąjungos bendra užsienio ir saugumo politika susijusią veiklą;
- (17) asmens duomenų tvarkymui Sąjungos institucijose, įstaigose, tarnybose ir agentūrose taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ⁽²⁾. Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir kiti Sąjungos teisės aktai, taikytini tokiam asmens duomenų tvarkymui, turėtų būti pataisyti pagal šiame reglamente nustatytus principus ir taisykles ir taikomi atsižvelgiant į šį reglamentą. Siekiant užtikrinti tvirtą ir suderintą duomenų apsaugos sistemą Sąjungoje, priėmus šį reglamentą turėtų būti atitinkamai pataisytas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001, kad jį būtų galima taikyti tuo pačiu metu, kaip ir šį reglamentą;
- (18) šis reglamentas netaikomas tais atvejais, kai asmens duomenis fizinis asmuo tvarko vykdydamas grynai asmeninę ar namų ūkio priežiūros veiklą ir nesusiedamas to su profesine ar komercine veikla. Asmeninę ar namų ūkio

⁽¹⁾ 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacija dėl labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių sampratos (C(2003) 1422) (OL L 124, 2003 5 20, p. 36).

⁽²⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

priežiūros veiklą gali sudaryti, be kita ko, susirašinėjimas ir adresų saugojimas arba naudojimas socialiniais tinklais ir internetinė veikla, vykdoma atliekant tokią veiklą. Tačiau šis reglamentas taikomas duomenų valdytojams arba duomenų tvarkytojams, kurie suteikia priemonės asmens duomenų tvarkymui vykdančią asmeninę ar namų ūkio priežiūros veiklą;

- (19) fizinių asmenų apsauga kompetentingoms valdžios institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, nustatymo ar traukimo baudžiamajon atsakomybėn už jas arba baudžiamųjų sankcijų vykdymo tikslais, įskaitant apsaugą nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevenciją, ir laisvas tokių duomenų judėjimas reglamentuojami specialiu Sąjungos teisės aktu. Todėl šis reglamentas neturėtų būti taikomas duomenų tvarkymo veiklai tokiais tikslais. Tačiau kai asmens duomenys, kuriuos valdžios institucijos tvarko pagal šį reglamentą, naudojami tais tikslais, jų tvarkymas turėtų būti reglamentuojamas konkretesniu Sąjungos teisės aktu, tai yra Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/680 ⁽¹⁾. Valstybės narės gali kompetentingoms valdžios institucijoms, kaip apibrėžta Direktyvoje (ES) 2016/680, pavesti užduotis, kurios nebūtinai atliekamos nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, nustatymo ar traukimo baudžiamajon atsakomybėn už jas arba baudžiamųjų sankcijų vykdymo tikslais, įskaitant apsaugą nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevenciją, kad tais kitais tikslais atliekamas asmens duomenų tvarkymas tiek, kiek jis patenka į Sąjungos teisės taikymo sritį, patektų į šio reglamento taikymo sritį.

Kalbant apie tų kompetentingų valdžios institucijų atliekamą asmens duomenų tvarkymą tikslais, patenkančiais į šio reglamento taikymo sritį, valstybės narės galėtų palikti arba nustatyti konkretesnes nuostatas šio reglamento taisyklių taikymui pritaikyti. Tokiomis nuostatomis gali būti tiksliau apibrėžti konkretūs reikalavimai dėl tais kitais tikslais tų kompetentingų valdžios institucijų atliekamo asmens duomenų tvarkymo, atsižvelgiant į atitinkamos valstybės narės konstitucinę, organizacinę ir administracinę struktūrą. Kai šis reglamentas taikomas privačioms įstaigoms tvarkant asmens duomenis, šiame reglamente valstybėms narėms turėtų būti numatyta galimybė konkrečiomis sąlygomis teisės aktais apriboti tam tikras prievoles ir teises, kai toks apribojimas yra būtina ir proporcinga priemonė demokratinėje visuomenėje siekiant apsaugoti konkrečius svarbius interesus, įskaitant visuomenės saugumą ir nusikalstamų veikų prevenciją, tyrimą, nustatymą ir traukimą baudžiamajon atsakomybėn už jas arba baudžiamųjų sankcijų vykdymą, įskaitant apsaugą nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevenciją. Tai aktualu, pavyzdžiui, kovojant su pinigų plovimu ar vykdančiam kriminalinių tyrimų laboratorijų veiklą;

- (20) nors šis reglamentas, *inter alia*, taikomas ir teismų bei kitų teisminių institucijų veiklai, Sąjungos ar valstybės narės teisėje galėtų būti nurodytos duomenų tvarkymo operacijos ir duomenų tvarkymo procedūros tvarkant asmens duomenis teismuose bei kitose teisminėse institucijose. Siekiant apsaugoti teisminių institucijų nepriklausomumą vykdančią jų teismines užduotis, įskaitant jų sprendimų priėmimo nepriklausomumą, priežiūros institucijų kompetencijai neturėtų priklausyti asmens duomenų tvarkymas teismams vykdančią jų teismines funkcijas. Tokių duomenų tvarkymo operacijų priežiūrą turėtų būti galima pavesti konkrečioms valstybės narės teismų sistemos įstaigoms; visų pirma jos turėtų užtikrinti, kad būtų laikomasi šiame reglamente nustatytų taisyklių, skatinti teisminių institucijų narių informuotumą apie jų prievoles pagal šį reglamentą ir nagrinėti su tokiais duomenų tvarkymo operacijomis susijusius skundus;
- (21) šiuo reglamentu nedaromas poveikis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB ⁽²⁾, visų pirma jos 12–15 straipsniuose įtvirtintų tarpinių paslaugų teikėjų atsakomybės nuostatų, taikymui. Ta direktyva siekiama prisidėti prie tinkamo vidaus rinkos veikimo užtikrinant laisvą informacinės visuomenės paslaugų judėjimą tarp valstybių narių;
- (22) bet koks asmens duomenų tvarkymas, kai asmens duomenis Sąjungoje vykdydama savo veiklą tvarko duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo buveinė, turėtų vykti pagal šį reglamentą, neatsižvelgiant į tai, ar pati tvarkymo operacija atliekama Sąjungoje. Buveinė reiškia, kad per stabilias struktūras vykdoma veiksminga ir reali veikla. Teisinė tokių struktūrų forma, neatsižvelgiant į tai, ar tai filialas ar patronuojamoji bendrovė, turinti juridinio asmens statusą, tuo požiūriu nėra lemiamas veiksnys;

⁽¹⁾ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/680 dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, nustatymo ar traukimo baudžiamajon atsakomybėn už jas arba baudžiamųjų sankcijų vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinamas Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 89).

⁽²⁾ 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) (OL L 178, 2000 7 17, p. 1).

- (23) kad fiziniams asmenims būtų užtikrinta apsauga, į kurią jie turi teisę pagal šį reglamentą, šis reglamentas turėtų būti taikomas Sąjungoje esančių duomenų subjektų asmens duomenų, kuriuos tvarko Sąjungoje neįsisteigęs duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas, tvarkymui, kai duomenų tvarkymo veikla yra susijusi su prekių ar paslaugų siūlymu tokiems duomenų subjektams, neatsižvelgiant į tai, ar tai susiję su mokėjimu. Siekiant nustatyti, ar toks duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas siūlo prekes ar paslaugas Sąjungoje esantiems duomenų subjektams, turėtų būti įsitikinta, ar akivaizdu, kad tas duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas numato teikti paslaugas duomenų subjektams vienoje ar keliose valstybėse narėse Sąjungoje. Kadangi vien tik to, kad Sąjungoje yra prieinami duomenų valdytojo, duomenų tvarkytojo ar tarpininko interneto svetainė ar el. pašto adresas, ir kiti kontaktiniai duomenys arba kad vartojama kalba, kuri paprastai vartojama trečiojoje valstybėje, kurioje yra įsisteigęs duomenų valdytojas, nepakanka įsitikinti, kad esama tokio ketinimo, tokie veiksniai kaip kalbos ar valiutos, paprastai vartojamų (naudojamų) vienoje ar keliose valstybėse narėse, vartojimas (naudojimas) su galimybe užsisakyti prekes ir paslaugas ta kita kalba, arba Sąjungoje esančių vartotojų ar naudotojų minėjimas gali būti aspektai, iš kurių aišku, kad duomenų valdytojas numato siūlyti prekes ar paslaugas duomenų subjektams Sąjungoje;
- (24) šis reglamentas taip pat turėtų būti taikomas Sąjungoje esančių duomenų subjektų asmens duomenų, kuriuos tvarko Sąjungoje neįsisteigęs duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas, tvarkymui, kai duomenų tvarkymas susijęs su tokių duomenų subjektų elgesio tiek, kiek jų elgesys vyksta Sąjungoje, stebėseną. Siekiant nustatyti, ar duomenų tvarkymo veikla gali būti laikoma duomenų subjektų elgesio stebėseną, reikėtų įsitikinti, ar fiziniai asmenys internete atsekami, be kita ko, vėliau galbūt taikant asmens duomenų tvarkymo metodus, kuriais fiziniam asmeniui suteikiamas profilis, ypač siekiant priimti su juo susijusius sprendimus arba išnagrinėti ar prognozuoti jo asmeninius pomėgius, elgesį ir požiūrius;
- (25) kai pagal tarptautinę viešąją teisę taikoma valstybės narės teisė, pavyzdžiui, valstybių narių diplomatinėse atstovybėse ar konsulinėse įstaigose, šis reglamentas taip pat turėtų būti taikomas Sąjungoje neįsisteigusiems duomenų valdytojams;
- (26) duomenų apsaugos principai turėtų būti taikomi bet kokiai informacijai apie fizinį asmenį, kurio asmens tapatybė yra nustatyta arba gali būti nustatyta. Asmens duomenys, kuriems suteikti pseudonimai ir kurie galėtų būti priskirti fiziniam asmeniui pasinaudojus papildoma informacija, turėtų būti laikomi informacija apie fizinį asmenį, kurio tapatybė gali būti nustatyta. Sprendžiant, ar galima nustatyti fizinio asmens tapatybę, reikėtų atsižvelgti į visas priemones, pavyzdžiui, išskyrimą, kurias asmens tapatybei tiesiogiai ar netiesiogiai nustatyti, pagrįstai tikėtina, galėtų naudoti duomenų valdytojas ar kitas asmuo. Įsitikinant, ar tam tikros priemonės, pagrįstai tikėtina, galėtų būti naudojamos siekiant nustatyti fizinio asmens tapatybę, reikėtų atsižvelgti į visus objektyvius veiksnius, pavyzdžiui, sąnaudas ir laiko trukmę, kurių prireiktų tapatybei nustatyti, turint omenyje duomenų tvarkymo metu turimas technologijas bei technologinę plėtrą. Todėl duomenų apsaugos principai neturėtų būti taikomi anonimiškai informacijai, t. y. informacijai, kuri nėra susijusi su fiziniu asmeniu, kurio tapatybė yra nustatyta arba gali būti nustatyta, arba asmens duomenims, kurių anonimiškumas užtikrintas taip, kad duomenų subjekto tapatybė negali arba nebegali būti nustatyta. Todėl šis reglamentas netaikomas tokios anonimiškos informacijos tvarkymui, įskaitant statistiniais ar tyrimų tikslais;
- (27) šis reglamentas netaikomas mirusių asmenų asmens duomenims. Valstybės narės gali numatyti mirusių asmenų asmens duomenų tvarkymo taisykles;
- (28) pseudonimų suteikimas asmens duomenims gali sumažinti atitinkamiems duomenų subjektams kylančius pavojus ir padėti duomenų valdytojams ir duomenų tvarkytojams įvykdyti savo duomenų apsaugos prievoleles. Šiame reglamente aiškiai numatyta pseudonimų suteikimu neketinama kliudyti taikyti kitas duomenų apsaugos priemones;
- (29) siekiant sukurti paskatas, kad tvarkant asmens duomenis būtų suteikiami pseudonimai, turėtų būti galima pas tą patį duomenų valdytoją taikyti pseudonimų suteikimo asmens duomenims priemones, tuo pat metu sudarant sąlygas atlikti bendrą analizę, kai tas duomenų valdytojas yra ėmėsis techninių ir organizacinių priemonių, būtinų užtikrinti, kad atitinkamo duomenų tvarkymo atžvilgiu būtų įgyvendinamas šis reglamentas, ir užtikrinant, kad papildoma informacija, naudojama priskiriant asmens duomenis konkrečiam duomenų subjektui, būtų laikoma atskirai. Asmens duomenis tvarkantis duomenų valdytojas turėtų nurodyti įgaliojimus asmeniui pas tą patį duomenų valdytoją;

- (30) fiziniai asmenys gali būti susieti su savo įrenginių, taikomųjų programų, priemonių ir protokolų interneto identifikatoriais, pavyzdžiui, IP adresais, slapukų identifikatoriais, arba kitais identifikatoriais, pavyzdžiui, radijo dažninio atpažinimo žymenimis. Taip gali likti pėdsakų, kurie visų pirma kartu su unikaliais identifikatoriais ir kita serverių gauta informacija gali būti panaudoti fizinių asmenų profiliams kurti ir jiems identifikuoti;
- (31) valdžios institucijos, kurioms asmens duomenys atskleidžiami laikantis teisinės prievolės, kad jos galėtų vykdyti oficialias savo funkcijas kaip, pavyzdžiui, mokesčių institucijos ar muitinės, finansinių tyrimų padaliniai, nepriklausomos administracinės valdžios institucijos ar finansų rinkų institucijos, atsakingos už vertybinių popierių rinkų reguliavimą ir priežiūrą, neturėtų būti laikomos asmens duomenų gavėjais, jei jos gauna duomenis, kurie yra būtini konkrečiam tyrimui atlikti pagal bendrą interesą, vadovaujantis Sąjungos arba valstybės narės teise. Valdžios institucijų prašymai atskleisti duomenis visada turėtų būti pateikiami raštu, būti pagrįsti ir nereguliarūs ir neturėtų būti susiję su visu susistemintu rinkiniu ar dėl jų susisteminti rinkiniai neturėtų būti susiejami tarpusavyje. Tos valdžios institucijos asmens duomenis turėtų tvarkyti laikydamosi taikomų duomenų apsaugos taisyklių, atsižvelgiant į duomenų tvarkymo tikslus;
- (32) sutikimas turėtų būti duodamas aiškiu aktu patvirtinant, kad yra suteiktas laisva valia, konkretus, informacija pagrįstas ir vienareikšmis nurodymas, kad duomenų subjektas sutinka, kad būtų tvarkomi su juo susiję asmens duomenys, pavyzdžiui raštiškas, įskaitant elektroninėmis priemonėmis, arba žodinis pareiškimas. Tai galėtų būti atliekama pažymint langelį interneto svetainėje, pasirenkant informacinės visuomenės paslaugų techninius parametrus arba kitu pareiškimu arba poelgiu, iš kurio aiškiai matyti tame kontekste, kad duomenų subjektas sutinka su siūlomu jo asmens duomenų tvarkymu. Todėl tykla, iš anksto pažymėti langeliai arba neveikimas neturėtų būti laikomi sutikimu. Sutikimas turėtų apimti visą duomenų tvarkymo veiklą, vykdomą tuo pačiu tikslu ar tais pačiais tikslais. Kai duomenys tvarkomi ne vienu tikslu, sutikimas turėtų būti duotas dėl visų duomenų tvarkymo tikslų. Jeigu duomenų subjekto sutikimo prašoma elektroniniu būdu, prašymas turi būti aiškus, glaustas ir bereikalingai nenutraukiantis naudojimosi paslauga, dėl kurios prašoma sutikimo;
- (33) dažnai būna neįmanoma asmens duomenų rinkimo metu galutinai nustatyti, kad duomenys bus tvarkomi mokslinių tyrimų tikslais. Todėl duomenų subjektai turėtų turėti galimybę duoti sutikimą dėl tam tikrų mokslinių tyrimų sričių, laikantis pripažintų mokslinių tyrimų srities etikos standartų. Duomenų subjektai turėtų turėti galimybę duoti sutikimą tik dėl tam tikrų tyrimų sričių arba tyrimų projektų dalių tiek, kiek tai leidžiama pagal numatytą tikslą;
- (34) genetiniai duomenys turėtų būti apibrėžiami kaip fizinio asmens duomenys, susiję su asmens paveldėtomis ar įgytomis genetinėmis savybėmis, kurios nustatytos išanalizavus biologinį atitinkamo fizinio asmens mėginį, ypač išanalizavus chromosomas ir dezoksiribonukleino rūgštį (DNR) arba ribonukleino rūgštį (RNR), arba kitus elementus, iš kurių galima gauti lygiavertę informaciją;
- (35) prie asmens sveikatos duomenų turėtų būti priskirti visi duomenys apie duomenų subjekto sveikatos būklę, kurie atskleidžia informaciją apie duomenų subjekto buvusią, esamą ar būsimą fizinę ar psichinę sveikatą. Tai apima informaciją apie fizinį asmenį, surinktą registruojantis sveikatos priežiūros paslaugoms gauti ar jas teikiant tam fiziniam asmeniui, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2011/24/ES ⁽¹⁾; fiziniam asmeniui priskirtą numerį, simbolį ar žymę, pagal kurią galima konkrečiai nustatyti fizinio asmens tapatybę sveikatos priežiūros tikslais; informaciją, gautą atliekant kūno dalies ar medžiagos tyrimus ar analizę, įskaitant genetinius duomenis ir biologinius mėginius; ir bet kurią informaciją apie, pavyzdžiui, ligą, negalią, riziką susirgti, sveikatos istoriją, klinikinį gydymą arba duomenų subjekto fiziologinę ar biomedicininę būklę, neatsižvelgiant į informacijos šaltinį, pavyzdžiui, ar ji būtų gauta iš gydytojo, ar iš kito sveikatos priežiūros specialisto, ligoninės, medicinos priemonės ar *in vitro* diagnostinio tyrimo;
- (36) duomenų valdytojo pagrindinė buveinė Sąjungoje turėtų būti jo centrinės administracijos vieta Sąjungoje, išskyrus atvejus, kai sprendimai dėl asmens duomenų tvarkymo tikslų ir priemonių priimami kitoje duomenų valdytojo buveinėje Sąjungoje; tokiu atveju ta kita buveinė turėtų būti laikoma pagrindine buveine. Duomenų valdytojo

⁽¹⁾ 2011 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/24/ES dėl pacientų teisių į tarpvalstybines sveikatos priežiūros paslaugas įgyvendinimo (OL L 88, 2011 4 4, p. 45).

pagrindinė buveinė Sąjungoje turėtų būti nustatoma pagal objektyvius kriterijus, be to, per stabilias struktūras ji turėtų vykdyti veiksmingą ir realią valdymo veiklą, priimdama pagrindinius sprendimus dėl duomenų tvarkymo tikslų ir priemonių. Pagal tą kriterijų neturėtų būti svarbu, ar asmens duomenys faktiškai tvarkomi toje vietoje. Asmens duomenų tvarkymo techninių priemonių ir technologijų buvimas ir naudojimas arba duomenų tvarkymo veikla savaime nereiškia, kad buveinė yra pagrindinė ir todėl nėra esminiai pagrindinės buveinės nustatymo kriterijai. Duomenų tvarkytojo pagrindinė buveinė turėtų būti jo centrinės administracijos vieta Sąjungoje, o jeigu jis neturi centrinės administracijos Sąjungoje – vieta, kurioje Sąjungoje vykdoma pagrindinė duomenų tvarkymo veikla. Tais atvejais, kurie yra susiję tiek su duomenų valdytoju, tiek su duomenų tvarkytoju, kompetentinga vadovaujanti priežiūros institucija turėtų ir toliau būti valstybės narės, kurioje yra duomenų valdytojo pagrindinė buveinė, priežiūros institucija, o duomenų tvarkytojo priežiūros institucija turėtų būti laikoma susijusia priežiūros institucija ir ta priežiūros institucija turėtų dalyvauti šiuo reglamentu numatytoje bendradarbiavimo procedūroje. Bet kuriuo atveju valstybės narės arba valstybių narių, kuriose yra viena ar kelios duomenų tvarkytojo buveinės, priežiūros institucijos neturėtų būti laikomos susijusiomis priežiūros institucijomis, kai sprendimo projektas yra susijęs tik su duomenų valdytoju. Kai duomenis tvarko įmonių grupė, tos įmonių grupės pagrindinė buveinė turėtų būti laikoma kontroliuojančiosios įmonės pagrindinė buveinė, išskyrus atvejus, kai duomenų tvarkymo tikslus ir priemones nustato kita įmonė;

- (37) įmonių grupę turėtų sudaryti kontroliuojančioji įmonė ir jos kontroliuojamos įmonės, o kontroliuojančioji įmonė turėtų būti įmonė, galinti daryti lemiamą poveikį kitoms įmonėms, pavyzdžiui, dėl nuosavybės, finansinio dalyvavimo arba įmonės veiklą reglamentuojančių taisyklių, arba įgaliojimo įgyvendinti asmens duomenų apsaugos taisykles. Įmonė, kuri kontroliuoja asmens duomenų tvarkymą su ja susijusiose įmonėse, su tomis įmonėmis turėtų būti laikoma „įmonių grupe“;
- (38) vaikams reikia ypatingos jų asmens duomenų apsaugos, nes jie gali nepakankamai suvokti su asmens duomenų tvarkymu susijusius pavojus, pasekmes ar apsaugos priemones ir savo teises. Tokia ypatinga apsauga visų pirma turėtų būti vaikų asmens duomenų naudojimui rinkodaros, virtualios asmenybės ar vartotojo profilio sukūrimo tikslais ir su vaikais susijusių asmens duomenų rinkimui naudojantis vaikui tiesiogiai pasiūlytomis paslaugomis. Tėvų pareigų turėtojo sutikimo neturėtų būti reikalaujama tiesiogiai vaikui teikiant prevencijos ar konsultavimo paslaugas;
- (39) bet kuris asmens duomenų tvarkymas turėtų būti teisėtas ir sąžiningas. Taikant skaidrumo principą, fiziniams asmenims turėtų būti aišku, kaip su jais susiję asmens duomenys yra renkami, naudojami, su jais susipažįstama arba jie yra kitaip tvarkomi, taip pat kokių mastu tie asmens duomenys yra ar bus tvarkomi. Pagal skaidrumo principą informacija ir pranešimai, susiję su tų asmens duomenų tvarkymu, turi būti lengvai prieinami ir suprantami, pateikiami aiškia ir paprasta kalba. Tas principas visų pirma susijęs su duomenų subjektų informavimu apie duomenų valdytojo tapatybę ir duomenų tvarkymo tikslus, taip pat su tolesniu informavimu, kad būtų užtikrintas sąžiningas ir skaidrus duomenų tvarkymas atitinkamų fizinių asmenų atžvilgiu, jų teise gauti patvirtinimą dėl su jais susijusių asmens duomenų tvarkymo ir teise tuos duomenis gauti. Fiziniai asmenys turėtų būti informuoti apie su asmens duomenų tvarkymu susijusius pavojus, taisykles, apsaugos priemones bei teises ir apie tai, kaip naudotis savo teisėmis tokio asmens duomenų tvarkymo srityje. Visų pirma konkretūs tikslai, kuriais tvarkomi asmens duomenys, turėtų būti aiškūs, teisėti ir nustatyti duomenų rinkimo metu. Asmens duomenys turėtų būti tinkami, susiję su tikslais, kuriais jie tvarkomi, ir riboti pagal tai, kiek jų yra būtina turėti atsižvelgiant į tikslus, kuriais jie tvarkomi; tam pirmiausia reikia užtikrinti, kad asmens duomenų saugojimo laikotarpis būtų tikrai minimalus. Asmens duomenys turėtų būti tvarkomi tik tuomet, jei asmens duomenų tvarkymo tikslo pagrįstai negalima pasiekti kitomis priemonėmis. Siekiant užtikrinti, kad duomenys nebūtų laikomi ilgiau nei būtina, duomenų valdytojas turėtų nustatyti duomenų ištrynimo arba periodinės peržiūros terminus. Reikėtų imtis visų pagrįstų priemonių, siekiant užtikrinti, kad netikslūs asmens duomenys būtų ištaisyti arba ištrinti. Asmens duomenys turėtų būti tvarkomi taip, kad būtų užtikrintas tinkamas asmens duomenų saugumas ir konfidencialumas, be kita ko, užkertant kelią neteisėtai prieigai prie asmens duomenų ir jų tvarkymui skirtos įrangos ar neteisėtam jų naudojimui;
- (40) kad duomenų tvarkymas būtų teisėtas, asmens duomenys turėtų būti tvarkomi gavus atitinkamo duomenų subjekto sutikimą arba remiantis kitu teisėtu teisiniu pagrindu, nustatytu šiame reglamente arba – kai šiame

reglamente nurodoma – kitame Sąjungos teisės akte ar valstybės narės teisėje, įskaitant būtinybę, kad duomenų valdytojas vykdytų jam tenkančią teisinę prievolę, arba būtinybę vykdyti sutartį, kurios šalis yra duomenų subjektas, arba siekiant imtis priemonių duomenų subjekto prašymu prieš sudarant sutartį;

- (41) kai šiame reglamente nurodomas teisinis pagrindas arba teisėkūros priemonė, tai nebūtinai reiškia, kad parlamentas turi priimti teisėkūros procedūra priimamą aktą, nedarant poveikio reikalavimams, taikomiems pagal atitinkamos valstybės narės konstitucinę tvarką. Tačiau toks teisinis pagrindas ar teisėkūros priemonė turėtų būti aiškūs ir tikslūs, o jų taikymas turėtų būti numatomas tiems asmenims, kuriems jie turi būti taikomi, pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – Teisingumo Teismas) ir Europos Žmogaus Teisių Teismo praktiką;
- (42) kai duomenys tvarkomi gavus duomenų subjekto sutikimą, duomenų valdytojas turėtų galėti įrodyti, kad duomenų subjektas sutiko su duomenų tvarkymo operacija. Visų pirma kai rašytinis pareiškimas teikiamas kitu klausimu, apsaugos priemonėmis turėtų būti užtikrinta, kad duomenų subjektas suvoktų, kad jis duoda sutikimą ir dėl ko jis jį duoda. Laikantis Tarybos direktyvos 93/13/EEB ⁽¹⁾, duomenų valdytojo iš anksto suformuluotas sutikimo pareiškimas turėtų būti pateiktas suprantama ir lengvai prieinama forma, aiškia ir paprasta kalba, jame neturėtų būti nesąžiningų sąlygų. Kad sutikimas būtų grindžiamas informacija, duomenų subjektas turėtų bent žinoti duomenų valdytojo tapatybę ir planuojamo asmens duomenų tvarkymo tikslus. Sutikimas neturėtų būti laikomas duotas laisva valia, jei duomenų subjektas faktiškai neturi laisvo pasirinkimo ar negali atsakyti sutikti arba sutikimo atšaukti, nepatirdamas žalos;
- (43) siekiant užtikrinti, kad sutikimas būtų duotas laisva valia, sutikimas neturėtų būti laikomas pagrįstu asmens duomenų tvarkymo teisiniu pagrindu konkrečiu atveju, kai yra aiškus duomenų subjekto ir duomenų valdytojo padėties disbalansas, ypač kai duomenų valdytojas yra valdžios institucija ir dėl to nėra tikėtina, kad sutikimas, atsižvelgiant į visas to konkretaus atvejo aplinkybes, buvo duotas laisva valia. Laikoma, kad sutikimas nebuvo duotas laisva valia, jeigu neleidžiama duoti atskiro sutikimo atskiroms asmens duomenų tvarkymo operacijoms, nors tai ir tikslinga atskirais atvejais, arba jeigu sutarties vykdymas, įskaitant paslaugos teikimą, priklauso nuo sutikimo, nepaisant to, kad toks sutikimas nėra būtinas tokiam vykdymui;
- (44) duomenų tvarkymas turėtų būti laikomas teisėtu, kai jis būtinas siekiant vykdyti sutartį arba ketinant ją sudaryti;
- (45) kai duomenų valdytojas duomenis tvarko vykdydamas jam tenkančią teisinę prievolę arba kai duomenis būtina tvarkyti siekiant atlikti užduotį, vykdomą dėl viešojo intereso arba vykdamą viešosios valdžios funkcijas, duomenų tvarkymo pagrindas turėtų būti įtvirtintas Sąjungos arba valstybės narės teisėje. Šiuo reglamentu nereikalaujama kiekvienu atskiru duomenų tvarkymo atveju specialaus teisės o Kelioms duomenų tvarkymo operacijoms gali užtekti vieno teisės akto, kai duomenų valdytojas duomenis tvarko vykdydamas jam tenkančią teisinę prievolę arba kai duomenis būtina tvarkyti siekiant atlikti užduotį, vykdomą dėl viešojo intereso arba vykdamą viešosios valdžios funkcijas. Be to, Sąjungos ar valstybės narės teisėje turėtų būti nustatytas asmens duomenų tvarkymo tikslas. Be to, šiame pagrinde galėtų būti nurodytos bendrosios šio reglamento sąlygos, kuriomis reglamentuojamas asmens duomenų tvarkymo teisėtumas, nustatytos asmens duomenų valdytojo, tvarkytinų asmens duomenų rūšies, atitinkamų duomenų subjektų, subjektų, kuriems asmens duomenys gali būti atskleisti, tikslų apribojimų, saugojimo laikotarpio ir kitų priemonių, kuriomis užtikrinamas teisėtas ir sąžiningas duomenų tvarkymas, specifikacijos. Sąjungos arba valstybės narės teisėje taip pat turėtų būti nustatyta, ar duomenų valdytojas, atlikdamas užduotį, vykdomą dėl viešojo intereso arba vykdamą viešosios valdžios funkcijas, turėtų būti valdžios institucija arba kitas viešosios teisės reglamentuojamas fizinis ar juridinis asmuo arba, kai tai pateisinama viešuoju interesu, įskaitant sveikatos apsaugos tikslais, tokiais kaip visuomenės sveikata ir socialinė apsauga bei sveikatos priežiūros paslaugų valdymas, privatinės teisės reglamentuojamas asmuo, toks kaip profesinė asociacija;
- (46) asmens duomenų tvarkymas taip pat turėtų būti laikomas teisėtu, kai jis būtinas norint apsaugoti gyvybinių duomenų subjekto ar kito fizinio asmens interesą. Asmens duomenys remiantis kito fizinio asmens gyvybiniu

⁽¹⁾ 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, 1993 4 21, p. 29).

interesu turėtų būti tvarkomi tik iš esmės kai duomenų tvarkymas negali būti akivaizdžiai grindžiamas kitu teisiniu pagrindu. Kai kurių rūšių duomenų tvarkymas gali būti reikalingas tiek dėl svarbių viešojo intereso priežasčių, tiek dėl duomenų subjekto gyvybinių interesų, pavyzdžiui, kai duomenis būtina tvarkyti humanitariniais tikslais, be kita ko, siekiant stebėti epidemiją ir jos paplitimą arba susidarius ekstremaliajai humanitarinei situacijai, visų pirma, gaivalinių ir žmogaus sukeltų nelaimių atvejais;

- (47) teisėti duomenų valdytojo, įskaitant duomenų valdytoją, kuriam gali būti atskleisti asmens duomenys, arba trečiosios šalies interesai gali būti teisiniu duomenų tvarkymo pagrindu, jeigu duomenų subjekto interesai arba pagrindinės teisės ir laisvės nėra viršesni, atsižvelgiant į pagrįstus duomenų subjektų lūkesčius jų santykių su duomenų valdytoju pagrindu. Toks teisėtas interesas galėtų būti, pavyzdžiui, kai egzistuoja susijęs ir atitinkamas santykis tarp duomenų subjekto ir duomenų valdytojo, pavyzdžiui, kai duomenų subjektas yra duomenų valdytojo klientas arba dirba duomenų valdytojo tarnyboje. Bet kuriuo atveju reikėtų atidžiai įvertinti, ar esama teisėto intereso, be kita ko, siekiant nustatyti, ar duomenų subjektas gali tuo metu, kai renkami asmens duomenys, arba asmens duomenų rinkimo kontekste tikėtis, kad duomenys gali būti tvarkomi tuo tikslu. Duomenų subjekto interesai ir pagrindinės teisės gali visų pirma būti viršesni už duomenų valdytojo interesus, kai asmens duomenys tvarkomi tokiomis aplinkybėmis, kuriomis duomenų subjektai pagrįstai nesitiki tolesnio tvarkymo. Atsižvelgiant į tai, kad teisinį asmens duomenų tvarkymo pagrindą valdžios institucijoms teisės aktu turi sukurti teisės aktų leidėjas, tas teisinis pagrindas neturėtų būti taikomas tais atvejais, kai valdžios institucijos duomenis tvarko vykdydamos savo funkcijas. Asmens duomenų tvarkymas tik tiek, kiek tai yra būtina sukčiavimo prevencijos tikslais, yra ir atitinkamas. Asmens duomenų tvarkymas tiesioginės rinkodaros tikslais gali būti vertinamas kaip atliekamas vadovaujantis teisėtu interesu;
- (48) duomenų valdytojai, priklausantys įmonių grupėms arba įstaigoms, susijusioms su pagrindine įstaiga, gali turėti teisėtą interesą vidaus administraciniais tikslais, įskaitant klientų ar darbuotojų asmens duomenų tvarkymą, įmonių grupėje persiųsti asmens duomenis. Tuo nedaromas poveikis bendriesiems principams, reglamentuojantiems asmens duomenų perdavimą įmonių grupės viduje trečiojoje valstybėje esančiai įmonei;
- (49) valdžios institucijų, kompiuterinių incidentų tyrimo tarnybų, kompiuterių saugumo incidentų tyrimo tarnybų, elektroninių ryšių tinklų bei paslaugų teikėjų ir saugumo technologijų bei paslaugų teikėjų atliekamas asmens duomenų tvarkymas tik tiek, kiek tai yra būtina ir proporcinga siekiant užtikrinti tinklo ir informacijos saugumą, t. y. tinklo ar informacinės sistemos nustatyto patikimumo laipsnio atsparumą arba neteisėtiems ar tyčiniams veiksams, kuriais pažeidžiamas saugomų ar persiunčiamų asmens duomenų prieinamumas, autentiškumas, vientisumas ir konfidencialumas, ir susijusių paslaugų, kurias teikia tie tinklai ir sistemos arba kurios per juos prieinamos, saugumą, laikomas teisėtu atitinkamo duomenų valdytojo interesu. Tai galėtų, pavyzdžiui, užkirsti kelią neteisėtai prieigai prie elektroninių ryšių tinklų ir kenkimo programų kodų platinimui, taip pat sustabdyti atkirtimo nuo paslaugos atakas ir neleisti pakenkti kompiuterių bei elektroninių ryšių sistemoms;
- (50) asmens duomenų tvarkymas kitais tikslais nei tais, kuriais iš pradžių buvo rinkti asmens duomenys, turėtų būti leidžiamas tik tuomet, kai duomenų tvarkymas suderinamas su tikslais, kuriais iš pradžių buvo rinkti asmens duomenys. Tokiu atveju nereikalaujama atskiros teisinio pagrindo, užtenka to pagrindo, kuriuo remiantis leidžiama rinkti asmens duomenis. Jeigu duomenų tvarkytojui tvarkyti duomenis būtina siekiant atlikti užduotį, vykdomą dėl viešojo intereso arba vykdančią viešosios valdžios funkcijas, Sąjungos arba valstybės narės teisėje galima apibrėžti ir sukonkretinti užduotis ir tikslus, kuriais tolesnis duomenų tvarkymas turėtų būti laikomas suderinamu ir teisėtu. Tolesnis duomenų tvarkymas archyavavimo tikslais viešojo intereso labui, mokslinių ar istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais turėtų būti laikomas suderinamomis teisėtomis duomenų tvarkymo operacijomis. Sąjungos ar valstybės narės teisėje numatytas asmens duomenų tvarkymo teisinis pagrindas taip pat gali būti tolesnio duomenų tvarkymo teisinis pagrindas. Tam, kad įsitikintų, ar tolesnio duomenų tvarkymo tikslas suderinamas su tikslu, kuriuo iš pradžių duomenys buvo rinkti, duomenų valdytojas po to, kai įvykdo visus reikalavimus dėl pradinio asmens duomenų tvarkymo teisėtumo, turėtų atsižvelgti, *inter alia*, į sąsajas tarp tų tikslų ir numatomo tolesnio asmens duomenų tvarkymo tikslų, aplinkybes, kuriomis asmens duomenys buvo surinkti, visų pirma pagrįstus duomenų subjektų lūkesčius jų santykių su duomenų valdytoju

pagrindu dėl tolesnio duomenų naudojimo; asmens duomenų pobūdį; numatomo tolesnio duomenų tvarkymo pasekmes duomenų subjektams ir tinkamų apsaugos priemonių buvimą tiek pradinėse, tiek numatomose tolesnėse duomenų tvarkymo operacijose.

Jei duomenų subjektas yra davęs sutikimą arba duomenų tvarkymas yra grindžiamas Sąjungos arba valstybės narės teise, o tai demokratinėje visuomenėje yra būtina ir proporcinga priemonė siekiant apsaugoti visų pirma svarbius bendro viešojo intereso tikslus, asmens duomenų valdytojui turėtų būti leidžiama toliau tvarkyti duomenis neatsižvelgiant į tikslų suderinamumą. Bet kuriuo atveju turėtų būti užtikrinta, kad būtų taikomi šiame reglamente nustatyti principai, visų pirma, kad duomenų subjektas būtų informuotas apie tuos kitus tikslus ir apie savo teises, įskaitant teisę nesutikti. Kai duomenų valdytojas nurodo galimas nusikalstamas veikas arba grėsmes viešajam saugumui ir persiunčia susijusius atskirų atvejų arba kelių atvejų, susijusių su ta pačia nusikalstama veika arba grėsmėmis visuomenės saugumui, asmens duomenis kompetentingai institucijai, laikoma, kad tai atitinka duomenų valdytojo teisėtą interesą. Tačiau toks duomenų persiuntimas dėl duomenų valdytojo teisėto intereso arba tolesnis asmens duomenų tvarkymas turėtų būti draudžiamas, jei duomenų tvarkymas yra nesuderinamas su teisine, profesine ar kita įpareigojančia prievole saugoti paslaptį;

- (51) asmens duomenims, kurie pagal savo pobūdį yra ypač neskelbtini pagrindinių teisių ir laisvių atžvilgiu, turi būti užtikrinta ypatinga apsauga, kadangi atsižvelgiant į jų tvarkymo kontekstą galėtų kilti didelis pavojus pagrindinėms teisėms ir laisvėms. Tie asmens duomenys turėtų apimti asmens duomenis, kuriais atskleidžiama rasinė ar etninė kilmė, tačiau termino „rasinė kilmė“ vartojimas šiame reglamente nereiškia, kad Sąjunga pritaria teorijoms, kuriomis siekiama apibrėžti atskirų žmonių rasių egzistavimą. Nuotraukų tvarkymas neturėtų būti laikomas sisteminiu specialių kategorijų asmens duomenų tvarkymu, nes nuotraukoms biometrinį duomenų apibrėžtis taikoma tik tuo atveju, kai jos tvarkomos taikant specialias technines priemones, leidžiančias konkrečiai nustatyti fizinio asmens tapatybę ar tapatumą. Tokie asmens duomenys neturėtų būti tvarkomi, išskyrus atvejus, kai juos tvarkyti leidžiama šiame reglamente nurodytais konkrečiais atvejais, atsižvelgiant į tai, kad valstybių narių teisėje gali būti numatytos konkrečios nuostatos dėl duomenų apsaugos, siekiant pritaikyti šiame reglamente nustatytą taisyklių dėl teisinės prievolės įvykdymo arba užduoties, vykdomos dėl viešojo intereso arba vykdančios duomenų valdytojui pavestas viešosios valdžios funkcijas, atlikimo taikymą. Kartu su konkrečiais tokio duomenų tvarkymo reikalavimais turėtų būti taikomi šiame reglamente numatyti bendrieji principai ir kitos taisyklės, visų pirma, susijusios su teisėto duomenų tvarkymo sąlygomis. Turėtų būti aiškiai nustatytos nuostatos, leidžiančios nukrypti nuo bendro draudimo tvarkyti tokių specialių kategorijų asmens duomenis, *inter alia*, kai duomenų subjektas su tuo aiškiai sutinka arba specialių poreikių atveju, visų pirma, kai vykdydamos teisėtą veiklą duomenis tvarko tam tikros asociacijos ar fondai, kurių tikslas – užtikrinti galimybę naudotis pagrindinėmis laisvėmis;
- (52) nukrypti nuo draudimo tvarkyti neskelbtinų kategorijų asmens duomenis turėtų būti leidžiama ir tais atvejais, kai tai numatoma Sąjungos ar valstybėje narėje teisėje ir laikantis tinkamų apsaugos priemonių, kad būtų apsaugoti asmens duomenys ir kitos pagrindinės teisės, kai tai pateisinama viešuoju interesu, visų pirma tvarkant asmens duomenis darbo teisės, socialinės apsaugos teisės, įskaitant pensijas, srityje ir sveikatos saugumo, stebėsenos ir išpėjimo tikslais, užtikrinant užkrečiamųjų ligų ir kitų rimtų grėsmių sveikatai prevenciją ar kontrolę. Tokia nukrypti leidžianti nuostata gali būti taikoma sveikatos apsaugos tikslais, įskaitant visuomenės sveikatą ir sveikatos priežiūros paslaugų valdymą, ypač siekiant užtikrinti sveikatos draudimo sistemoje taikomų prašymų dėl išmokų ir paslaugų nagrinėjimo procedūrų kokybę ir sąnaudų efektyvumą, arba archyvvavimo tikslais viešojo intereso labui, mokslinių ar istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais. Pagal nukrypti leidžiančią nuostatą taip pat turėtų būti leidžiama tvarkyti tokius asmens duomenis, jei tai būtina siekiant pareikšti, vykdyti ar ginti teisinius reikalavimus, nesvarbu, ar pagal teisminę, administracinę arba kitą neteisminę procedūrą;
- (53) specialių kategorijų asmens duomenys, kuriems taikytina aukštesnio lygio apsauga, galėtų būti tvarkomi tik su sveikata susijusiais tikslais, kai būtina pasiekti tuos tikslus fizinių asmenų ir visos visuomenės labui, visų pirma valdant sveikatos apsaugos arba socialinės rūpybos paslaugas ir sistemas, be kita ko, kai tokius duomenis tvarko valdymo ir centrinės nacionalinės sveikatos apsaugos institucijos kokybės kontrolės, valdymo informacijos ir sveikatos apsaugos arba socialinės rūpybos sistemos bendros priežiūros nacionaliniu ir vietos lygiu tikslais, ir užtikrinant sveikatos apsaugos arba socialinės rūpybos ir tarpvalstybinės sveikatos priežiūros tęstinumą arba sveikatos saugumo, stebėsenos ir išpėjimo tikslais, arba archyvvavimo tikslais viešojo intereso labui, mokslinių ar istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais, remiantis Sąjungos arba valstybės narės teise, pagal kuriuos reikia pasiekti viešojo intereso tikslą, taip pat dėl viešojo intereso atliekant tyrimus visuomenės sveikatos srityje. Todėl šiame reglamente turėtų būti numatytos suderintos specialių kategorijų asmens sveikatos duomenų tvarkymo sąlygos, atsižvelgiant į specialius poreikius, visų pirma kai tokius duomenis tam tikrais su sveikata

susijusiais tikslais tvarko asmenys, kuriems taikoma teisinė prievolė saugoti profesinę paslaptį. Sąjungos ar valstybės narės teisėje turėtų būti numatytos konkrečios ir tinkamos priemonės fizinių asmenų pagrindinėms teisėms ir asmens duomenims apsaugoti. Valstybėms narėms turėtų būti leidžiama išlaikyti arba nustatyti papildomas sąlygas, įskaitant apribojimus, taikomas genetinių duomenų, biometrinių duomenų ar sveikatos duomenų tvarkymui. Tačiau šias sąlygas taikant tarpvalstybiniam tokių asmens duomenų tvarkymui neturėtų būti trikdomas laisvas duomenų judėjimas Sąjungoje;

- (54) visuomenės sveikatos srityje gali reikėti specialių kategorijų asmens duomenis dėl viešojo intereso priežasčių tvarkyti be duomenų subjekto sutikimo. Tokie duomenys turėtų būti tvarkomi taikant tinkamas ir specialias priemones, kad būtų apsaugotos fizinių asmenų teisės ir laisvės. Todėl sąvoka „visuomenės sveikata“ turėtų būti aiškinama, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1338/2008 ⁽¹⁾ ir reikšti visus elementus, susijusius su sveikata, t. y. sveikatos būklę, įskaitant sergamumą ir neįgalumą, veiksnį, darančius poveikį tai sveikatos būklei, sveikatos priežiūros poreikius, sveikatos priežiūrai skirtus išteklius, sveikatos priežiūros paslaugų teikimą ir jų visuotinį prieinamumą, taip pat sveikatos priežiūros išlaidos ir finansavimą, taip pat mirtingumo priežastis. Dėl to, kad sveikatos duomenys tvarkomi dėl viešojo intereso priežasčių, trečiosios šalys, pavyzdžiui, darbdaviai ar draudimo bendrovės ir bankai, neturėtų tvarkyti asmens duomenų kitais tikslais;
- (55) be to, siekiant oficialiai pripažintų religinių asociacijų tikslų, nustatytus pagal konstitucinę teisę arba tarptautinę viešąją teisę, valdžios institucijos asmens duomenis tvarko viešojo intereso pagrindais;
- (56) kai, vykstant rinkimams, demokratinės sistemos veikimui valstybėje narėje užtikrinti būtina, kad politinės partijos surinktų asmens duomenis apie asmenų politines pažiūras, dėl viešojo intereso priežasčių gali būti leista tvarkyti tokius duomenis su sąlyga, kad yra nustatytos tinkamos apsaugos priemonės;
- (57) jeigu asmens duomenų valdytojas pagal tvarkomus duomenis negali nustatyti fizinio asmens tapatybės, duomenų valdytojas neturėtų būti įpareigojamas gauti papildomos informacijos duomenų subjektui nustatyti vien tam, kam būtų laikomasi kurios nors šio reglamento nuostatos. Tačiau duomenų valdytojas neturėtų atsisakyti priimti papildomos informacijos, kurią duomenų subjektas pateikia, kad pagrįstų naudojimąsi savo teisėmis. Tapatybės nustatymas turėtų apimti duomenų subjekto tapatybės nustatymą skaitmeninėmis priemonėmis, pavyzdžiui, pasitelkiant tokių tapatumo nustatymo mechanizmą kaip tie patys kredencialai, kuriuos duomenų subjektas naudoja, kad prisijungtų prie internetinės paslaugos, kurią siūlo duomenų valdytojas;
- (58) pagal skaidrumo principą visuomenei arba duomenų subjektui skirta informacija turi būti glausta, lengvai prieinama ir suprantama, pateikiama aiškia ir paprasta kalba ir, be to, prireikus naudojamas vizualizavimas. Tokia informacija galėtų būti pateikta elektronine forma, pavyzdžiui, interneto svetainėje, kai ji skirta viešai paskelbti. Tai ypač svarbu tais atvejais, kai dėl dalyvių gausos ir naudojamų technologijų sudėtingumo duomenų subjektui sunku suvokti ir pastebėti, ar jo asmens duomenys renkami, kas juos renka ir kokių tikslų, kaip antai reklama internete. Atsižvelgiant į tai, kad vaikams turi būti užtikrinta ypatinga apsauga, informacija ir pranešimai, kai duomenų tvarkymas orientuotas į vaiką, turėtų būti suformuluoti vaikui lengvai suprantama aiškia ir paprasta kalba;
- (59) turėtų būti sudarytos sąlygos palengvinti duomenų subjekto naudojimąsi savo teisėmis pagal šį reglamentą, įskaitant mechanizmus, kaip prašyti ir atitinkamais atvejais visų pirma nemokamai gauti galimybę susipažinti su asmens duomenimis ir juos ištaisyti ar ištrinti bei pasinaudoti teise nesutikti. Duomenų valdytojas taip pat turėtų sudaryti sąlygas pateikti prašymus elektroniniu būdu, ypač tais atvejais, kai asmens duomenys tvarkomi elektroniniu būdu. Duomenų valdytojas turėtų būti įpareigotas į duomenų subjekto prašymus atsakyti nepagrįstai nedelsdamas ir ne vėliau kaip per vieną mėnesį ir nurodyti priežastis, kai jis neketina patenkinti bet kurių tokių prašymų;

⁽¹⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1338/2008 dėl Bendrijos statistikos apie visuomenės sveikatą ir sveikatą bei saugą darbe (OL L 354, 2008 12 31, p. 70).

- (60) pagal sąžiningo ir skaidraus duomenų tvarkymo principus duomenų subjektui pranešama apie vykdomą duomenų tvarkymo operaciją ir jos tikslus. Duomenų valdytojas turėtų pateikti duomenų subjektui visą papildomą informaciją, kuri būtina tam, kad būtų užtikrintas sąžiningas ir skaidrus duomenų tvarkymas, atsižvelgiant į konkrečias asmens duomenų tvarkymo aplinkybes ir kontekstą. Be to, duomenų subjektas turėtų būti informuotas apie tai, kad vykdomas profiliavimas, ir apie tokio profiliavimo pasekmes. Kai asmens duomenys renkami iš duomenų subjekto, duomenų subjektas taip pat turėtų būti informuojamas, ar jis privalo pateikti asmens duomenis, taip pat apie tokių duomenų nepateikimo pasekmes. Ta informacija gali būti pateikiama kartu su standartizuotomis piktogramomis, siekiant lengvai matomai, suprantamai ir aiškiai įskaitomai pateikti prasmingą numatomo tvarkymo apžvalgą. Jei piktogramos pateikiamos elektronine forma, jos turėtų būti kompiuterio skaitomos;
- (61) informacija apie duomenų subjekto asmens duomenų tvarkymą turėtų būti jam suteikta duomenis renkant arba, kai asmens duomenys gaunami ne iš duomenų subjekto, o iš kito šaltinio, per pagrįstą laikotarpį, priklausomai nuo konkretaus atvejo aplinkybių. Kai asmens duomenis galima teisėtai atskleisti kitam duomenų gavėjui, duomenų subjektas apie tai turėtų būti informuojamas pirmo asmens duomenų atskleidimo jų gavėjui metu. Jeigu asmens duomenų valdytojas ketina tvarkyti duomenis kitu tikslu nei tikslas, kuriuo jie buvo renkami, prieš taip toliau tvarkydamas duomenis, duomenų valdytojas turėtų pateikti duomenų subjektui informaciją apie tą kitą tikslą ir kitą būtiną informaciją. Tais atvejais, kai asmens duomenų kilmė duomenų subjektui negali būti nurodyta dėl to, kad buvo naudoti įvairūs šaltiniai, turėtų būti pateikta bendro pobūdžio informacija;
- (62) tačiau prievolės suteikti informaciją nebūtina nustatyti tais atvejais, kai duomenų subjektas jau buvo apie tai informuotas arba kai asmens duomenų įrašymas ar atskleidimas aiškiai įtvirtintas įstatyme, arba kai pateikti informaciją duomenų subjektui pasirodo neįmanoma arba tai pareikalautų neproporcingai didelių pastangų. Pastarajam atvejui ypač būtų galima priskirti duomenų tvarkymą archyvavimo tikslais viešojo intereso labui, mokslinių ar istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais. Tokioje situacijoje turėtų būti atsižvelgiama į duomenų subjektų skaičių, duomenų senumą ir bet kokias patvirtintas tinkamas apsaugos priemonės;
- (63) duomenų subjektas turėtų turėti teisę susipažinti su apie jį surinktais asmens duomenimis ir galimybę ta teise lengvai ir pagrįstais laiko tarpais pasinaudoti, kad žinotų apie duomenų tvarkymą ir galėtų patikrinti jo teisėtumą. Tai apima duomenų subjektų teisę susipažinti su duomenimis apie savo sveikatą, pavyzdžiui, su medicinos kortelės duomenimis, kuriuose pateikta tokia informacija kaip diagnozė, tyrimų rezultatai, gydančių gydytojų išvados ir paskirtas gydymas ar intervencijos. Todėl kiekvienas duomenų subjektas turėtų turėti teisę žinoti ir būti informuotas visų pirma apie tai, kokiais tikslais asmens duomenys tvarkomi, jei įmanoma – koku laikotarpiu jie tvarkomi, kas yra duomenų gavėjai, pagal kokią logiką asmens duomenys tvarkomi automatiškai ir kokios galėtų būti tokio asmens duomenų tvarkymo pasekmės bent jau tais atvejais, kai duomenų tvarkymas grindžiamas profiliavimu. Kai įmanoma, duomenų valdytojas turėtų galėti suteikti nuotolinę prieigą prie saugios sistemos, kurioje duomenų subjektas gali tiesiogiai prieiti prie savo asmens duomenų. Ta teisė neturėtų turėti neigiamo poveikio kitų asmenų teisėms ar laisvėms, įskaitant komercines paslaptis arba intelektinės nuosavybės teises, ypač autorių teises, kuriomis saugoma programinė įranga. Tačiau tai neturėtų lemti, kad duomenų subjektui būtų atsisakyta suteikti visą informaciją. Tais atvejais, kai duomenų valdytojas tvarko didelį informacijos, susijusios su duomenų subjektu, kiekį, jis turėtų galėti prieš teikdamas informaciją paprašyti duomenų subjekto nurodyti, dėl kokios informacijos ar duomenų tvarkymo veiklos pateiktas prašymas;
- (64) duomenų valdytojas turėtų naudotis visomis pagrįstomis priemonėmis, kad patikrintų prašančio leisti susipažinti su duomenimis duomenų subjekto tapatybę, ypač kai tai susiję su interneto paslaugomis ir interneto identifikatoriais. Duomenų valdytojas neturėtų saugoti asmens duomenų vien tam, kad galėtų atsakyti į galimus prašymus;
- (65) duomenų subjektas turėtų turėti teisę reikalauti ištaisyti jo asmens duomenis ir teisę būti pamirštam, kai tokių duomenų saugojimas pažeidžia šį reglamentą arba Sąjungos ar valstybės narės teisę, kuri taikoma duomenų valdytojui. Visų pirma duomenų subjektas turėtų turėti teisę reikalauti, kad jo asmens duomenys būtų ištrinti ir toliau nebetrunkami, kai asmens duomenų nebereikia tiems tikslams, kuriais jie buvo renkami ar kitaip tvarkomi, kai duomenų subjektas atšaukė savo sutikimą ar nesutinka, kad jo asmens duomenys būtų tvarkomi, arba kai jo asmens duomenų tvarkymas dėl kitų priežasčių neatitinka šio reglamento. Ta teisė ypač svarbi tais atvejais, kai duomenų subjektas savo sutikimą išreiškė būdamas vaikas ir nevisiškai suvokdamas su duomenų tvarkymu

susijusius pavojus, o vėliau nori, kad tokie – ypač internete saugomi – asmens duomenys būtų pašalinti. Duomenų subjektas turėtų galėti naudotis ta teise, nepaisant to, kad jis nebėra vaikas. Tačiau turėtų būti teisėta toliau saugoti asmens duomenis, jei tai būtina naudojimosi teise į saviraiškos ir informacijos laisvę, siekiant įvykdyti teisinę prievolę, atlikti užduotį, vykdomą dėl viešojo intereso arba vykdamą duomenų valdytojui pavestas viešosios valdžios funkcijas, dėl viešojo intereso priežasčių visuomenės sveikatos srityje, archyavavimo tikslais viešojo intereso labui, mokslinių ar istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais, arba siekiant pareikšti, vykdyti arba apginti teisinius reikalavimus;

- (66) siekiant sustiprinti teisę būti pamirštam internetinėje aplinkoje, teisę prašyti ištrinti duomenis turėtų būti išplėsta taip, kad duomenų valdytojas, kuris asmens duomenis paskelbė viešai, būtų įpareigotas informuoti tokius asmens duomenis, tvarkančius duomenų valdytojus, kad jie ištrintų visus saitus į tuos asmens duomenis, jų kopijas ar dublikatus. Tai darydamas, duomenų valdytojas, atsižvelgdamas į turimas technologijas ir jam prieinamas priemonės, įskaitant technines priemones, turėtų imtis pagrįstų veiksmų, kad apie duomenų subjekto prašymą informuotų duomenis tvarkančius asmens duomenų valdytojus;
- (67) būdai, kuriais ribojamas asmens duomenų tvarkymas, galėtų, *inter alia*, būti tokie: laikinai perkelti atrinktus duomenis į kitą tvarkymo sistemą, padaryti atrinktus asmens duomenis neprieinamus naudotojams arba laikinai išimti paskelbtus duomenis iš interneto svetainės. Automatiniuose susistemintuose rinkiniuose duomenų tvarkymo ribojimas iš esmės turėtų būti užtikrinamas techninėmis priemonėmis taip, kad asmens duomenys nebūtų toliau tvarkomi ir jų nebebūtų galima pakeisti. Tai, kad asmens duomenų tvarkymas yra apribotas, sistemoje turėtų būti aiškiai nurodyta;
- (68) kad duomenų subjektai galėtų geriau kontroliuoti savo duomenis, tais atvejais, kai asmens duomenys tvarkomi automatizuotomis priemonėmis, duomenų subjektui taip pat turėtų būti leidžiama gauti su juo susijusius asmens duomenis, kuriuos jis pateikė duomenų valdytojui, susistemintu, paprastai naudojamu, kompiuterio skaitomu ir sąveikiu formatu ir persiųsti juos kitam duomenų valdytojui. Reikėtų skatinti duomenų valdytojus kurti sąveikius formatus, kad būtų užtikrinamas duomenų perkeliamumas. Ta teisė turėtų būti taikoma tais atvejais, kai duomenų subjektas asmens duomenis pateikė savo sutikimu arba tvarkyti asmens duomenis reikia vykdamą sutartį. Ji neturėtų būti taikoma, jeigu duomenų tvarkymas grindžiamas teisiniu pagrindu nei sutikimas ar sutartis. Dėl pačios tos teisės esmės ja neturėtų būti naudojama prieš duomenų valdytojus, kurie asmens duomenis tvarko vykdydami savo viešąsias pareigas. Todėl ši teisė neturėtų būti taikoma tais atvejais, kai asmens duomenų tvarkymas yra būtinas duomenų valdytojui siekiant laikytis jam nustatytos teisinės prievolės arba siekiant atlikti užduotį, vykdomą dėl viešojo intereso arba vykdamą duomenų valdytojui pavestas viešosios valdžios funkcijas. Duomenų subjekto teisė persiųsti arba gauti savo asmens duomenis neturėtų sukurti duomenų valdytojams prievolės nustatyti ar išlaikyti duomenų tvarkymo sistemas, kurios yra techniškai suderinamos. Jei su tam tikru asmens duomenų rinkiniu yra susijęs daugiau nei vienas duomenų subjektas, teise gauti asmens duomenis neturėtų būti daromas poveikis kitų duomenų subjektų teisėms ir laisvėms pagal šį reglamentą. Be to, ta teisė neturėtų būti daromas poveikis duomenų subjekto teisei pasiekti, kad asmens duomenys būtų ištrinti, ir tos teisės apribojimams, kaip nustatyta šiame reglamente; visų pirma tai neturėtų reikšti, kad gali būti ištrinti su duomenų subjektu susiję asmens duomenys, kuriuos jis pateikė sutarties vykdymo tikslu, jeigu tie duomenys būtini tai sutarčiai vykdyti ir tol, kol tie asmens duomenys tam yra būtini. Kai techniškai įmanoma, duomenų subjektas turėtų turėti teisę pasiekti, kad vienas duomenų valdytojas asmens duomenis tiesiogiai persiųstų kitam duomenų valdytojui;
- (69) kai asmens duomenys galėtų būti teisėtai tvarkomi, kadangi duomenis tvarkyti būtina siekiant atlikti užduotį, vykdomą dėl viešojo intereso arba vykdamą duomenų valdytojui pavestas viešosios valdžios funkcijas, arba vadovaujantis duomenų valdytojo arba trečiosios šalies teisėtais interesais, duomenų subjektas vis tiek turėtų turėti teisę nesutikti su bet kokių su jo konkrečiu atveju susijusių asmens duomenų tvarkymu. Pareiga įrodyti, kad įtikinamas teisėtas duomenų valdytojo interesas yra viršesnis už duomenų subjekto interesus arba pagrindines teises ir laisves, turėtų tekti duomenų valdytojui;
- (70) jeigu asmens duomenys tvarkomi tiesioginės rinkodaros tikslais, duomenų subjektas turėtų turėti teisę bet kada nemokamai nesutikti su tokiu duomenų tvarkymu, įskaitant profiliovimą tiek, kiek jis susijęs su tokia tiesiogine rinkodara, nesvarbu, ar tai yra pirminis ar tolesnis duomenų tvarkymas. Apie tą teisę turėtų būti aiškiai informuojamas duomenų subjektas ir ši informacija pateikiama aiškiai ir atskirai nuo visos kitos informacijos;

- (71) duomenų subjektas turėtų turėti teisę į tai, kad jam nebūtų taikomas sprendimas, kuriame gali būti numatyta priemonė, kuria vertinami su juo susiję asmeniniai aspektai, kuri grindžiama tik automatizuotu duomenų tvarkymu, ir kuri jo atžvilgiu turi teisinių pasekmių arba jam daro panašų didelį poveikį, tokį kaip automatinio internetinės kredito paraiškos atmetimas ar elektroninio įdarbinimo praktika be žmogaus įsikišimo. Toks duomenų tvarkymas apima „profilavimą“, kurį sudaro bet kokios formos automatizuotas asmens duomenų tvarkymas, kurį vykdant vertinami su fiziniu asmeniu susiję asmeniniai aspektai, visų pirma siekiant analizuoti arba numatyti aspektus, susijusius su duomenų subjekto darbo rezultatais, ekonomine padėtimi, sveikatos būkle, asmeniniais pomėgiais ar interesais, patikimumu arba elgesiu, vieta arba judėjimu, kai tai jo atžvilgiu sukelia teisinių pasekmių arba jam daro panašų didelį poveikį. Tačiau tokiu duomenų tvarkymu, įskaitant profilavimą, grindžiamas sprendimų priėmimas turėtų būti leidžiamas, kai jis yra aiškiai leidžiamas Sąjungos ar valstybės narės teisėje, kuri taikoma duomenų valdytojui, be kita ko, sukčiavimo ir mokesčių slėpimo stebėsenos ir prevencijos tikslais, laikantis Sąjungos institucijų ar nacionalinių priežiūros įstaigų taisyklių, standartų ir rekomendacijų, ir siekiant užtikrinti duomenų valdytojo suteiktos paslaugos saugumą ir patikimumą, arba kai tai būtina sudarant arba vykdant duomenų subjekto ir duomenų valdytojo sutartį, arba tada, kai duomenų subjektas yra davęs aiškų sutikimą. Bet kuriuo atveju tokiame duomenų tvarkyme turėtų būti taikomos tinkamos apsaugos priemonės, įskaitant konkrečios informacijos duomenų subjektui suteikimą ir teisę reikalauti žmogaus įsikišimo, pareikšti savo požiūrį, gauti sprendimo, priimto atlikus šį vertinimą, paaiškinimą ir teisę ginčyti tą sprendimą. Tokia priemonė negali būti susijusi su vaiku.

Tam, kad būtų užtikrintas sąžiningas ir skaidrus su duomenų subjektu susijusių duomenų tvarkymas, atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes ir kontekstą, kuriame tvarkomi asmens duomenys, duomenų valdytojas profilavimui turėtų naudoti tinkamas matematinės ar statistinės procedūras, įgyvendinti technines ir organizacines priemones, tinkamas visų pirma užtikrinti, kad veiksniai, dėl kurių atsiranda asmens duomenų netikslumų, būtų ištaisyti, o klaidų rizika būtų kuo labiau sumažinta, apsaugoti asmens duomenis taip, kad būtų atsižvelgiama į galimus pavojus, kylančius duomenų subjekto interesams ir teisėms, ir būtų išvengta, *inter alia*, diskriminacinio poveikio fiziniams asmenims dėl rasės ar etninės kilmės, politinių pažiūrų, religijos ar tikėjimo, priklausymo profesinei sąjungai, genetinės arba sveikatos būklės ar seksualinės orientacijos arba tokį poveikį turinčių priemonių atsiradimo. Automatizuotas sprendimų priėmimas ir tam tikromis asmens duomenų kategorijomis grindžiamas profilavimas turėtų būti leidžiamas tik konkrečiomis sąlygomis;

- (72) profilavimui taikomos šio reglamento taisyklės, kuriomis reglamentuojamas asmens duomenų tvarkymas, kaip antai teisiniai duomenų tvarkymo pagrindai ar duomenų apsaugos principai. Šiuo reglamentu įkurta Europos duomenų apsaugos valdyba (toliau – Valdyba) turėtų galėti išleisti gaires ta tema;
- (73) Sąjungos arba valstybės narės teisėje gali būti nustatyti apribojimai, kuriais suvaržomi konkretūs principai ir teisė gauti informaciją, teisė susipažinti su duomenimis ir teisė reikalauti ištaisyti ar ištrinti asmens duomenis, teisė į duomenų perkeliamumą, teisė nesutikti, profilavimu grindžiami sprendimai, taip pat duomenų subjekto informavimas apie asmens duomenų saugumo pažeidimą ir kai kurios susijusios duomenų valdytojų prievolės, jeigu toks ribojimas būtinas ir proporcingas demokratinėje visuomenėje siekiant užtikrinti visuomenės saugumą, įskaitant žmonių gyvybių apsaugą, ypač reaguojant į gaivalines ar žmogaus sukeltas nelaimes, nusikaltamų veikų prevenciją, tyrimą ir patraukimą baudžiamojon atsakomybėn už jas ar baudžiamųjų sankcijų vykdymą, įskaitant apsaugą nuo grėsmių visuomenės saugumui, reglamentuojamųjų profesijų etikos taisyklių pažeidimų, kitų Sąjungos arba valstybės narės svarbių bendrųjų viešųjų interesų, visų pirma svarbaus Sąjungos arba valstybės narės ekonominio arba finansinio intereso, pažeidimų ir jų prevenciją, teisę turėti viešus registrus bendrojo viešojo intereso tikslais, toliau tvarkyti suarchyvuotus asmens duomenis siekiant pateikti konkrečią informaciją, susijusią su politine elgsena buvusių totalitarinių valstybės režimų metu, arba užtikrinti duomenų subjekto apsaugą arba kitų asmenų teisių ir laisvių apsaugą, įskaitant socialinę apsaugą, visuomenės sveikatą ir humanitarinius tikslus. Tie apribojimai turėtų atitikti Chartijoje ir Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijoje nustatytus reikalavimus;
- (74) turėtų būti nustatyta duomenų valdytojo atsakomybė už bet kokių duomenų valdytojo arba jo vardu vykdomą asmens duomenų tvarkymą. Duomenų valdytojas visų pirma turėtų būti įpareigotas įgyvendinti tinkamas ir veiksmingas priemones ir galėti įrodyti, kad duomenų tvarkymo veikla atitinka šį reglamentą, įskaitant priemonių veiksmingumą. Tomis priemonėmis turėtų būti atsižvelgta į duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą ir tikslus, taip pat į pavojų fizinių asmenų teisėms ir laisvėms;

- (75) įvairios tikimybės ir rimtumo pavojus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms gali kilti dėl tokio asmens duomenų tvarkymo, kurio metu galėtų būti padarytas kūno sužalojimas, materialinė ar nematerialinė žala, visų pirma kai dėl tvarkymo gali kilti diskriminacija, būti pavogta ar suklastota tapatybė, būti padaryta finansinių nuostolių, pakenkta reputacijai, prarastas asmens duomenų, kurie saugomi profesine paslaptimi, konfidencialumas, neleistinai panaikinti pseudonimai arba padaryta kita didelė ekonominė ar socialinė žala; kai duomenų subjektai gali netekti galimybės naudotis savo teisėmis ir laisvėmis ar jiems užkertamas kelias kontroliuoti savo asmens duomenis; kai tvarkomi asmens duomenys, kurie atskleidžia rasinę arba etninę kilmę, politines pažiūras, religiją ar filosofinius įsitikinimus, priklausymą profesinėms sąjungoms, taip pat tvarkant genetinius duomenis, sveikatos duomenis ar duomenis apie lytinį gyvenimą, arba apkaltinamuosius nuosprendžius ir nusikalstamas veikas, arba susijusias saugumo priemones; kai siekiant sukurti arba naudoti asmens profilį vertinami asmeniniai aspektai, visų pirma nagrinėjami arba numatomi su asmens darbo rezultatais, ekonomine situacija, sveikatos būkle, asmeniniais pomėgiais ar interesais, patikimumu arba elgesiu, vieta arba judėjimu susiję aspektai; kai tvarkomi pažeidžiamų fizinių asmenų, visų pirma vaikų, asmens duomenys; arba kai duomenų tvarkymas apima didelį kiekį asmens duomenų ir daro poveikį daugeliui duomenų subjektų;
- (76) pavojaus duomenų subjekto teisėms ir laisvėms tikimybė ir rimtumas turėtų būti nustatomi atsižvelgiant į duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą ir tikslus. Pavojus turėtų būti vertinamas remiantis objektyviu įvertinimu, kurio metu nustatoma, ar duomenų tvarkymo operacijos yra susijusios su pavojumi arba dideliu pavojumi;
- (77) duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo atliekamo tinkamų priemonių įgyvendinimo ir šio reglamento laikymosi įrodymo gairės, ypač dėl su duomenų tvarkymu susijusio pavojaus nustatymo, kilmės, pobūdžio, tikimybės ir rimtumo įvertinimo, taip pat geriausios patirties mažinant tą pavojų nustatymo, galėtų būti pateiktos visų pirma patvirtintuose elgesio kodeksuose, patvirtintuose sertifikatuose, Valdybos pateiktose gairėse arba duomenų apsaugos pareigūno pateiktuose nurodymuose. Valdyba taip pat gali skelbti gaires dėl duomenų tvarkymo operacijų, kurias vykdant neturėtų kilti didelio pavojaus fizinių asmenų teisėms bei laisvėms, ir nurodyti, kokių priemonių gali pakakti norint tokiais atvejais panaikinti tokį pavojų;
- (78) siekiant užtikrinti fizinių asmenų teisių ir laisvių apsaugą tvarkant asmens duomenis reikia imtis tinkamų techninių ir organizacinių priemonių siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi šio reglamento reikalavimų. Kad galėtų įrodyti, jog laikosi šio reglamento, duomenų valdytojas turėtų priimti vidaus nuostatas ir įgyvendinti priemones, kuriomis visų pirma būtų paisoma pritaikytosios ir standartizuotosios duomenų apsaugos principų. Tokios priemonės galėtų apimti, *inter alia*, kuo mažesnės apimtys asmens duomenų tvarkymą, kuo skubesnį pseudonimų suteikimą asmens duomenims, funkcijų ir asmens duomenų tvarkymo skaidrumą, galimybės stebėti duomenų tvarkymą suteikimą duomenų subjektui, galimybės kurti ir tobulinti apsaugos priemones suteikimą duomenų valdytojui. Plėtojant, kuriant, atrenkant ir naudojant taikomas programas, paslaugas ir produktus, kurie grindžiami asmens duomenų tvarkymu arba kurių atveju asmens duomenys yra tvarkomi siekiant įvykdyti tam tikrą užduotį, tokių produktų, paslaugų ir taikomųjų programų gamintojai, kurdami tokius produktus, paslaugas ir taikomas programas, turėtų būti skatinami atsižvelgti į teisę į duomenų apsaugą ir, tinkamai atsižvelgiant į techninių galimybių išsivystymo lygį, turėtų būti skatinami užtikrinti, kad duomenų valdytojai ir duomenų tvarkytojai galėtų vykdyti savo duomenų apsaugos prievole. Vykdamas viešuosius konkursus turėtų būti taip pat atsižvelgiama į pritaikytosios ir standartizuotosios duomenų apsaugos principus;
- (79) atsižvelgiant į duomenų subjektų teisių bei laisvių apsaugą ir duomenų valdytojų bei duomenų tvarkytojų atsakomybę, taip pat priežiūros institucijų vykdomos stebėsenos ir taikomų priemonių atžvilgiu, reikia aiškiai paskirstyti atsakomybę pagal šį reglamentą, be kita ko, tais atvejais, kai duomenų valdytojas kartu su kitais duomenų valdytojais nustato duomenų tvarkymo tikslus ir priemones arba kai duomenų tvarkymo operacija atliekama duomenų valdytojo vardu;
- (80) kai Sąjungoje esančių duomenų subjektų asmens duomenis tvarko Sąjungoje neįsisteigęs duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas, kurio duomenų tvarkymo veikla susijusi su prekių ar paslaugų siūlymu, tokiems duomenų subjektams Sąjungoje, nepaisant to, ar reikalaujama, kad duomenų subjektas atliktų mokėjimą, arba jų elgesio, jei jie veikia Sąjungoje, stebėsenai vykdyti, duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas turėtų paskirti atstovą, nebent duomenų tvarkymas yra nereguliarus, neapima specialių kategorijų asmens duomenų tvarkymo dideliu mastu ar asmens duomenų apie apkaltinamuosius nuosprendžius ir nusikalstamas veikas tvarkymo ir dėl jo neturėtų kilti pavojaus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms, atsižvelgiant į duomenų tvarkymo pobūdį, kontekstą,

apreptį ir tikslus arba jei duomenų valdytojas yra valdžios institucija ar įstaiga. Atstovas turėtų veikti duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo vardu ir į jį gali kreiptis bet kuri priežiūros institucija. Atstovą duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas turėtų aiškiai paskirti rašytiniu įgaliojimu veikti jo vardu vykdant jo prievolės pagal šį reglamentą. Paskiriant tokį atstovą nedaromas poveikis duomenų valdytojo ar duomenų tvarkytojo atsakomybei pagal šį reglamentą. Toks atstovas turėtų vykdyti užduotis pagal iš duomenų valdytojo ar duomenų tvarkytojo gautą įgaliojimą, be kita ko, bendradarbiauti su kompetentingomis priežiūros institucijomis imantis bet kokių veiksmų, kad būtų užtikrintas šio reglamento laikymasis. Paskirtam atstovui turėtų būti taikomi reikalavimų laikymosi užtikrinimo veiksmai tais atvejais, kai duomenų valdytojas ar duomenų tvarkytojas nesilaiko reikalavimų;

- (81) siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi šio reglamento reikalavimų dėl duomenų tvarkymo, kurių duomenų tvarkytojas atlieka duomenų valdytojo vardu, duomenų valdytojas, patikėdamas duomenų tvarkytojui tvarkymo veiklą, turėtų pasitelkti tik tokius duomenų tvarkytojus, kurie suteikia pakankamų garantijų, susijusių visų pirma su ekspertinėmis žiniomis, patikimumu ir ištekiais, kad būtų įgyvendintos techninės ir organizacinės priemonės, kurios atitiks šio reglamento reikalavimus, įskaitant dėl tvarkymo saugumo. Tuo, kad duomenų tvarkytojas laikosi patvirtinto elgesio kodekso arba patvirtinto sertifikavimo mechanizmo, gali būti remiamasi kaip vienu iš aspektų siekiant įrodyti, kad duomenų valdytojas vykdo prievolės. Duomenų tvarkytojo atliekamas duomenų tvarkymas turėtų būti reglamentuojamas sutartimi ar kitu teisės aktu pagal Sąjungos arba valstybės narės teisę, kuriais nustatomi duomenų tvarkytojo įsipareigojimai duomenų valdytojui, duomenų tvarkymo dalykas bei trukmė, duomenų tvarkymo pobūdis ir tikslai, asmens duomenų rūšis ir duomenų subjektų kategorijos, ir atsižvelgiant į duomenų tvarkytojo konkrečias užduotis ir pareigas atliekant duomenų tvarkymą, taip pat į pavojų duomenų subjekto teisėms ir laisvėms. Duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas gali pasirinkti naudoti atskirą sutartį arba standartines sutarčių sąlygas, kurias patvirtina tiesiogiai Komisija arba priežiūros institucija pagal nuoseklaus užtikrinimo mechanizmą, o vėliau patvirtina Komisija. Užbaigęs duomenų tvarkymą duomenų valdytojo vardu, duomenų tvarkytojas turėtų pagal duomenų valdytojo sprendimą grąžinti arba ištrinti asmens duomenis, išskyrus atvejus, kai pagal Sąjungos arba valstybės narės teisę, kuri yra taikoma asmens duomenų tvarkytojui, yra nustatytas reikalavimas šiuos duomenis saugoti;
- (82) kad įrodytų, jog laikosi šio reglamento, duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas turėtų tvarkyti tvarkymo veiklos, už kurią yra atsakingas, įrašus. Kiekvienas duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas turėtų būti įpareigotas bendradarbiauti su priežiūros institucija ir jos prašymu pateikti tuos įrašus, kad pagal juos būtų galima stebėti tas duomenų tvarkymo operacijas;
- (83) siekiant užtikrinti saugumą ir užkirsti kelią šį reglamentą pažeidžiančiam duomenų tvarkymui, duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas turėtų įvertinti su duomenų tvarkymu susijusius pavojus ir įgyvendinti jo mažinimo priemones, pavyzdžiui, šifravimą. Šiomis priemonėmis turėtų būti užtikrintas tinkamo lygio saugumas, įskaitant konfidencialumą, atsižvelgiant į techninių galimybių išsivystymo lygį ir įgyvendinimo sąnaudas pavojų ir saugotinių asmens duomenų pobūdžio atžvilgiu. Vertinant pavojų duomenų saugumui, reikėtų atsižvelgti į pavojus, kurie kyla tvarkant asmens duomenis, pavyzdžiui, į tai, kad persiųsti, saugomi ar kitaip tvarkomi duomenys gali būti netyčia arba neteisėtai sunaikinti, prarasti, pakeisti, be leidimo atskleisti arba be leidimo prie jų gauta prieiga, ir dėl to visų pirma gali būti padarytas kūno sužalojimas, materialinė ar nematerialinė žala;
- (84) siekiant užtikrinti, kad šio reglamento būtų geriau laikomasi, kai vykdomos duomenų tvarkymo operacijos gali kilti didelis pavojus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms, duomenų valdytojas turėtų būti atsakingas už poveikio duomenų apsaugai vertinimo atlikimą, kad būtų įvertinta visų pirma to pavojaus kilmė, pobūdis, specifika ir rimtumas. Į šio vertinimo rezultatus turėtų būti atsižvelgta nustatant tinkamas priemones, kurių būtų imtasi siekiant įrodyti, kad asmens duomenų tvarkymas vykdomas laikantis šio reglamento. Kai iš poveikio duomenų apsaugai vertinimo paaiškėja, kad duomenų tvarkymo operacijos susijusios su dideliu pavojumi, kurio duomenų valdytojas negali sumažinti tinkamomis priemonėmis, atsižvelgiant į turimas technologijas ir įgyvendinimo sąnaudas, prieš pradėdamas duomenų tvarkymą turėtų būti konsultuojamasi su priežiūros institucija;
- (85) dėl asmens duomenų saugumo pažeidimo, jei dėl jo laiku nesiimama tinkamų priemonių, fiziniai asmenys gali patirti kūno sužalojimą, materialinę ar nematerialinę žalą, pavyzdžiui, prarasti savo asmens duomenų kontrolę, patirti teisių apribojimą, diskriminaciją, gali būti pavogta ar suklastota jo asmens tapatybė, jam padaryta finansinių nuostolių, neleistinai panaikinti pseudonimai, gali būti pakenkta jo reputacijai, prarastas asmens duomenų, kurie saugomi profesine paslaptimi, konfidencialumas arba padaryta kita ekonominė ar socialinė žala

atitinkamam fiziniam asmeniui. Todėl, vos sužinojęs, kad padarytas asmens duomenų saugumo pažeidimas, duomenų valdytojas turėtų pranešti kompetentingai priežiūros institucijai nepagrįstai nedelsdamas ir, jei įmanoma, nuo to laiko, kai apie tai buvo sužinota, praėjus ne daugiau kaip 72 valandoms, apie asmens duomenų saugumo pažeidimą, nebent duomenų valdytojas gali pagal atskaitomybės principą įrodyti, kad asmens duomenų saugumo pažeidimas neturėtų kelti pavojaus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms. Kai to neįmanoma pranešti per 72 valandas, pranešant turėtų būti pateiktos vėlavimo priežastys ir informacija gali būti pateikiama etapais daugiau nepagrįstai nedelsiant;

- (86) duomenų valdytojas nepagrįstai nedelsdamas turėtų pranešti duomenų subjektui apie asmens duomenų saugumo pažeidimą, kai dėl to asmens duomenų saugumo pažeidimo gali kilti didelis pavojus fizinio asmens teisėms ir laisvėms, kad jis galėtų imtis reikiamų priemonių užkirsti tam kelią. Pranešime turėtų būti aprašytas asmens duomenų saugumo pažeidimo pobūdis ir pateiktos atitinkamam fiziniam asmeniui skirtos rekomendacijos, kaip sumažinti galimą neigiamą poveikį. Tokie pranešimai duomenų subjektams turėtų būti pateikti kuo greičiau ir glaudžiai bendradarbiaujant su priežiūros institucija, laikantis jos ar kitų atitinkamų valdžios institucijų, tokių kaip teisės saugos institucijos, pateiktų nurodymų. Pavyzdžiui, siekiant sumažinti tiesioginį žalos pavojų, reikėtų nedelsiant apie tai pranešti duomenų subjektams, o ilgesnį pranešimo terminą būtų galima pateisinti būtinybe įgyvendinti tinkamas priemones, kuriomis siekiama užkirsti kelią besikartojantiems ar panašiams asmens duomenų saugumo pažeidimams;
- (87) turėtų būti įsitikinta, ar įgyvendintos visos tinkamos technologinės apsaugos ir organizacinės priemonės, kad nedelsiant būtų nustatyta, ar buvo padarytas asmens duomenų saugumo pažeidimas, ir skubiai apie tai būtų informuoti priežiūros institucija ir duomenų subjektas. Turėtų būti nustatytas faktas, kad pranešimas buvo pateiktas nepagrįstai nedelsiant, atsižvelgiant visų pirma į asmens duomenų saugumo pažeidimo pobūdį ir sunkumą, jo pasekmes ir neigiamus padarinius duomenų subjektui. Dėl tokio pranešimo priežiūros institucija gali imtis intervencinių veiksmų vykdydama šiame reglamente nustatytas užduotis ir įgaliojimus;
- (88) nustatant išsamias pranešimo apie asmens duomenų saugumo pažeidimus formos ir tvarkos taisykles, turėtų būti tinkamai atsižvelgiama į to pažeidimo aplinkybes, įskaitant tai, ar asmens duomenys buvo apsaugoti tinkamomis techninėmis apsaugos priemonėmis, veiksmingai ribojančiomis tapatybės klastojimo arba kitokio neteisėto duomenų naudojimo tikimybę. Be to, nustatant tokias taisykles ir tvarką reikėtų atsižvelgti į teisėtus teisės saugos institucijų interesus, kai ankstyvas informacijos atskleidimas galėtų bereikalingai pakenkti asmens duomenų pažeidimo aplinkybių tyrimui;
- (89) Direktyvoje 95/46/EB numatyta bendra prievolė pranešti priežiūros institucijoms apie asmens duomenų tvarkymą. Ta prievolė susijusi su administracine ir finansine našta, tačiau ji ne visada padėdavo gerinti asmens duomenų apsaugą. Todėl tokias bendras visuotines pranešimo prievoles reikėtų panaikinti ir jas pakeisti veiksmingomis procedūromis ir mechanizmais, kurie būtų labiau orientuoti į tų rūšių duomenų tvarkymo operacijas, dėl kurių pobūdžio, aprėpties, konteksto ir tikslų gali kilti didelis pavojus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms. Tokios duomenų tvarkymo operacijų rūšys gali būti tos rūšys, kurios visų pirma apima naujų technologijų naudojimą arba yra naujos rūšies operacijos ir kurių atveju duomenų valdytojas anksčiau nėra atlikęs poveikio duomenų apsaugai vertinimo, arba kurios tapo būtinos atsižvelgiant į nuo pirminio duomenų tvarkymo praėjusį laiką;
- (90) tokiais atvejais duomenų valdytojas, kad įvertintų didelio pavojaus konkrečią tikimybę ir rimtumą, atsižvelgdamas į duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą ir tikslus bei pavojaus šaltinius, prieš pradėdamas tvarkyti duomenis, turėtų atlikti poveikio duomenų apsaugai vertinimą. Tame poveikio įvertinime visų pirma turėtų būti nurodytos numatomos priemonės, apsaugos priemonės ir mechanizmai, kuriais tas pavojus būtų sumažinamas, užtikrinama asmens duomenų apsauga ir parodoma, kad laikomasi šio reglamento;
- (91) tai visų pirma turėtų būti taikoma didelio masto duomenų tvarkymo operacijoms, kuriomis siekiama regioniniu, nacionaliniu ar viršnacionaliniu lygmeniu tvarkyti didelį kiekį asmens duomenų, kurios galėtų daryti poveikį daugeliui duomenų subjektų ir kurios gali kelti didelį pavojų, pavyzdžiui, dėl jų jautraus pobūdžio, kai atsižvelgiant į pasiektą technologinių žinių lygį nauja technologija yra naudojama dideliu mastu, taip pat taikoma kitoms duomenų tvarkymo operacijoms, kurios kelia didelį pavojų duomenų subjektų teisėms ir laisvėms, visų pirma, kai duomenų subjektams dėl šių operacijų yra sunkiau naudotis savo teisėmis. Poveikio duomenų apsaugai

vertinimas taip pat turėtų būti atliktas tais atvejais, kai asmens duomenys yra tvarkomi siekiant priimti sprendimus dėl konkrečių fizinių asmenų atlikus su fiziniais asmenimis susijusį sistemingą ir plataus masto asmeninių aspektų įvertinimą, remiantis tų duomenų profiliavimu, arba atlikus specialių kategorijų asmens duomenų, biometrinių duomenų ar duomenų apie apkaltinamuosius nuosprendžius ir nusikalstamas veikas ar susijusias saugumo priemones tvarkymą. Poveikio duomenų apsaugai vertinimo taip pat reikalaujama siekiant vykdyti viešų vietų stebėjimą dideliu mastu, ypač naudojant optinius elektroninius prietaisus, arba vykdant kitas operacijas, kurių atveju kompetentinga priežiūros institucija laikosi nuomonės, kad tvarkant duomenis gali kilti didelis pavojus duomenų subjektų teisėms ir laisvėms, visų pirma dėl to, kad jas vykdant duomenų subjektams užkertamas kelias naudotis savo teisėmis, paslaugomis arba sudaryti sutartis, arba dėl to, kad jos yra vykdomos sistemingai dideliu mastu. Asmens duomenų tvarkymas neturėtų būti laikomas didelio masto duomenų tvarkymu, jei tai yra atskirų gydytojų, kitų sveikatos priežiūros specialistų pacientų arba teisininko klientų asmens duomenų tvarkymas. Tokiais atvejais neturėtų būti privaloma atlikti poveikio duomenų apsaugai vertinimo;

- (92) tam tikromis aplinkybėmis gali būti protinga ir ekonomiškai atlikti platesnio masto poveikio duomenų apsaugai vertinimą, o ne susieti jį su vienu konkrečiu projektu, pavyzdžiui, kai valdžios institucijos ar įstaigos siekia sukurti bendrą taikomąją programą ar duomenų tvarkymo platformą arba kai keli duomenų valdytojai ketina tam tikroje pramonės šakoje, jos sektoriuje arba plačiai paplitusioje horizontalioje veikloje pradėti taikyti bendrą taikomąją programą ar duomenų tvarkymo aplinką;
- (93) priimant valstybės narės įstatymą, kurio pagrindu valdžios institucija ar viešoji įstaiga vykdo savo užduotis ir kuriuo reglamentuojama atitinkama konkreti duomenų tvarkymo operacija ar jų seka, valstybės narės gali nuspręsti, kad prieš imantis duomenų tvarkymo veiklos būtina atlikti tokį vertinimą;
- (94) kai iš poveikio duomenų apsaugai vertinimo paaiškėja, kad, nesant apsaugos priemonių, saugumo priemonių ir mechanizmų, skirtų pavojui mažinti, dėl duomenų tvarkymo kiltų didelis pavojus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms, ir duomenų valdytojas laikosi nuomonės, jog šis pavojus negali būti sumažintas pagrįstomis priemonėmis atsižvelgiant į turimas technologijas ir įgyvendinimo sąnaudas, prieš pradedant duomenų tvarkymo veiklą turėtų būti konsultuojamasi su priežiūros institucija. Toks didelis pavojus gali kilti vykdant tam tikros rūšies duomenų tvarkymo veiklą ir tam tikros apimties bei dažnumo duomenų tvarkymo veiklą, dėl kurios taip pat gali būti padaryta žala arba pakenkta fizinio asmens teisėms ir laisvėms. Priežiūros institucija į prašymą suteikti konsultaciją turėtų atsakyti per nustatytą laikotarpį. Tačiau tai, kad priežiūros institucija nesureagavo per tą laikotarpį, neturėtų turėti poveikio priežiūros institucijos intervenciniams veiksams jai vykdant šiame reglamente nustatytas užduotis ir įgaliojimus, įskaitanti įgaliojimą uždrausti duomenų tvarkymo operacijas. Vykdamas tą konsultavimosi procesą, priežiūros institucijai gali būti pateikti svarstomo duomenų tvarkymo atžvilgiu atlikto poveikio duomenų apsaugai vertinimo rezultatai, visų pirma priemonės, kuriomis numatoma sumažinti pavojų fizinių asmenų teisėms ir laisvėms;
- (95) duomenų tvarkytojas prireikus arba gavęs prašymą turėtų padėti duomenų valdytojui užtikrinti, kad būtų vykdomos prievolės, atsirandančios atliekant poveikio duomenų apsaugai vertinimus ir iš anksto konsultuojantis su priežiūros institucija;
- (96) konsultacijos su priežiūros institucija taip pat turėtų vykti rengiant teisėkūros arba reguliavimo priemones, kuriomis numatomas asmens duomenų tvarkymas, siekiant užtikrinti, kad numatytas duomenų tvarkymas atitiktų šį reglamentą, visų pirma būtų sumažintas duomenų subjektams kylantis pavojus;
- (97) kai duomenis tvarko valdžios institucija, išskyrus teismus ar nepriklausomas teismines institucijas, vykdančias savo teisinius įgaliojimus, kai privačiajame sektoriuje duomenis tvarko duomenų valdytojas, kurio pagrindinę veiklą sudaro duomenų tvarkymo operacijos, kurioms atlikti reikia reguliariai ir sistemingai stebėti duomenų subjektus dideliu mastu, arba kai duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo pagrindinė veikla yra specialių kategorijų duomenų tvarkymas dideliu mastu ir duomenų apie apkaltinamuosius nuosprendžius ir nusikalstamas veikas tvarkymas, duomenų valdytojui ar duomenų tvarkytojui stebėti, kaip viduje laikomasi šio reglamento, turėtų padėti asmuo, turintis ekspertinių duomenų apsaugos teisės ir praktikos žinių. Privačiajame sektoriuje duomenų valdytojo pagrindinė veikla yra susijusi su jo svarbiausia veikla ir nesusijusi su asmens duomenų

tvarkymu kaip papildoma veikla. Būtinai ekspertinių žinių lygis turėtų būti nustatomas visų pirma atsižvelgiant į atliekamas duomenų tvarkymo operacijas ir duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo tvarkomų asmens duomenų reikiamą apsaugą. Tokie duomenų apsaugos pareigūnai, nepriklausomai nuo to, ar jie yra duomenų valdytojo darbuotojai, savo pareigas ir užduotis turėtų galėti atlikti nepriklausomai;

- (98) asociacijos ar kitos įstaigos, atstovaujančios įvairių kategorijų duomenų valdytojams arba duomenų tvarkytojams, turėtų būti skatinamos neviršijant šio reglamento nuostatų parengti elgesio kodeksus, kad palengvintų veiksmingą šio reglamento taikymą, atsižvelgiant į tam tikruose sektoriuose atliekamo duomenų tvarkymo ypatumus ir konkrečius labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių poreikius. Tokiuose elgesio kodeksuose visų pirma galėtų būti nustatomos duomenų valdytojų ir duomenų tvarkytojų prievolės, atsižvelgiant į pavojų, kuris tvarkant duomenis gali kilti fizinių asmenų teisėms ir laisvėms;
- (99) rengdamos elgesio kodeksą arba jį iš dalies keisdamos ar išplėsdamos, asociacijos ir kitos įstaigos, atstovaujančios įvairių kategorijų duomenų valdytojams arba duomenų tvarkytojams, turėtų konsultuotis su atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, be kita ko, jei įmanoma – su duomenų subjektais, ir atsižvelgti į tokių konsultacijų metu gautus atsakymus ir pareikštas nuomones;
- (100) siekiant didesnio skaidrumo ir geresnio šio reglamento laikymosi, reikėtų skatinti nustatyti sertifikavimo mechanizmus ir duomenų apsaugos ženklus bei žymenis, kad duomenų subjektai galėtų greitai įvertinti konkretaus produkto ar paslaugos duomenų apsaugos lygį;
- (101) asmens duomenų judėjimas į Sąjungai nepriklausančias valstybes ir tarptautines organizacijas ir iš jų reikalingas tarptautinės prekybos plėtrai ir tarptautiniam bendradarbiavimui. Išlaigus tokiame judėjime, atsirado naujų asmens duomenų apsaugos sunkumų ir rūpesčių. Tačiau kai asmens duomenys iš Sąjungos perduodami duomenų valdytojams, duomenų tvarkytojams ar kitiems gavėjams trečiosiose valstybėse arba tarptautinėms organizacijoms, neturėtų sumažėti Sąjungoje šiuo reglamentu fiziniams asmenims garantuojamos apsaugos lygis, be kita ko, tais atvejais, kai asmens duomenys toliau perduodami iš tos trečiosios valstybės ar tarptautinės organizacijos duomenų valdytojams, duomenų tvarkytojams toje pačioje arba kitoje trečiojoje valstybėje ar kitai tarptautinei organizacijai. Bet kuriuo atveju duomenys į trečiąsias valstybes ir tarptautinėms organizacijoms gali būti perduodami tik visapusiškai laikantis šio reglamento. Duomenys galėtų būti perduodami tik tuo atveju, jei duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas įvykdo šio reglamento nuostatose, susijusiose su asmens duomenų perdavimu trečiosioms šalims ar tarptautinėms organizacijoms, nustatytas sąlygas, atsižvelgiant į kitas šio reglamento nuostatas;
- (102) šiuo reglamentu nedaromas poveikis Sąjungos ir trečiųjų valstybių sudarytiems tarptautiniams susitarimams, kuriais reglamentuojamas asmens duomenų perdavimas, įskaitant tinkamas duomenų subjektų apsaugos priemones. Valstybės narės gali sudaryti tarptautinius susitarimus, apimančius asmens duomenų perdavimą į trečiąsias valstybes ar tarptautinėms organizacijoms, jeigu tokie susitarimai neturi poveikio šiam reglamentui arba kitoms Sąjungos teisės nuostatomis ir jais numatoma tinkamo lygio duomenų subjektų pagrindinių teisių apsauga;
- (103) Komisija gali nuspręsti, sprendimui galiojant visoje Sąjungoje, kad trečioji valstybė, teritorija arba nurodytas sektorius trečiojoje valstybėje, arba tarptautinė organizacija užtikrina tinkamą duomenų apsaugos lygį, ir taip garantuoti teisinį tikrumą ir vienodą teisės taikymą visoje Sąjungoje, kiek tai susiję su trečiąja valstybe ar tarptautine organizacija, kurios laikomos užtikrinančiomis tokį apsaugos lygį. Šiais atvejais asmens duomenys į tokią trečią valstybę gali būti perduodami be papildomo leidimo. Komisija, išpėjusi trečiąją valstybę ar tarptautinę organizaciją ir pateikusi jai išsamias priežastis, taip pat gali nuspręsti tokį sprendimą atšaukti;
- (104) atsižvelgdama į pagrindines vertybes, kuriomis grindžiama Sąjunga, visų pirma į žmogaus teisių apsaugą, Komisija, vertindama trečiąją šalį arba teritoriją, arba nurodytą sektorių trečiojoje šalyje, turėtų atsižvelgti į tai, kaip atitinkama trečioji šalis laikosi teisinės valstybės, teisės kreiptis į teismą principų, tarptautinių žmogaus teisių normų ir standartų, taip pat savo bendros ir sektorių teisės, įskaitant visuomenės saugumą, gynybą ir nacionalinį saugumą reglamentuojančius teisės aktus, ir viešosios tvarkos bei baudžiamosios teisės. Priimant teritorijai arba nurodytam sektoriui trečiojoje šalyje skirtą sprendimą dėl tinkamumo turėtų būti atsižvelgiama į aiškius ir objektyvius kriterijus, pavyzdžiui, konkrečią duomenų tvarkymo veiklą ir trečiojoje šalyje taikytinų teisinių standartų bei galiojančių teisės aktų taikymo sritį. Trečioji šalis turėtų suteikti garantijas, kuriomis būtų

užtikrinama atitinkamo lygio apsauga, iš esmės lygiavertė Sąjungoje garantuojamai apsaugai, visų pirma tada, kai asmens duomenys tvarkomi viename ar keliuose nurodytuose sektoriuose. Visų pirma trečioji valstybė turėtų užtikrinti veiksmingą nepriklausomą duomenų apsaugos priežiūrą ir turėtų nustatyti bendradarbiavimo su valstybių narių duomenų apsaugos institucijomis mechanizmus, o duomenų subjektams turėtų būti užtikrintos veiksmingos bei įgyvendinamos teisės ir galimybė naudotis veiksmingomis administracinėmis ir teisinėmis teisų gynimo priemonėmis;

- (105) Komisija turėtų atsižvelgti ne tik į trečiosios valstybės arba tarptautinės organizacijos priimtus tarptautinius įsipareigojimus, bet ir į įsipareigojimus, kylančius dėl trečiosios valstybės arba tarptautinės organizacijos dalyvavimo daugiašalėse ar regioninėse sistemose, visų pirma susijusio su asmens duomenų apsauga, ir į tokių įsipareigojimų įgyvendinimą. Visų pirma reikėtų atsižvelgti į trečiosios valstybės prisijungimą prie 1981 m. sausio 28 d. Europos Tarybos konvencijos dėl asmenų apsaugos ryšium su asmens duomenų automatizuotu tvarkymu ir jos papildomo protokolo. Vertinama apsaugos lygį trečiosiose valstybėse ar tarptautinėse organizacijose, Komisija turėtų konsultuotis su Valdyba;
- (106) Komisija turėtų stebėti, kaip vykdomi sprendimai dėl apsaugos lygio trečiojoje valstybėje ar teritorijoje arba nurodytame sektoriuje trečiojoje valstybėje, arba tarptautinėje organizacijoje, ir stebėti sprendimų, priimtų remiantis Direktyvos 95/46/EB 25 straipsnio 6 dalimi arba 26 straipsnio 4 dalimi, vykdymą. Komisija sprendimuose dėl tinkamumo turėtų numatyti jų vykdymo periodinės peržiūros mechanizmą. Ta periodinė peržiūra turėtų būti atliekama konsultuojantis su atitinkama trečiąja valstybe ar tarptautine organizacija ir atsižvelgiant į visus atitinkamus pokyčius trečiojoje valstybėje ar tarptautinėje organizacijoje. Stebėsenos ir periodinių peržiūrų tikslais Komisija turėtų atsižvelgti į Europos Parlamento ir Tarybos, taip pat kitų svarbių įstaigų ir šaltinių nuomones ir išvadas. Komisija turėtų per pagrįstą laikotarpį įvertinti pastarųjų sprendimų vykdymą ir atitinkamas išvadas pateikti komitetui, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾ ir kaip nustatyta šiuo reglamentu, Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (107) Komisija gali pripažinti, kad trečioji valstybė, teritorija arba nurodytas sektorius trečiojoje valstybėje, arba tarptautinė organizacija nebeužtikrina tinkamo lygio duomenų apsaugos. Todėl perduoti asmens duomenis tai trečiajai šaliai arba tarptautinei organizacijai turėtų būti draudžiama, išskyrus atvejus, kai įvykdomi šiame reglamente nustatyti reikalavimai, susiję su perdavimu taikant tinkamas apsaugos priemones, įskaitant įmonei privalomas taisykles ir nukrypti leidžiančias nuostatas konkrečiais atvejais. Tokiu atveju turėtų būti numatyta, kad Komisija konsultuojasi su tokiais trečiosiomis valstybėmis arba tarptautinėmis organizacijomis. Komisija turėtų laiku informuoti trečiąją valstybę arba tarptautinę organizaciją apie priežastis ir pradėti su ja konsultacijas, kad ji galėtų ištaisyti padėtį;
- (108) jei sprendimas dėl tinkamumo nepriimtas, duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas turėtų duomenų subjektams numatyti tinkamas apsaugos priemones nepakankamai duomenų apsaugai trečiojoje valstybėje kompensuoti. Tokios tinkamos apsaugos priemonės galėtų būti rėmimasis įmonei privalomomis taisyklėmis, Komisijos priimtomis standartinėmis duomenų apsaugos sąlygomis, priežiūros institucijos priimtomis standartinėmis duomenų apsaugos sąlygomis arba priežiūros institucijos pripažintomis sutarties sąlygomis. Tomis apsaugos priemonėmis turėtų būti užtikrinama, kad būtų laikomasi duomenų apsaugos reikalavimų, ir užtikrinamos tvarkant duomenis Sąjungoje tinkamos duomenų subjektų teisės, įskaitant galimybes naudotis vykdytinomis duomenų subjekto teisėmis ir veiksmingomis teisų gynimo priemonėmis, be kita ko, naudotis veiksmingomis administracinėmis ar teisinėmis teisų gynimo priemonėmis ir reikalauti kompensacijos Sąjungoje ar trečiojoje valstybėje. Jos turėtų būti susijusios visų pirma su bendrųjų asmens duomenų tvarkymo principų, pritaikytosios ir standartizuotosios duomenų apsaugos principų laikymusi. Valdžios institucijos ar įstaigos taip pat gali perduoti duomenis valdžios institucijoms ar įstaigoms trečiosiose valstybėse arba tarptautinėms organizacijoms, turinčioms atitinkamas pareigas ar atliekančioms atitinkamas funkcijas, be kita ko, remdamosi nuostatomis, kurios turi būti įtrauktos į administracinius susitarimus, pavyzdžiui, susitarimo memorandumą, kuriais numatomos vykdytinos ir veiksmingos duomenų subjektų teisės. Kai apsaugos priemonės yra nustatytos teisiškai neprivalomuose administraciniuose susitarimuose, turėtų būti gautas kompetentingos priežiūros institucijos leidimas;
- (109) galimybė duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui remtis Komisijos ar priežiūros institucijos priimtomis standartinėmis duomenų apsaugos sąlygomis neturėtų užkirsti kelio duomenų valdytojams arba duomenų

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

tvarkytojams standartinės duomenų apsaugos sąlygas įtraukti į platesnes sutartis, tokias kaip duomenų tvarkytojo sutartis su kitais duomenų tvarkytojais, ar jas papildyti kitomis sąlygomis ar papildomomis apsaugos sąlygomis, jei jos tiesiogiai ar netiesiogiai neprieštarauja Komisijos ar priežiūros institucijos priimtoms standartinėms sutarčių sąlygoms ar nedaro poveikio duomenų subjektų pagrindinėms teisėms ir laisvėms. Duomenų valdytojai ir duomenų tvarkytojai turėtų būti skatinami taikyti dar griežtesnes apsaugos priemones numatant sutartinius įsipareigojimus, papildančius standartinės duomenų apsaugos sąlygas;

- (110) įmonių grupė arba bendrą ekonominę veiklą vykdančioms įmonių grupėms turėtų galėti remtis patvirtintomis įmonėms privalomomis taisyklėmis, taikomomis tarptautiniam duomenų perdavimui iš Sąjungos organizacijoms toje pačioje įmonių grupėje arba bendrą ekonominę veiklą vykdančioje įmonių grupėje, jei tokiose įmonių taisyklėse įtvirtinti visi svarbiausi principai ir vykdytinos teisės, kuriais užtikrinamos tinkamos asmens duomenų perdavimo ar atskirų kategorijų duomenų perdavimo apsaugos priemonės;
- (111) turėtų būti numatyta galimybė duomenis perduoti tam tikromis aplinkybėmis, kai duomenų subjektas yra davęs aiškų sutikimą, kai duomenų perdavimas atliekamas nereguliariai ir yra būtinas dėl sutarties ar ieškinio, nepaisant to, ar jis pareikštas teisminėje ar administracinėje, ar bet kokiaje kitoje neteisminėje procedūroje, įskaitant procedūras reguliavimo organuose. Taip pat turėtų būti numatyta galimybė perduoti duomenis, kai tai reikalinga dėl svarbių Sąjungos ar valstybės narės teisėje įtvirtintų viešojo intereso priežasčių, arba kai duomenys perduodami iš teisės aktu įsteigto registro, kuris skirtas naudoti visuomenei ar teisėtų interesų turintiems asmenims. Šiuo pastaruoju atveju neturėtų būti perduodama registre sukaupytų asmens duomenų visuma arba ištisos jų kategorijos, o jeigu registras skirtas naudoti teisėtų interesų turintiems asmenims, duomenys turėtų būti perduodami tiksliai tų asmenų prašymu arba jei jie yra duomenų gavėjai, visapusiškai atsižvelgiant į duomenų subjekto interesus ir pagrindines teises;
- (112) šios nukrypti leidžiančios nuostatos pirmiausia turėtų būti taikomos tais atvejais, kai duomenis reikalaujama ir būtina perduoti siekiant dėl svarbių viešojo intereso priežasčių, pavyzdžiui, tarptautinio keitimosi duomenimis tarp konkurencijos institucijų, mokesčių arba muitų administracijų, tarp finansų priežiūros institucijų, tarp kompetentingų socialinės apsaugos ar visuomenės sveikatos tarnybų atvejais, pavyzdžiui, kontakto atveju siekiant atsekti užkrečiamas ligas arba siekiant sumažinti ir (arba) panaikinti dopingą sporte. Asmens duomenų perdavimas taip pat turėtų būti laikomas teisėtu, kai duomenis perduoti būtina norint apsaugoti gyvybinius duomenų subjekto ar kito asmens interesus, įskaitant fizinę neliečiamybę arba gyvybę, jei duomenų subjektas negali duoti sutikimo. Jei sprendimas dėl tinkamumo nepriimtas, Sąjungos arba valstybės narės teisėje dėl svarbių viešojo intereso priežasčių gali būti aiškiai nustatytos konkrečių kategorijų duomenų perdavimo į trečiąją valstybę ar tarptautinei organizacijai ribos. Valstybės narės apie tokias nuostatas turėtų pranešti Komisijai. Duomenų subjekto, kuris dėl fizinių ar teisinių priežasčių negali duoti sutikimo, asmens duomenų perdavimas tarptautinei humanitarinei organizacijai, kad būtų vykdoma pagal Ženevos konvencijas privaloma atlikti užduotis arba taikoma tarptautinė humanitarinė teisė, taikoma ginkluotų konfliktų metu, galėtų būti laikomas būtinu dėl svarbios viešojo intereso priežasties arba gyvybiškai svarbiu duomenų subjektui;
- (113) duomenų perdavimas, kurį galima laikyti nepasikartojančiu ir kuris yra susijęs tik su tam tikru duomenų subjektų skaičiumi, taip pat galėtų būti galimas, kai duomenų valdytojas vadovaujasi įtikinamais teisėtais interesais, jeigu tų interesų nevirsija duomenų subjekto interesai ar teisės ir laisvės ir jeigu duomenų valdytojas įvertino visas su duomenų perdavimu susijusias aplinkybes. Duomenų valdytojas turėtų atsižvelgti visų pirma į asmens duomenų pobūdį, siūlomą duomenų tvarkymo operacijos ar operacijų tikslą ir trukmę, taip pat padėtį kilmės šalyje, trečiojoje valstybėje ir galutinės paskirties šalyje ir turėtų būti nustatytos su asmens duomenų tvarkymu susijusios tinkamos fizinių asmenų pagrindinių teisių ir laisvių apsaugos priemonės. Toks duomenų perdavimas turėtų būti galimas tik likusiais atvejais, kai nėra taikytinos jokios kitos duomenų perdavimo priežastys. Tai darant mokslinių ar istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais turėtų būti atsižvelgiama į teisėtus visuomenės lūkesčius, susijusius su žinių bazės didinimu. Duomenų valdytojas apie duomenų perdavimą turėtų informuoti priežiūros instituciją ir duomenų subjektą;
- (114) bet kuriuo atveju, kai Komisija nėra priėmusi sprendimo dėl tinkamo duomenų apsaugos lygio trečiojoje valstybėje, duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas turėtų rinktis tokias galimybes, kuriomis duomenų subjektams užtikrinamos vykdytinos ir veiksmingos teisės jų duomenų tvarkymo Sąjungoje atžvilgiu, kai tie duomenys yra perduoti, kad jie ir toliau galėtų naudotis pagrindinėmis teisėmis ir apsaugos priemonėmis;

- (115) kai kurios trečiosios valstybės yra priėmusios įstatymus ir kitus teisės aktus, kuriais siekiama tiesiogiai reguliuoti valstybių narių jurisdikcijai priklausančią fizinių ir juridinių asmenų duomenų tvarkymo veiklą. Tai gali apimti teismų sprendimus arba administracinės valdžios institucijų trečiosiose valstybėse sprendimus, kuriais reikalaujama, kad duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas perduotų ar atskleistų asmens duomenis, ir kurie nėra pagrįsti prašymą pateikusios trečiosios valstybės ir Sąjungos arba valstybės narės galiojančiu tarptautiniu susitarimu, kaip antai savitarpio teisinės pagalbos sutartis. Eksteritorialiu šių įstatymų ir kitų teisės aktų taikymu gali būti pažeista tarptautinė teisė ir trukdoma užtikrinti šiuo reglamentu Sąjungoje garantuojamą asmenų apsaugą. Perduoti duomenis turėtų būti leidžiama tik jeigu įvykdytos duomenų perdavimui į trečiąsias valstybes taikomos šiame reglamente nustatytos sąlygos. Taip gali būti, *inter alia*, jeigu atskleisti duomenis būtina dėl svarbios Sąjungos ar valstybės narės teisėje, taikytinoje duomenų valdytojui, pripažintos viešojo intereso priežasties;
- (116) kai asmens duomenys perduodami iš vienos valstybės į kitą už Sąjungos ribų, asmenims gali būti daug sunkiau pasinaudoti teisėmis į duomenų apsaugą, visų pirma apsisaugoti nuo neteisėto tų duomenų naudojimo arba atskleidimo. Be to, priežiūros institucijos gali nesugebėti nagrinėti skundų ar vykdyti tyrimų, susijusių su veikla už jų valstybės sienų. Jų pastangoms bendradarbiauti tarpvalstybiniu mastu taip pat gali kliudyti nepakankami įgaliojimai imtis prevencinių ar taisomųjų veiksmų, nenuoseklus teisinis reglamentavimas ir praktinės kliūtys, pavyzdžiui, riboti ištekliai. Todėl reikia skatinti glaudesnę duomenų apsaugos priežiūros institucijų bendradarbiavimą siekiant padėti joms keistis informacija su užsienio kolegomis ir kartu su jais atlikti tyrimus. Siekiant sukurti tarptautinius bendradarbiavimo mechanizmus, kuriais būtų palengvinama ir teikiama tarptautinė savitarpio pagalba asmens duomenų apsaugai skirtų teisės aktų įgyvendinimo užtikrinimo srityje, Komisija ir priežiūros institucijos turėtų keistis informacija ir bendradarbiauti su kompetentingomis valdžios institucijomis trečiosiose valstybėse vykdančiomis su jų įgaliojimų įgyvendinimu susijusią veiklą, remiantis abipusiškumo principu ir laikantis šio reglamento;
- (117) priežiūros institucijų, įgaliotų visiškai nepriklausomai atlikti savo užduotis ir vykdyti savo įgaliojimus, įsteigimas valstybėse narėse yra viena iš esminių fizinių asmenų apsaugos tvarkant jų asmens duomenis dalių. Valstybės narės turėtų galėti įsteigti daugiau nei vieną priežiūros instituciją atsižvelgdamos į savo konstitucinę, organizacinę ir administracinę sandarą;
- (118) priežiūros institucijų nepriklausomumas neturėtų reikšti, kad toms priežiūros institucijoms negali būti taikomi jų finansinių išlaidų kontrolės ar stebėsenos mechanizmai arba vykdoma teisminė peržiūra;
- (119) jeigu valstybė narė įsteigia kelias priežiūros institucijas, ji teisės priemonėmis turėtų nustatyti tvarką, kuria būtų užtikrintas veiksmingas tų priežiūros institucijų dalyvavimas nuoseklaus užtikrinimo mechanizme. Ta valstybė narė turėtų visų pirma paskirti priežiūros instituciją, kuri vykdytų vieno bendro informacinio punkto funkciją, kad tos institucijos veiksmingai dalyvautų mechanizme, siekiant užtikrinti greitą ir sklandų bendradarbiavimą su kitomis priežiūros institucijomis, Valdyba ir Komisija;
- (120) kiekvienai priežiūros institucijai turėtų būti suteikta finansinių ir žmogiškųjų išteklių, patalpos ir infrastruktūra, kurie joms yra reikalingi siekiant veiksmingai vykdyti jų užduotis, įskaitant su savitarpio pagalba ir bendradarbiavimu su kitomis priežiūros institucijomis visoje Sąjungoje susijusias užduotis. Kiekviena priežiūros institucija turėtų turėti atskirą metinį viešą biudžetą, kuris gali būti viso valstybės ar nacionalinio biudžeto dalis;
- (121) kiekvienoje valstybėje narėje teisės aktais turėtų būti nustatyti bendrieji reikalavimai priežiūros institucijos nariui arba nariams ir visų pirma turėtų būti numatyta, kad tie nariai būtų skiriami, taikant skaidrią procedūrą, valstybės narės parlamento, vyriausybės arba valstybės vadovo, remiantis vyriausybės arba vyriausybės nario, parlamento, parlamento rūmų pasiūlymu, arba nepriklausoma įstaiga, paskirta pagal valstybės narės teisę. Siekiant užtikrinti priežiūros institucijos nepriklausomumą, narys arba nariai turėtų veikti sąžiningai, nesiimti jokių su jų pareigomis nesusuderinamų veiksmų ir kadencijos metu neturėtų dirbti jokiame nesusuderinamo – mokamo ar nemokamo – darbo. Priežiūros institucija turėtų turėti savo darbuotojus, kuriuos parinktų priežiūros institucija arba pagal valstybės narės teisę įsteigta nepriklausoma įstaiga, ir kurie turėtų vadovautis tik priežiūros institucijos nario ar narių nurodymais;
- (122) kiekviena priežiūros institucija savo valstybės narės teritorijoje turėtų turėti kompetenciją naudotis pagal šį reglamentą jai suteiktais įgaliojimais ir vykdyti pagal šį reglamentą jai pavestas užduotis. Visų pirma tai turėtų

apimti duomenų tvarkymą, kai duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo buveinė vykdo veiklą jo valstybės narės teritorijoje, asmens duomenų tvarkymą, kurį atlieka viešajam interesui atstovaujanti valdžios institucija arba privačios įstaigos, duomenų tvarkymą, darantį poveikį duomenų subjektams jos teritorijoje, arba duomenų tvarkymą, kurį atlieka Sąjungoje neįsisteigęs duomenų valdytojas ar duomenų tvarkytojas, kai imasi veiksmų jos teritorijoje gyvenančių duomenų subjektų atžvilgiu. Taip turėtų būti nagrinėjami duomenų subjekto pateikti skundai, atliekami tyrimai dėl šio reglamento taikymo, ir skatinamas visuomenės informuotumas apie su asmens duomenų tvarkymu susijusius pavojus, taisykles, apsaugos priemonės ir teises;

- (123) priežiūros institucijos turėtų stebėti, kaip taikomos nuostatos pagal šį reglamentą, ir padėti jas nuosekliai taikyti visoje Sąjungoje, kad būtų apsaugoti fiziniai asmenys tvarkant jų asmens duomenis ir sudarytos palankesnės sąlygos laisvam asmens duomenų judėjimui vidaus rinkoje. Šiuo tikslu priežiūros institucijos turėtų bendradarbiauti tarpusavyje ir su Komisija, nereikalaujant, kad valstybės narės sudarytų susitarimą dėl savitarpio pagalbos teikimo arba dėl tokio bendradarbiavimo;
- (124) jeigu asmens duomenys yra tvarkomi, kai duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo buveinė vykdo veiklą Sąjungoje ir duomenų valdytojas ar duomenų tvarkytojas yra įsisteigęs daugiau nei vienoje valstybėje narėje, arba jeigu duomenų tvarkymas duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo vienintelei buveinei vykdamas veiklą Sąjungoje daro didelį poveikį arba gali padaryti didelį poveikį duomenų subjektams daugiau nei vienoje valstybėje narėje, duomenų valdytojo ar duomenų tvarkytojo pagrindinės buveinės arba duomenų valdytojo ar duomenų tvarkytojo vienintelės buveinės priežiūros institucija turėtų veikti kaip vadovaujanti institucija. Ji turėtų bendradarbiauti su kitomis susijusiomis institucijomis dėl to, kad jų valstybės narės teritorijoje yra duomenų valdytojo ar duomenų tvarkytojo buveinė, kad jų teritorijoje gyvenantiems duomenų subjektams daromas didelis poveikis arba kad joms buvo pateiktas skundas. Be to, jeigu skundą pateikė duomenų subjektas, kuris negyvena toje valstybėje narėje, priežiūros institucija, kuriai buvo pateiktas toks skundas, taip pat turėtų būti susijusi priežiūros institucija. Vykdydama savo užduotį skelbti gaires bet kuriuo klausimu, susijusiu su šio reglamento taikymu, Valdyba turėtų galėti paskelbti gaires visų pirma dėl kriterijų, į kuriuos turi būti atsižvelgta siekiant įsitikinti, ar atitinkamas duomenų tvarkymas daro didelį poveikį duomenų subjektams daugiau nei vienoje valstybėje narėje, ir dėl to, kas laikoma tinkamu ir pagrįstu prieštaravimu;
- (125) vadovaujanti institucija turėtų būti kompetentinga priimti privalomus sprendimus dėl priemonių, taikydama pagal šį reglamentą jai suteiktus įgaliojimus. Vykdydama vadovaujančios institucijos funkcijas, priežiūros institucija turėtų į sprendimo priėmimo procesą aktyviai įtraukti susijusias priežiūros institucijas ir koordinuoti jų veiklą. Kai nusprendžiama visiškai arba iš dalies atmesti duomenų subjekto skundą, tą sprendimą turėtų priimti ta priežiūros institucija, kuriai skundas buvo pateiktas;
- (126) dėl sprendimo turėtų kartu susitarti vadovaujanti priežiūros institucija ir susijusios priežiūros institucijos; jis turėtų būti taikomas duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo pagrindinei arba vienintelei buveinei ir būti privalomas duomenų valdytojui ir duomenų tvarkytojui. Duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas turėtų imtis būtinų priemonių siekdamai užtikrinti, kad būtų laikomasi šio reglamento ir būtų įgyvendintas sprendimas dėl duomenų tvarkymo veiklos Sąjungoje, kurį vadovaujanti priežiūros institucija pranešė duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo pagrindinei buveinei;
- (127) kiekviena priežiūros institucija, kuri veikia ne kaip vadovaujanti priežiūros institucija, turėtų būti kompetentinga nagrinėti atvejus vietoje, kai duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas yra įsisteigęs daugiau kaip vienoje valstybėje narėje, tačiau konkretaus duomenų tvarkymo atvejo dalykas yra susijęs su tik su vienoje valstybėje narėje atliekamu asmens duomenų tvarkymu ir su duomenų subjektais tik toje vienoje valstybėje narėje, pavyzdžiui, kai dalykas yra susijęs su darbuotojų duomenų tvarkymu konkrečiame su darbo santykiais susijusiame kontekste valstybėje narėje. Tokiais atvejais priežiūros institucija turėtų nedelsdama apie šį dalyką informuoti vadovaujančią priežiūros instituciją. Gavusi šią informaciją, vadovaujanti priežiūros institucija turėtų nuspręsti, ar atvejį ji nagrinės pagal nuostatą dėl vadovaujančios priežiūros institucijos bendradarbiavimo su kitomis susijusiomis priežiūros institucijomis, (vieno langelio mechanizmas) ar ją informavusi priežiūros institucija turėtų tą atvejį nagrinėti vietos lygiu. Priimdama sprendimą, ar ji nagrinės atvejį, vadovaujanti priežiūros institucija turėtų atsižvelgti į tai, ar ją informavusios priežiūros institucijos valstybėje narėje yra duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo buveinė, siekiant užtikrinti veiksmingą sprendimo vykdymą duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo atžvilgiu. Tai atvejais, kai vadovaujanti priežiūros institucija

nusprendžia atvejį nagrinėti, ją informavusi priežiūros institucija turėtų turėti galimybę pateikti sprendimo projektą, į kurį vadovaujanti priežiūros institucija turėtų kuo labiau atsižvelgti rengdama savo sprendimo projektą pagal tą vieno langelio mechanizmą;

- (128) taisyklės dėl vadovaujančios priežiūros institucijos ir vieno langelio mechanizmo neturėtų būti taikomos, jeigu duomenis tvarko viešajam interesui atstovaujančios valdžios institucijos arba privačios įstaigos. Tokiais atvejais vienintelė priežiūros institucija, kompetentinga naudotis jai pagal šį reglamentą suteiktais įgaliojimais, turėtų būti valstybės narės, kurioje yra įsisteigusi ta valdžios institucija arba privati įstaiga, priežiūros institucija;
- (129) siekiant užtikrinti nuoseklumą šio reglamento taikymo stebėseną ir jo vykdymą visoje Sąjungoje, priežiūros institucijos kiekvienoje valstybėje narėje turėtų vykdyti tas pačias užduotis ir naudotis tais pačiais veiksmingais įgaliojimais, įskaitant tyrimo įgaliojimus, įgaliojimus imtis taisomųjų veiksmų ir skirti sankcijas, taip pat leidimų išdavimo ir patariamuosius įgaliojimus, visų pirma tais atvejais, kai gaunami skundai iš fizinių asmenų, ir, nedarant poveikio baudžiamojo persekiojimo institucijų įgaliojimams pagal valstybės narės teisę, atkreipti teisminių institucijų dėmesį į šio reglamento pažeidimus ir (arba) būti teismo proceso šalimi. Tokie įgaliojimai turėtų apimti ir įgaliojimą nustatyti laikiną arba galutinį duomenų tvarkymo apribojimą, įskaitant jo draudimą. Valstybės narės gali nustatyti kitas užduotis, susijusias su asmens duomenų apsauga pagal šį reglamentą. Priežiūros institucijų įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis atitinkamų procedūrinių apsaugos priemonių, nustatytų Sąjungos ir valstybės narės teisėje, nešališkai, sąžiningai ir per pagrįstą laikotarpį. Visų pirma kiekviena priemonė turėtų būti tinkama, būtina ir proporcinga siekiant užtikrinti šio reglamento laikymąsi, atsižvelgiant į kiekvieno konkretaus atvejo aplinkybes, ja turėtų būti gerbiama kiekvieno asmens teisė būti išklausytam prieš imantis konkrečios priemonės, kuri jam padarytų neigiamą poveikį, ir taikoma taip, kad atitinkami asmenys nepatirtų bereikalingų išlaidų ir pernelyg didelių nepatogumų. Tyrimo įgaliojimais, susijusiais su leidimu patekti į patalpas, turėtų būti naudojamosi laikantis valstybės narės proceso teisėje nustatytų konkrečių reikalavimų, pavyzdžiui, reikalavimo iš anksto gauti teismo leidimą. Kiekviena teisiškai privaloma priežiūros institucijos priemonė turėtų būti parengta raštu, būti aiški ir nedviprasmiška, joje turėtų būti nurodyta priemonė paskelbusi priežiūros institucija, priemonės paskelbimo data, ją turėtų būti pasirašęs priežiūros institucijos vadovas arba jo įgaliotas priežiūros institucijos narys, turėtų būti išdėstytos priemonės priežastys ir nurodyta teisė į veiksmingą teisių gynimo priemonę. Tai neturėtų kliudyti taikyti papildomų reikalavimų pagal valstybės narės proceso teisę. Tai, kad priimamas teisiškai privalomas sprendimas, reiškia, kad juo remiantis gali būti vykdoma teisminė peržiūra sprendimą priėmusios priežiūros institucijos valstybėje narėje;
- (130) jeigu priežiūros institucija, kuriai pateiktas skundas, nėra vadovaujanti priežiūros institucija, vadovaujanti priežiūros institucija turėtų glaudžiai bendradarbiauti su ta priežiūros institucija, kuriai buvo pateiktas skundas, laikantis šiame reglamente išdėstytų nuostatų dėl bendradarbiavimo ir nuoseklumo. Tokiais atvejais vadovaujanti priežiūros institucija, imdamasi priemonių, galinčių turėti teisinių padarinių, be kita ko, nustatydamą administracines baudas, turėtų kuo labiau atsižvelgti į priežiūros institucijos, kuriai buvo pateiktas skundas ir kuri turėtų išlikti kompetentinga atlikti tyrimus jos valstybės narės teritorijoje bendradarbiaujant su vadovaujančia priežiūros institucija, nuomonę;
- (131) kai kita priežiūros institucija turėtų veikti kaip duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo vykdomos duomenų tvarkymo veiklos vadovaujanti priežiūros institucija, tačiau konkretus skundo dalykas arba galimas pažeidimas yra susijęs tik su duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo vykdoma duomenų tvarkymo veikla toje valstybėje narėje, kurioje buvo pateiktas skundas arba nustatytas galimas pažeidimas, ir tas dalykas nedaro arba negalėtų daryti didelio poveikio duomenų subjektams kitose valstybėse narėse, priežiūros institucija, kuri gauna skundą dėl situacijų, kurių atveju galbūt yra pažeistas šis reglamentas, arba nustato tokias situacijas, arba yra kitu būdu apie jas informuojama, turėtų siekti draugiško susitarimo su duomenų valdytoju, o jeigu tai nepavyktų – pasinaudoti visais savo įgaliojimais. Tai turėtų apimti: konkretų duomenų tvarkymą, atliekamą priežiūros institucijos valstybės narės teritorijoje arba tos valstybės narės teritorijoje esančių duomenų subjektų atžvilgiu; duomenų tvarkymą, kuris atliekamas, kai siūlomos prekės ar paslaugos, konkrečiai skirtos duomenų subjektams priežiūros institucijos valstybės narės teritorijoje; ar duomenų tvarkymą, kuris turi būti įvertintas atsižvelgiant į susijusias teises prievolės pagal valstybės narės teisę;
- (132) priežiūros institucijų vykdoma visuomenės informuotumo didinimo veikla turėtų apimti konkrečias priemones, taikomas duomenų valdytojams ir duomenų tvarkytojams, įskaitant labai mažas, mažasias ir vidutines įmones, ir fiziniams asmenims, ypač švietimo kontekste;

- (133) priežiūros institucijos turėtų viena kitai padėti vykdyti savo užduotis ir teikti savitarpio pagalbą, siekiant užtikrinti, kad šis reglamentas būtų nuosekliai taikomas ir vykdomas vidaus rinkoje. Savitarpio pagalbos prašymą pateikusi priežiūros institucija gali patvirtinti laikinąją priemonę, jei ji negauna jokio atsakymo dėl savitarpio pagalbos prašymo per vieną mėnesį nuo to kitos priežiūros institucijos prašymo gavimo dienos;
- (134) kiekviena priežiūros institucija atitinkamais atvejais turėtų dalyvauti bendrose operacijose su kitomis priežiūros institucijomis. Prašymą gavusi priežiūros institucija turėtų būti įpareigota į prašymą atsakyti per nustatytą terminą;
- (135) siekiant užtikrinti, kad šis reglamentas būtų nuosekliai taikomas visoje Sąjungoje, turėtų būti sukurtas nuoseklumo užtikrinimo mechanizmas, pagal kurį priežiūros institucijos bendradarbiautų tarpusavyje. Tas mechanizmas visų pirma turėtų būti taikomas, kai priežiūros institucija siekia patvirtinti priemonę, galinčią turėti teisinių padarinių, susijusių su duomenų tvarkymo operacijomis, kuriomis daromas didelis poveikis daugeliui duomenų subjektų keliose valstybėse narėse. Be to, jis turėtų būti taikomas, kai kuri nors atitinkama priežiūros institucija arba Komisija prašo, kad toks klausimas būtų nagrinėjamas pagal nuoseklumo užtikrinimo mechanizmą. Tas mechanizmas neturėtų daryti poveikio priemonėms, kurių Komisija gali imtis naudodamasi savo įgaliojimais pagal Sutartis;
- (136) taikydama nuoseklumo užtikrinimo mechanizmą, Valdyba turėtų per nustatytą terminą pateikti nuomonę, jeigu taip nusprendžia jos narių dauguma arba to prašo bet kuri susijusi priežiūros institucija arba Komisija. Be to, Valdybai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti teisiškai privalomus sprendimus, jeigu tarp priežiūros institucijų kyla ginčų. Šiais tikslais ji turėtų iš esmės dviejų trečdalių jos narių dauguma priimti teisiškai privalomus sprendimus aiškiai apibrėžtais atvejais, kai priežiūros institucijų nuomonės dėl tam tikro atvejo esmės yra prieštaringos, visų pirma, kai taikomas vadovaujančios priežiūros institucijos ir susijusių priežiūros institucijų bendradarbiavimo mechanizmas, visų pirma sprendžiant klausimą, ar buvo pažeistas šis reglamentas;
- (137) gali kilti būtinybė veikti skubiai, kad būtų apsaugotos duomenų subjektų teisės ir laisvės, ypač kai kyla pavojus, kad galėtų būti labai apsunkintos duomenų subjekto galimybės naudotis savo teise. Todėl priežiūros institucija savo teritorijoje turėtų galėti priimti deramai pagrįstas laikinas priemones, galiojančias konkretų laikotarpį, kuris neturėtų viršyti trijų mėnesių;
- (138) tais atvejais, kai tokio mechanizmo taikymas yra privalomas, priežiūros institucijos priemonė, galinti turėti teisinių padarinių, laikoma teisėta tik tuo atveju, jeigu buvo taikytas šis mechanizmas. Kitais tarpvalstybinės svarbos atvejais turėtų būti taikomas vadovaujančios priežiūros institucijos ir susijusių priežiūros institucijų bendradarbiavimo mechanizmas, o susijusios priežiūros institucijos gali teikti savitarpio pagalbą ir vykdyti bendras operacijas dvišaliu arba daugiašaliu pagrindu, nesinaudodamos nuoseklumo užtikrinimo mechanizmu;
- (139) kad būtų skatinama nuosekliai taikyti šį reglamentą, Valdyba turėtų būti įsteigta kaip nepriklausoma Sąjungos įstaiga. Kad Valdyba galėtų įgyvendinti savo tikslus, ji turėtų turėti juridinio asmens statusą. Valdybai turėtų atstovauti jos pirmininkas. Ji turėtų pakeisti Direktyva 95/46/EB įsteigtą Darbo grupę asmenų apsaugai tvarkant asmens duomenis. Ją turėtų sudaryti visų valstybių narių priežiūros institucijų vadovai ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas arba atitinkami jų atstovai. Komisija turėtų dalyvauti Valdybos veikloje be balsavimo teisių, o Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas turėtų turėti specialias balsavimo teises. Valdyba turėtų padėti nuosekliai taikyti šį reglamentą visoje Sąjungoje, be kita ko, patarti Komisijai, visų pirma dėl apsaugos lygio trečiojoje valstybėje arba tarptautinėse organizacijose, ir skatinti priežiūros institucijų bendradarbiavimą visoje Sąjungoje. Vykdydama savo užduotis Valdyba turėtų veikti nepriklausomai;
- (140) Valdybai turėtų padėti Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno sekretoriatas. Su šiuo reglamentu Valdybai pavestų užduočių vykdymu susiję Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno darbuotojai savo užduotis turėtų atlikti laikydamiesi išmintinai tik Valdybos pirmininko nurodymų ir būdami jam atskaitingi;
- (141) kiekvienas duomenų subjektas turėtų turėti teisę pateikti skundą vienai priežiūros institucijai, visų pirma valstybėje narėje, kurioje yra jo įprastinė gyvenamoji vieta, ir turėti teisę į veiksmingą teisminę teisių gynimo

priemonę pagal Chartijos 47 straipsnį, jeigu duomenų subjektas mano, kad jo teisės pagal šį reglamentą yra pažeistos arba jeigu priežiūros institucija nesiima veiksmų dėl skundo, iš dalies arba visiškai atmeta skundą arba jo nepriima, arba nesiima veiksmų, kai tokie veiksmai yra būtini duomenų subjekto teisėms apsaugoti. Tyrimas gavus skundą turėtų būti vykdomas, atliekant teisminę peržiūrą, tiek, kiek tai yra tikslinga konkrečiu atveju. Priežiūros institucija per pagrįstą laikotarpį turėtų informuoti duomenų subjektą apie skundo tyrimo eigą ir rezultatą. Jeigu konkrečiu atveju reikia tęsti tyrimą arba derinti veiksmus su kita priežiūros institucija, duomenų subjektui turėtų būti suteikta tarpinė informacija. Kad būtų lengviau teikti skundus, kiekviena priežiūros institucija turėtų imtis priemonių, pavyzdžiui, pateikti skundo pateikimo formą, kurią būtų galima taip pat užpildyti elektroniniu būdu, neatmesdama galimybių naudotis ir kitomis ryšio priemonėmis;

- (142) jeigu duomenų subjektas mano, kad jo teisės pagal šį reglamentą yra pažeistos, jis turėtų turėti teisę įgalioti ne pelno įstaigą, organizaciją arba asociaciją, kuri yra įsteigta pagal valstybės narės teisę, kurios įstatais nustatyti tikslai atitinka viešąjį interesą ir kuri veikia asmens duomenų apsaugos srityje, pateikti skundą priežiūros institucijai jo vardu, pasinaudoti teise į teisminę teisių gynimo priemonę duomenų subjektų vardu arba pasinaudoti teise gauti kompensaciją duomenų subjektų vardu, jei ši kompensacija numatyta valstybės narės teisėje. Valstybė narė gali numatyti, kad tokia įstaiga, organizacija arba asociacija turi teisę, nepriklausomai nuo duomenų subjekto įgaliojimų, toje valstybėje narėje pateikti skundą ir turėti teisę į veiksmingą teisminę teisių gynimo priemonę, kai ji turi priežasčių manyti, kad buvo pažeistos duomenų subjektų teisės, nes tvarkant asmens duomenis buvo pažeistas šis reglamentas. Tai įstaigai, organizacijai ar asociacijai gali būti neleidžiama duomenų subjekto vardu reikalauti kompensacijos nesiremiant duomenų subjekto suteiktais įgaliojimais;
- (143) bet kuris fizinis arba juridinis asmuo turi teisę SESV 263 straipsnyje numatytais sąlygomis Teisingumo Teisme pareikšti ieškinį dėl Valdybos sprendimų panaikinimo. Susijusios priežiūros institucijos, kurioms tokie sprendimai skirti ir kuriuos jos nori užginčyti, turi pareikšti ieškinį per du mėnesius nuo tada, kai joms pranešama apie tuos sprendimus, laikantis SESV 263 straipsnio. Tuo atveju, jei Valdybos sprendimai yra tiesiogiai ir konkrečiai susiję su duomenų valdytoju, duomenų tvarkytoju ar skundo pateikėju, pastarasis gali pareikšti ieškinį dėl tų sprendimų panaikinimo per du mėnesius nuo jų paskelbimo Valdybos interneto svetainėje, laikantis SESV 263 straipsnio. Nedarant poveikio šiai teisei pagal SESV 263 straipsnį, kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo turėtų turėti galimybę kompetentingame nacionaliniame teisme imtis veiksmingų teisminių teisių gynimo priemonių priežiūros institucijos sprendimo, turinčio tam asmeniui teisinių padarinių, atžvilgiu. Toks sprendimas yra susijęs visų pirma su priežiūros institucijos naudojimu tyrimo įgaliojimais, įgaliojimais imtis taisomųjų veiksmų ir leidimų išdavimo įgaliojimais arba skundų nepriėmimu ar atmetimu. Tačiau ši teisė imtis veiksmingų teisminių teisių gynimo priemonių neapima kitų priežiūros institucijų priemonių, kurios nėra teisiškai privalomos, pavyzdžiui, priežiūros institucijos pateiktų nuomonių ar patarimų. Procesas prieš priežiūros instituciją turėtų būti pradedamas valstybės narės, kurioje priežiūros institucija yra įsisteigusi, teismuose ir turėtų vykti laikantis tos valstybės narės proceso teisės. Tie teismai turėtų turėti visapusišką jurisdikciją, kuri turėtų apimti jurisdikciją nagrinėti visus faktinius ir teisinius klausimus, susijusius su ginču, dėl kurio į juos kreiptasi.

Jeigu priežiūros institucija atmetė skundą arba jo nepriėmė, skundo pateikėjas gali iškelti bylą tos pačios valstybės narės teismuose. Taikant su šio reglamento taikymu susijusias teismines teisių gynimo priemones, nacionaliniai teismai, manantys, kad sprendimui priimti reikia nutarimo šiuo klausimu, gali arba SESV 267 straipsnyje numatytu atveju privalo prašyti Teisingumo Teismo prejudicinio sprendimo dėl Sąjungos teisės, įskaitant šį reglamentą, aiškinimo. Be to, jeigu priežiūros institucijos sprendimas, kuriuo įgyvendinamas Valdybos sprendimas, užginčijamas nacionaliniame teisme ir sprendžiamas to Valdybos sprendimo galiojimo klausimas, tas nacionalinis teismas neturi įgaliojimų paskelbti Valdybos sprendimo negaliojančiu, bet privalo pateikti klausimą dėl galiojimo Teisingumo Teismui pagal SESV 267 straipsnį, kaip išaiškino Teisingumo Teismas, kiekvienu atveju, kai teismas mano, kad sprendimas negalioja. Tačiau nacionalinis teismas negali pateikti klausimo dėl Valdybos sprendimo galiojimo fizinio arba juridinio asmens, kuris turėjo galimybę pateikti ieškinį dėl to sprendimo panaikinimo, prašymu, ypač tuo atveju, kai tas sprendimas buvo su juo tiesiogiai ir konkrečiai susijęs, bet per SESV 263 straipsnyje nustatytą laikotarpį to nepadarė;

- (144) kai teismas, kuriame iškelta byla dėl priežiūros institucijos sprendimo, turi pagrindo manyti, kad kitos valstybės narės kompetentingame teisme yra iškelta byla dėl to paties duomenų tvarkymo atvejo, pavyzdžiui, esama to paties dalyko, susijusio su to paties duomenų valdytojo ar duomenų tvarkytojo, arba remiamasi tuo pačiu ieškinio pagrindu, jis turėtų susisiekti su tuo teismu, kad būtų patvirtintas tokios susijusios bylos egzistavimas. Jei susijusi byla nagrinėjama kitos valstybės narės teisme, bet kuris teismas, išskyrus teismą, į kurį kreiptasi pirmiausia, gali

sustabdyti bylos nagrinėjimą arba vienos iš šalių prašymu atsisakyti jurisdikcijos teismo, į kurį kreiptasi pirmiausia, naudai, jei tas teismas turi jurisdikciją atitinkamos bylos atžvilgiu ir pagal jo teisę leidžiama tokias susijusias bylas sujungti. Bylos laikomos susijusiomis, kai jos yra taip glaudžiai susijusios, kad jas tikslinga nagrinėti ir spręsti kartu, siekiant išvengti galimo atskirose bylose priimtų teismo sprendimų nesuderinamumo;

- (145) ieškinio duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui atveju ieškovas turėtų turėti galimybę jį pareikšti valstybės narės, kurioje duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas turi buveinę arba kurioje duomenų subjektas gyvena, teismuose, nebent duomenų valdytojas yra valstybės narės valdžios institucija, vykdanči savo viešuosius įgaliojimus;
- (146) bet kokią žalą, kurią asmuo gali patirti dėl duomenų tvarkymo pažeidžiant šį reglamentą, turėtų atlyginti duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas. Duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas turėtų būti atleisti nuo atsakomybės, jeigu jie įrodo, kad jokių būdu nėra atsakingi už žalą. Žalos sąvoka turėtų būti aiškinama plačiai, atsižvelgiant į Teisingumo Teismo praktiką, taip, kad būtų visapusiškai atspindėti šio reglamento tikslai. Tai nedaro poveikio jokiems reikalavimams dėl žalos atlyginimo, kurie pareiškiama dėl kitų taisyklių, nustatytų Sąjungos ar valstybės narės teisėje, pažeidimo. Duomenų tvarkymas pažeidžiant šį reglamentą taip pat apima duomenų tvarkymą pažeidžiant deleguotuosius ir įgyvendinimo aktus, priimtus pagal šį reglamentą, ir šį reglamentą tikslinančias valstybėje narės teisėje nustatytas taisykles. Duomenų subjektai už patirtą žalą turėtų gauti visą ir veiksmingą kompensaciją. Kai duomenų valdytojai ar duomenų tvarkytojai yra susiję su tuo pačiu duomenų tvarkymo atveju, turėtų būti laikoma, kad kiekvienas duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas yra atsakingas už visą žalą. Tačiau kai jie yra įtraukti į tą pačią teismo bylą laikantis valstybės narės teisės, kompensacija gali būti proporcingai padalyta pagal kiekvieno duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo atsakomybę už žalą, padarytą tvarkant asmens duomenis, su sąlyga, kad užtikrinama visa ir veiksminga kompensacija žalą patyrusiam duomenų subjektui. Bet kuris duomenų valdytojas ar duomenų tvarkytojas, kuris sumokėjo visą kompensaciją, gali vėliau pareikšti atgręžtinį reikalavimą kitiems su tuo pačiu duomenų tvarkymo atveju susijusiems duomenų valdytojams arba duomenų tvarkytojams;
- (147) kai šiame reglamente yra nustatytos konkrečios jurisdikcijos taisyklės, visų pirma dėl ieškinių duomenų valdytojui ar duomenų tvarkytojui, kuriais siekiama teisminės teisių gynimo priemonės, įskaitant kompensaciją, bendrąją jurisdikciją reglamentuojančios taisyklės, pavyzdžiui, nustatytos Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1215/2012⁽¹⁾, neturėtų daryti poveikio tokių konkrečių taisyklių taikymui;
- (148) siekiant užtikrinti, kad šio reglamento taisyklės būtų geriau įgyvendinamos, už šio reglamento pažeidimus kartu su atitinkamomis priemonėmis, kurias priežiūros institucija nustatė pagal šį reglamentą, arba vietoj jų turėtų būti skiriamos sankcijos, įskaitant administracines baudas. Nedidelio pažeidimo atveju arba jeigu bauda, kuri gali būti skirta, sudarytų neproporcingą naštą fiziniam asmeniui, vietoj baudos gali būti pareikštas papeikimas. Vis dėlto reikėtų tinkamai atsižvelgti į pažeidimo pobūdį, sunkumą ir trukmę, tai, ar pažeidimas buvo tyčinis, veiksmus, kurių imtasi patirtai žalai sumažinti, atsakomybės mastą arba į bet kokius svarbius ankstesnius pažeidimus, tai, kaip apie pažeidimą sužinojo priežiūros institucija, ar buvo laikomasi tam duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui taikytų priemonių, ar buvo laikomasi elgesio kodekso, ir visus kitus sunkinančius ar švelninančius veiksnius. Sankcijos, įskaitant administracines baudas, turėtų būti skiriamos atsižvelgiant į atitinkamas procedūrinės apsaugos priemones ir laikantis Sąjungos teisės ir Chartijos bendrųjų principų, įskaitant veiksmingą teisminę apsaugą ir tinkamą procesą;
- (149) valstybės narės turėtų galėti nustatyti taisykles dėl baudžiamųjų sankcijų už šio reglamento pažeidimus, be kita ko, už nacionalinių taisyklių, priimtų pagal šį reglamentą ir nevirsijant jo nuostatų, pažeidimus. Tomis baudžiamosiomis sankcijomis taip pat gali būti leidžiama konfiskuoti pelną, gautą pažeidus šį reglamentą. Tačiau nustatant baudžiamąsias sankcijas už tokių nacionalinių taisyklių pažeidimus ir nustatant administracines sankcijas neturėtų būti pažeistas *ne bis in idem* principas, kaip jį aiškina Teisingumo Teismas;
- (150) siekiant sugriežtinti ir suvienodinti administracines sankcijas už šio reglamento pažeidimus, kiekvienai priežiūros institucijai turėtų būti suteikti įgaliojimai skirti administracines baudas. Šiame reglamente turėtų būti nurodyti

⁽¹⁾ 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012 12 20, p. 1).

pažeidimai ir nustatyti didžiausi susijusių administracinių baudų dydžiai ir tų baudų nustatymo kriterijai; baudas kiekvienu konkrečiu atveju turėtų nustatyti kompetentinga priežiūros institucija, atsižvelgdama į visas reikšmingas konkrečios situacijos aplinkybes ir deramai atsižvelgdama visų pirma į pažeidimo pobūdį, sunkumą, trukmę ir pasekmes, taip pat į priemones, kurių imtasi siekiant, kad būtų laikomasi šiame reglamente nustatytų prievolių, ir siekiant užkirsti kelią pažeidimo pasekmėms arba jas sumažinti. Jei administracinės baudos skiriamos įmonei, tais tikslais įmonė turėtų būti suprantama kaip įmonė, apibrėžta SESV 101 ir 102 straipsniuose. Jei administracinės baudos skiriamos asmenims, kurie nėra įmonė, svarstydama, koks būtų tinkamas baudos dydis, priežiūros institucija turėtų atsižvelgti į bendrą pajamų lygį valstybėje narėje ir į ekonominę to asmens padėtį. Siekiant skatinti nuoseklų administracinių baudų taikymą taip pat gali būti naudojamas nuoseklumo užtikrinimo mechanizmas. Ar administracinės baudos turėtų būti skiriamos valdžios institucijoms ir kokių mastu, turėtų nustatyti valstybės narės. Skiriant administracinę baudą ar teikiant išpėjimą nedaromas poveikis priežiūros institucijų kitų įgaliojimų ar kitų sankcijų pagal šį reglamentą taikymui;

- (151) Danijos ir Estijos teisinėse sistemose neleidžiama skirti administracinių baudų, kaip nustatyta šiame reglamente. Administracinės baudas reglamentuojančios taisyklės gali būti taikomos taip, kad Danijoje baudą, kaip baudžiamąją sankciją, skirtą kompetentingi nacionaliniai teismai, o Estijoje pagal nusižengimų procedūrą baudą skirtą priežiūros institucija su sąlyga, kad toks taisyklių taikymas tose valstybėse narėse turėtų priežiūros institucijų skiriamoms administracinėms baudoms lygiavertį poveikį. Todėl kompetentingi nacionaliniai teismai turėtų atsižvelgti į baudą inicijuojančios priežiūros institucijos rekomendaciją. Bet kuriuo atveju skiriamos baudos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos;
- (152) kai šiuo reglamentu administracinės sankcijos nėra suderintos arba kai tai yra būtina kitais atvejais, pavyzdžiui, didelių šio reglamento pažeidimų atvejais, valstybės narės turėtų įgyvendinti sistemą, kuria numatomos veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos sankcijos. Tokių sankcijų – baudžiamųjų ar administracinių – pobūdis turėtų būti nustatytas valstybės narės teisėje;
- (153) valstybių narių teisėje saviraiškos ir informacijos laisvę, įskaitant žurnalistinę, akademinę, meninę ir (arba) literatūrinę saviraišką, reglamentuojančios taisyklės turėtų būti suderintos su teise į asmens duomenų apsaugą pagal šį reglamentą. Asmens duomenų tvarkymui vien žurnalistiniais tikslais arba akademinės, meninės ar literatūrinės saviraiškos tikslais prireikus turėtų būti taikomos nuo tam tikrų šio reglamento nuostatų nukrypti leidžiančios nuostatos arba išimtys, kad teisė į asmens duomenų apsaugą būtų suderinta su teise į saviraiškos ir informacijos laisvę, kuri yra įtvirtinta Chartijos 11 straipsnyje. Tai visų pirma turėtų būti taikoma asmens duomenų tvarkymui audiovizualinėje srityje ir žinių bei spaudos archyvuose. Todėl valstybės narės turėtų priimti teisėkūros priemones, kuriomis būtų nustatytos išimtys ir nukrypti leidžiančios nuostatos, reikalingos toms pagrindinėms teisėms suderinti. Valstybės narės turėtų priimti tokias išimtis ir nukrypti leidžiančias nuostatas bendrųjų principų, duomenų subjekto teisių, duomenų valdytojų ir duomenų tvarkytojų, duomenų perdavimo į trečiąsias valstybes ar tarptautinėms organizacijoms, nepriklausomų priežiūros institucijų, bendradarbiavimo, nuoseklaus teisės taikymo atžvilgiu ir konkreitiems asmens duomenų tvarkymo atvejams. Kai tokios išimtys ar nukrypti leidžiančios nuostatos valstybėse narėse yra skirtingos, turėtų būti taikoma duomenų valdytoji taikytina valstybės narės teisė. Kad būtų atsižvelgta į teisės į saviraiškos laisvę svarbą demokratinėje visuomenėje, su šia laisve susijusias sąvokas, kaip antai žurnalistika, būtina aiškinti plačiai;
- (154) šiuo reglamentu sudaroma galimybė taikant šį reglamentą atsižvelgti į visuomenės teisės susipažinti su oficialiais dokumentais principą. Visuomenės teisė susipažinti su oficialiais dokumentais gali būti laikoma viešuoju interesu. Valdžios institucija ar viešoji įstaiga savo turimuose dokumentuose esančius asmens duomenis turėtų turėti galimybę viešai atskleisti tada, kai toks atskleidimas yra numatytas Sąjungos ar valstybės narės teisėje, kuri yra taikoma tai valdžios institucijai ar viešajai įstaigai. Tokiuose teisės aktuose visuomenės teisė susipažinti su oficialiais dokumentais ir viešojo sektoriaus informacijos pakartotinis naudojimas turėtų būti suderinti su teise į asmens duomenų apsaugą, taigi, jais gali būti užtikrintas būtinas suderinimas su asmens duomenų apsauga pagal šį reglamentą. Nuoroda į valdžios institucijas ir įstaigas tame kontekste turėtų apimti visas valdžios institucijas ar kitas įstaigas, kurioms taikomi valstybės narės teisės aktai dėl visuomenės teisės susipažinti su dokumentais. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/98/EB⁽¹⁾ nekeičiama fizinių asmenų apsauga tvarkant asmens

⁽¹⁾ 2003 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/98/EB dėl viešojo sektoriaus informacijos pakartotinio naudojimo (OL L 345, 2003 12 31, p. 90).

duomenis pagal Sąjungos ir valstybės narės teisės nuostatas ir ji neturi jokios įtakos tokiai apsaugai, visų pirma ja nekeičiamos šiame reglamente nustatytos prievolės ir teisės. Visų pirma ta direktyva neturėtų būti taikoma dokumentams, su kuriais susipažinti neleidžiama arba tokia galimybė ribojama dėl asmens duomenų apsaugos priežasčių pagal susipažinimo su dokumentais taisyklės, taip pat dokumentų dalimis, su kuriomis susipažinti galima pagal tas taisyklės, kai jose yra asmens duomenų, kurių pakartotinis naudojimas pagal teisės aktus yra nesuderinamas su teisės aktu dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis;

- (155) valstybės narės teisėje ar kolektyvinėse sutartyse, įskaitant darbo sutartis, gali būti numatytos specialios taisyklės, kuriomis reglamentuojamas darbuotojų asmens duomenų tvarkymas su darbo santykiais susijusiam kontekste, visų pirma sąlygos, kuriomis asmens duomenys su darbo santykiais susijusiam kontekste gali būti tvarkomi remiantis darbuotojo sutikimu, siekiant įdarbinti, vykdyti darbo sutartį, įskaitant teisės aktais arba kolektyvinėmis sutartimis nustatytą prievolių vykdymą, darbo administravimą, planavimą ir organizavimą, lygybę ir įvairovę darbo vietoje, darbuotojų saugą ir sveikatą, taip pat siekiant naudotis su darbo santykiais susijusiomis individualiomis ir kolektyvinėmis teisėmis ir išmokomis, taip pat siekiant nutraukti darbo santykius;
- (156) tvarkant asmens duomenis archyvavimo tikslais viešojo intereso labui, mokslinių ar istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais, turėtų būti taikomos tinkamos duomenų subjektų teisių ir laisvių apsaugos priemonės pagal šį reglamentą. Tomis apsaugos priemonėmis turėtų būti užtikrinama, kad būtų įgyvendintos techninės ir organizacinės priemonės siekiant užtikrinti visų pirma duomenų kiekio mažinimo principą. Asmens duomenys archyvavimo tikslais viešojo intereso labui, mokslinių ar istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais turi būti toliau tvarkomi po to, kai asmens duomenų valdytojas įvertina galimybes pasiekti šiuos tikslus tvarkant duomenis, kai negalima arba nebegalima nustatyti duomenų subjektų, su sąlyga, kad galioja tinkamos apsaugos priemonės (tokios, kaip pavyzdžiui pseudonimų suteikimas asmens duomenims). Valstybės narės turėtų numatyti tinkamas apsaugos priemones, taikomas tvarkant asmens duomenis archyvavimo tikslais viešojo intereso labui, mokslinių ar istorinių tyrimų tikslais, arba statistiniais tikslais. Valstybėms narėms turėtų būti leidžiama konkrečiomis aplinkybėmis ir esant tinkamoms duomenų subjektų apsaugos priemonėms numatyti specifikacijas ir nukrypti leidžiančias nuostatas dėl informacijos reikalavimų ir teisių į asmens duomenų ištaisymą ar ištyrinimą, būti pamirštam, į duomenų tvarkymo apribojimą, duomenų perkeliamumą ir nesutikti su asmens duomenų tvarkymu archyvavimo tikslais viešojo intereso labui, mokslinių ar istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais. Dėl minėtų sąlygų ir apsaugos priemonių gali tekti nustatyti specialias procedūras duomenų subjektams, kad jie galėtų naudotis tomis teisėmis, jeigu tai tikslinga atsižvelgiant į konkretaus tvarkymo tikslus, ir technines bei organizacines priemones, kurių tikslas – kuo labiau sumažinti asmens duomenų tvarkymo apimtį, laikantis proporcingumo ir būtinumo principų. Tvarkant asmens duomenis moksliniais tikslais taip pat turėtų būti laikomasi kitų atitinkamų teisės aktų, pavyzdžiui, susijusių su klinikiniais tyrimais;
- (157) susiedami registrų informaciją, tyrėjai gali gauti naujų itin vertingų žinių, susijusių su tokiomis plačiai paplitusiomis ligomis, kaip širdies ir kraujagyslių ligos, vėžys ir depresija. Tyrimų rezultatai, gauti naudojant registrus, gali tapti dar vertingesni, kadangi jie remiasi didesnio gyventojų skaičiaus duomenimis. Socialinių mokslų srityje tyrėjai, atlikę tyrimą naudodami registrus, gali gauti esminių žinių apie ilgalaikę kai kurių socialinių sąlygų, tokių kaip nedarbas ir švietimas, atitiktį kitoms gyvenimo sąlygoms. Tyrimų rezultatai, gauti naudojant registrus, teikia patikimas, kokybiškas žinias, kuriomis galima remtis formuojant ir įgyvendinant žiniomis grįstą politiką, gerinant tam tikrų žmonių gyvenimo kokybę bei socialinių paslaugų veiksmingumą. Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas moksliniams tyrimams, asmens duomenys gali būti tvarkomi mokslinių tyrimų tikslais, laikantis Sąjungos arba valstybės narės teisėje nustatytų atitinkamų sąlygų ir apsaugos priemonių;
- (158) kai asmens duomenys tvarkomi archyvavimo tikslais, šis reglamentas taip pat turėtų būti taikomas tokiam tvarkymui, atsižvelgiant į tai, kad šis reglamentas neturėtų būti taikomas mirusiems asmenims. Valdžios institucijos arba viešosios ar privačios įstaigos, kurios saugoja viešojo intereso įrašus, turėtų būti tarnybos, kurios pagal Sąjungos ar valstybės narės teisę turėti teisinę prievolę įgyti, saugoti, įvertinti, suorganizuoti, apibūdinti, pranešti, propaguoti, skleisti ir teikti prieigą prie ilgalaikę vertę turinčių bendrojo viešojo intereso įrašų. Be to, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama numatyti, kad asmens duomenis galima toliau tvarkyti archyvavimo tikslais, pavyzdžiui, siekiant teikti konkrečią informaciją, susijusią su politine elgsena buvusių totalitarinių valstybės režimų metu, genocidu, nusikaltimais žmoniškumui, visų pirma holokaustu, ar karo nusikaltimais;

- (159) jei asmens duomenys tvarkomi mokslinių tyrimų tikslais, šis reglamentas taip pat turėtų būti taikomas tokiam tvarkymui. Šio reglamento tikslais asmens duomenų tvarkymas mokslinių tyrimų tikslais turėtų būti aiškinamas plačiai, įskaitant, pavyzdžiui, technologinę plėtrą ir demonstravimą, fundamentinius tyrimus, taikomuosius mokslinius tyrimus ir privačiojo sektoriaus lėšomis finansuojamus mokslinius tyrimus. Taip tvarkant duomenis taip pat turėtų būti atsižvelgta į SESV 179 straipsnio 1 dalyje nustatytą Sąjungos tikslą sukurti Europos mokslinių tyrimų erdvę. Mokslinių tyrimų tikslai taip pat turėtų apimti viešojo intereso labui atliekamus tyrimus visuomenės sveikatos srityje. Kad būtų įvykdyti asmens duomenų tvarkymo mokslinių tyrimų tikslais specifiniai reikalavimai, turėtų būti taikomos specialios sąlygos visų pirma dėl skelbimo arba, kitais atvejais, dėl asmens duomenų atskleidimo mokslinių tyrimų tikslų kontekste. Jeigu mokslinių tyrimų rezultatai, visų pirma sveikatos srityje, sudaro prielaidas imtis tolesnių priemonių duomenų subjekto interesų labui, tokių priemonių atžvilgiu turėtų būti taikomos šio reglamento bendros taisyklės;
- (160) jei asmens duomenys tvarkomi istorinių tyrimų tikslais, šis reglamentas taip pat turėtų būti taikomas tokiam tvarkymui. Tai taip pat turėtų apimti istorinius tyrimus ir geneologinius tyrimus, atsižvelgiant į tai, kad šis reglamentas neturėtų būti taikomas mirusiems asmenims;
- (161) sutikimo dalyvauti mokslinių tyrimų veikloje atliekant klinikinius tyrimus tikslais turėtų būti taikomos atitinkamos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 536/2014 ⁽¹⁾ nuostatos;
- (162) jei asmens duomenys tvarkomi statistiniais tikslais, šis reglamentas turėtų būti taikomas tokiam tvarkymui. Sąjungos arba valstybės narės teisėje, neviršijant šio reglamento nuostatų, turėtų būti nustatytas statistikos turinys, prieigos kontrolė, asmens duomenų tvarkymo statistiniais tikslais specifikacijos ir tinkamos priemonės duomenų subjekto teisėms ir laisvėms apsaugoti ir statistinių duomenų konfidencialumui užtikrinti. Statistiniai tikslai reiškia bet kokią asmens duomenų, būtinų atliekant statistinius tyrimus arba rengiant statistinius rezultatus, rinkimo ir tvarkymo operaciją. Tie statistiniai rezultatai gali būti naudojami toliau įvairiais tikslais, įskaitant mokslinių tyrimų tikslą. Statistinis tikslas reiškia, kad duomenų tvarkymo statistiniais tikslais rezultatas nėra asmens duomenys, o agreguoti asmens duomenys, ir kad tas rezultatas arba asmens duomenys nenaudojami priimančios priemonės ar sprendimus dėl fizinio asmens;
- (163) konfidenciali informacija, kurią Sąjungos ir nacionalinės statistikos institucijos renka oficialiai Europos ir oficialiai nacionalinei statistikai rengti, turėtų būti apsaugota. Europos statistika turėtų būti plėtojama, rengiama ir skleidžiama laikantis statistikos principų, nustatytų SESV 338 straipsnio 2 dalyje, o nacionalinė statistika taip pat turėtų atitikti valstybės narės teisę. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 223/2009 ⁽²⁾ pateikiama papildoma patikslinta informacija apie Europos statistikos konfidencialumą;
- (164) kiek tai susiję su priežiūros institucijų įgaliojimais reikalauti, kad duomenų valdytojai ar tvarkytojai leistų susipažinti su asmens duomenimis ir išleisti į savo patalpas, valstybės narės, neviršydamos šio reglamento nuostatų, gali priimti teisės aktus, kuriuose įtvirtintų specialias profesinės paslapties ar kitų lygiaverčių prievolių saugoti paslaptį taisykles, jeigu to reikia teisei į asmens duomenų apsaugą ir prievolei saugoti profesinę paslaptį suderinti. Tai neturi poveikio esamoms valstybių narių prievolėms priimti taisykles dėl profesinės paslapties, jei to reikalaujama pagal Sąjungos teisę;
- (165) šiuo reglamentu gerbiamas ir nepažeidžiamas pagal galiojančią konstitucinę teisę nustatytas valstybių narių bažnyčių ir religinių asociacijų ar bendruomenių statusas, kaip pripažįstama SESV 17 straipsniu;
- (166) siekiant įgyvendinti šio reglamento tikslus, t. y. apsaugoti fizinių asmenų pagrindines teises ir laisves, visų pirma jų teisę į asmens duomenų apsaugą, ir užtikrinti laisvą asmens duomenų judėjimą Sąjungoje, pagal SESV

⁽¹⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 536/2014 dėl žmonėms skirtų vaistų klinikinių tyrimų, kuriuo panaikinama Direktyva 2001/20/EB (OL L 158, 2014 5 27, p. 1).

⁽²⁾ 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 223/2009 dėl Europos statistikos, panaikinant Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1101/2008 dėl konfidencialių statistinių duomenų perdavimo Europos Bendrijų statistikos tarnybai, Tarybos reglamentą (EB) Nr. 322/97 dėl Bendrijos statistikos ir Tarybos sprendimą 89/382/EEB, Euratomas, įsteigiantį Europos Bendrijų statistikos programų komitetą (OL L 87, 2009 3 31, p. 164).

290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus. Visų pirma deleguotieji aktai turėtų būti priimti dėl sertifikavimo mechanizmų kriterijų ir reikalavimų, standartizuotomis piktogramomis pateikiamos informacijos ir tokių piktogramų pateikimo tvarkos. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;

- (167) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, kai tai numatyta šiuo reglamentu. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011. Tame kontekste Komisija turėtų svarstyti konkrečias labai mažoms, mažosioms ir vidutinėms įmonėms skirtas priemones;
- (168) nagrinėjimo procedūra turėtų būti taikoma siekiant priimti įgyvendinimo aktus dėl standartinių sutarčių sąlygų tarp duomenų valdytojų ir duomenų tvarkytojų ir tarp duomenų tvarkytojų; elgesio kodeksų; techninių standartų ir sertifikavimo mechanizmų; tinkamo apsaugos lygio, kurį užtikrina trečioji valstybė, teritorija arba nurodytas sektorius toje trečiojoje valstybėje, arba tarptautinė organizacija; standartinių duomenų apsaugos sąlygų; duomenų valdytojų, duomenų tvarkytojų ir priežiūros institucijų keitimosi informacija apie įmonei privalomas taisyklės formato ir procedūrų; savitarpio pagalbos; ir keitimosi informacija tarp priežiūros institucijų, taip pat tarp priežiūros institucijų ir Valdybos elektroninėmis priemonėmis tvarkos;
- (169) Komisija turėtų priimti nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus, kai iš turimų įrodymų matyti, kad trečioji valstybė, teritorija arba nurodytas sektorius toje trečiojoje valstybėje, arba tarptautinė organizacija neužtikrina tinkamo apsaugos lygio ir yra priežastis, dėl kurių privaloma skubėti;
- (170) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. užtikrinti lygiavertį fizinių asmenų apsaugos lygį ir laisvą asmens duomenų judėjimą Sąjungoje, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl siūlomo veiksmo masto arba poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (171) Direktyva 95/46/EB turėtų būti panaikinta šiuo reglamentu. Šio reglamento taikymo pradžios dieną jau atliekamas duomenų tvarkymas turėtų būti suderintas su šiuo reglamentu per dvejų metų laikotarpį, po kurio šis reglamentas įsigalioja. Kai duomenų tvarkymas grindžiamas sutikimu pagal Direktyvą 95/46/EB, duomenų subjektui nebūtina dar kartą duoti savo susitikimo, jei sutikimas duotas šio reglamento sąlygas atitinkančiu būdu, kad duomenų valdytojas galėtų tęsti tokį duomenų tvarkymą po šio reglamento taikymo pradžios dienos. Remiantis Direktyva 95/46/EB priimti Komisijos sprendimai ir priežiūros institucijų suteikti leidimai toliau galioja tol, kol iš dalies pakeičiami, pakeičiami naujais arba panaikinami;
- (172) pagal Reglamento (EB) Nr. 45/2001 28 straipsnio 2 dalį buvo pasikonsultuota su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu, kuris 2012 m. kovo 7 d. pateikė nuomonę ⁽¹⁾;
- (173) šis reglamentas turėtų būti taikomas visiems su pagrindinių teisių ir laisvių apsauga tvarkant asmens duomenis susijusiems klausimams, kuriems negalioja Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/58/EB ⁽²⁾ nustatytos konkrečios prievolės, kuriomis siekiama to paties tikslo, įskaitant duomenų valdytojo prievoles ir fizinių asmenų teises. Siekiant aiškiai apibrėžti šio reglamento ir Direktyvos 2002/58/EB santykį, ta direktyva turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista. Kai šis reglamentas bus priimtas, turėtų būti atlikta Direktyvos 2002/58/EB peržiūra, visų pirma siekiant užtikrinti jos ir šio reglamento suderinamumą,

⁽¹⁾ OL C 192, 2012 6 30, p. 7.

⁽²⁾ 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) (OL L 201, 2002 7 31, p. 37).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

1 straipsnis

Dalykas ir tikslai

1. Šiuo reglamentu nustatomos taisyklės, susijusios su fizinių asmenų apsauga tvarkant jų asmens duomenis, ir taisyklės, susijusios su laisvu asmens duomenų judėjimu.
2. Šiuo reglamentu saugomos fizinių asmenų pagrindinės teisės ir laisvės, visų pirma jų teisė į asmens duomenų apsaugą.
3. Laisvas asmens duomenų judėjimas Sąjungoje nėra nei ribojamas, nei draudžiamas dėl su fizinių asmenų apsauga tvarkant jų asmens duomenis susijusių priežasčių.

2 straipsnis

Materialinė taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas asmens duomenų tvarkymui, visiškai arba iš dalies atliekamam automatizuotomis priemonėmis, ir asmens duomenų, kurie sudaro susisteminto rinkinio dalį ar yra skirti ją sudaryti, tvarkymui ne automatizuotomis priemonėmis.
2. Šis reglamentas netaikomas asmens duomenų tvarkymui, kai:
 - a) duomenys tvarkomi vykdant veiklą, kuriai Sąjungos teisė netaikoma;
 - b) duomenis tvarko valstybės narės, vykdydamos veiklą, kuriai taikomas ES sutarties V antraštinės dalies 2 skyrius;
 - c) duomenis tvarko fizinis asmuo, užsiimdamas išimtinai asmenine ar namų ūkio veikla;
 - d) duomenis tvarko kompetentingos valdžios institucijos nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, nustatymo ar patraukimo baudžiamajon atsakomybėn už jas, baudžiamųjų sankcijų vykdymo, įskaitant apsaugą nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevenciją, tikslais.
3. Sąjungos institucijų, įstaigų, tarnybų ir agentūrų atliekamam asmens duomenų tvarkymui taikomas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001. Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir kiti Sąjungos teisės aktai, taikytini tokiam asmens duomenų tvarkymui, pagal 98 straipsnį pritaikomi pagal šio reglamento principus ir taisykles.
4. Šis reglamentas nedaro poveikio Direktyvos 2000/31/EB, visų pirma tos direktyvos 12–15 straipsniuose nustatytų taisyklių dėl tarpininkavimo paslaugų teikėjų atsakomybės, taikymui.

3 straipsnis

Teritorinė taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas asmens duomenų tvarkymui, kai asmens duomenis Sąjungoje tvarko duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo buveinė, vykdydama savo veiklą, neatsižvelgiant į tai, ar duomenys tvarkomi Sąjungoje, ar ne.

2. Šis reglamentas taikomas asmens duomenų tvarkymui, kai Sąjungoje esančių duomenų subjektų asmens duomenis tvarko Sąjungoje neįsisteigęs duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas ir duomenų tvarkymo veikla yra susijusi su:

- a) prekių arba paslaugų siūlymu tokiems duomenų subjektams Sąjungoje, nepaisant to, ar už šias prekes arba paslaugas duomenų subjektui reikia mokėti; arba
- b) elgesio, kai jie veikia Sąjungoje, stebėseną.

3. Šis reglamentas taikomas asmens duomenų tvarkymui, kai asmens duomenis tvarko duomenų valdytojas, įsisteigęs ne Sąjungoje, o vietoje, kurioje pagal viešąją tarptautinę teisę taikoma valstybės narės teisė.

4 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame reglamente:

- 1) asmens duomenys – bet kokia informacija apie fizinį asmenį, kurio tapatybė nustatyta arba kurio tapatybę galima nustatyti (duomenų subjektas); fizinis asmuo, kurio tapatybę galima nustatyti, yra asmuo, kurio tapatybę tiesiogiai arba netiesiogiai galima nustatyti, visų pirma pagal identifikatorių, kaip antai vardą ir pavardę, asmens identifikavimo numerį, buvimo vietos duomenis ir interneto identifikatorių arba pagal vieną ar kelis to fizinio asmens fizinės, fiziologinės, genetinės, psichinės, ekonominės, kultūrinės ar socialinės tapatybės požymius;
- 2) duomenų tvarkymas – bet kokia automatizuotomis arba neautomatizuotomis priemonėmis su asmens duomenimis ar asmens duomenų rinkiniais atliekama operacija ar operacijų seka, kaip antai rinkimas, įrašymas, rūšiavimas, sisteminimas, saugojimas, adaptavimas ar keitimas, išgava, susipažinimas, naudojimas, atskleidimas persiunčiant, platinant ar kitu būdu sudarant galimybę jais naudotis, taip pat sugretinimas ar sujungimas su kitais duomenimis, apribojimas, ištrynimasis arba sunaikinimas;
- 3) duomenų tvarkymo apribojimas – saugomų asmens duomenų žymėjimas siekiant apriboti jų tvarkymą ateityje;
- 4) profiliavimas – bet kokios formos automatizuotas asmens duomenų tvarkymas, kai asmens duomenys naudojami siekiant įvertinti tam tikrus su fiziniu asmeniu susijusius asmeninius aspektus, visų pirma siekiant išanalizuoti ar numatyti aspektus, susijusius su to fizinio asmens darbo rezultatais, ekonomine situacija, sveikatos būkle, asmeniniais pomėgiais, interesais, patikimumu, elgesiu, buvimo vieta arba judėjimu;
- 5) pseudonimų suteikimas – asmens duomenų tvarkymas taip, kad asmens duomenys nebegalėtų būti priskirti konkrečiam duomenų subjektui nesinaudojant papildoma informacija, jeigu tokia papildoma informacija yra saugoma atskirai ir jos atžvilgiu taikomos techninės bei organizacinės priemonės siekiant užtikrinti asmens duomenų nepriskyrimą fiziniam asmeniui, kurio tapatybė yra nustatyta arba kurio tapatybę galima nustatyti;
- 6) susistemintas rinkinys – bet kuris susistemintas pagal specialius kriterijus prieinamų asmens duomenų rinkinys, kuris gali būti centralizuotas, decentralizuotas arba suskirstytas funkcinio ar geografinio pagrindu;
- 7) duomenų valdytojas – fizinis arba juridinis asmuo, valdžios institucija, agentūra ar kita įstaiga, kuris vienas ar drauge su kitais nustato duomenų tvarkymo tikslus ir priemones; kai tokio duomenų tvarkymo tikslai ir priemonės nustatyti Sąjungos arba valstybės narės teisės, duomenų valdytojas arba konkretūs jo skyrimo kriterijai gali būti nustatyti Sąjungos arba valstybės narės teise;
- 8) duomenų tvarkytojas – fizinis arba juridinis asmuo, valdžios institucija, agentūra ar kita įstaiga, kuri duomenų valdytojo vardu tvarko asmens duomenis;
- 9) duomenų gavėjas – fizinis arba juridinis asmuo, valdžios institucija, agentūra ar kita įstaiga, kuriai atskleidžiami asmens duomenys, nesvarbu, ar tai trečioji šalis ar ne. Tačiau valdžios institucijos, kurios pagal Sąjungos arba

valstybės narės teisę gali gauti asmens duomenis vykdydamos konkretų tyrimą, nelaikomos duomenų gavėjais; tvarkydamos tuos duomenis, tos valdžios institucijos laikosi taikomų duomenų tvarkymo tikslus atitinkančių duomenų apsaugos taisyklių;

- 10) trečioji šalis – fizinis arba juridinis asmuo, valdžios institucija, agentūra ar kita įstaiga, kuri nėra duomenų subjektas, duomenų valdytojas, duomenų tvarkytojas, arba asmenys, kuriems tiesioginiu duomenų valdytojo ar duomenų tvarkytojo įgaliojimu leidžiama tvarkyti asmens duomenis;
- 11) duomenų subjekto sutikimas – bet koks laisva valia duotas, konkretus ir nedviprasmiškas tinkamai informuoto duomenų subjekto valios išreiškimas pareiškimu arba vienareikšmiais veiksmais kuriais jis sutinka, kad būtų tvarkomi su juo susiję asmens duomenys;
- 12) asmens duomenų saugumo pažeidimas – saugumo pažeidimas, dėl kurio netyčia arba neteisėtai sunaikinami, prarandami, pakeičiami, be leidimo atskleidžiami persiųsti, saugomi arba kitaip tvarkomi asmens duomenys arba prie jų be leidimo gaunama prieiga;
- 13) genetiniai duomenys – asmens duomenys, susiję su paveldėtomis ar įgytomis fizinio asmens genetinėmis savybėmis, suteikiančiomis unikalios informacijos apie to fizinio asmens fiziologiją ar sveikatą, ir kurie gauti visų pirma analizuojant biologinį atitinkamo fizinio asmens mėginį;
- 14) biometriniai duomenys – po specialaus techninio apdorojimo gauti asmens duomenys, susiję su fizinio asmens fizinėmis, fiziologinėmis arba elgesio savybėmis, pagal kurias galima konkrečiai nustatyti arba patvirtinti to fizinio asmens tapatybę, kaip antai veido atvaizdai arba daktiloskopiniai duomenys;
- 15) sveikatos duomenys – asmens duomenys, susiję su fizine ar psichine fizinio asmens sveikata, įskaitant duomenis apie sveikatos priežiūros paslaugų teikimą, atskleidžiantys informaciją apie to fizinio asmens sveikatos būklę;
- 16) pagrindinė buveinė –
 - a) duomenų valdytojo, turinčio buveinių daugiau kaip vienoje valstybėje narėje, atveju – jo centrinės administracijos vieta Sąjungoje, išskyrus atvejus, kai sprendimai dėl asmens duomenų tvarkymo tikslų ir priemonių priimami kitoje duomenų valdytojo buveinėje Sąjungoje ir ta buveinė turi įgaliojimus nurodyti, kad tokie sprendimai būtų įgyvendinti; tokiu atveju tokius sprendimus priėmusi buveinė laikoma pagrindine buveine;
 - b) duomenų tvarkytojo, turinčio buveinių daugiau kaip vienoje valstybėje narėje, atveju – jo centrinės administracijos vieta Sąjungoje, arba jeigu duomenų tvarkytojas neturi centrinės administracijos Sąjungoje – duomenų tvarkytojo buveinė Sąjungoje, kurioje vykdoma pagrindinė duomenų tvarkymo veikla, kai duomenų tvarkytojo buveinė vykdydama savo veiklą tvarko duomenis tiek, kiek duomenų tvarkytojui taikomos konkrečios prievolės pagal šį reglamentą;
- 17) atstovas – Sąjungoje įsisteigęs, duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo raštu pagal 27 straipsnį paskirtas fizinis arba juridinis asmuo, kuris, kiek tai susiję su jų atitinkamomis prievolėmis pagal šį reglamentą, atstovauja duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui;
- 18) įmonė – bet kokios teisinės formos ekonomine veikla užsiimantis fizinis arba juridinis asmuo, įskaitant reguliaria ekonomine veikla užsiimančias ūkines bendrijas arba susivienijimus;
- 19) įmonių grupė – kontroliuojančioji įmonė ir jos kontroliuojamos įmonės;
- 20) įmonei privalomos taisyklės – asmens duomenų apsaugos politikos nuostatos, kurių valstybės narės teritorijoje įsisteigęs duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas laikosi, perduodamas asmens duomenis arba atlikdamas perdavimų seką vienos ar daugiau trečiųjų valstybių duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui, priklausančiam tai pačiai įmonių grupei arba bendrą ekonominę veiklą vykdančių įmonių grupei;
- 21) priežiūros institucija – valstybės narės pagal 51 straipsnį įsteigta nepriklausoma valdžios institucija;

- 22) susijusi priežiūros institucija – priežiūros institucija, kuri yra susijusi su asmens duomenų tvarkymu dėl to, kad:
- a) duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas yra įsisteigęs tos priežiūros institucijos valstybės narės teritorijoje,
 - b) duomenų tvarkymas daro arba gali padaryti didelį poveikį tos priežiūros institucijos valstybėje narėje gyvenantiems duomenų subjektams; arba
 - c) skundas buvo pateiktas tai priežiūros institucijai;
- 23) tarpvalstybinis duomenų tvarkymas –
- vienas iš toliau nurodytų:
- a) asmens duomenų tvarkymas vykdomas Sąjungoje, kai veiklą vykdo duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo buveinės daugiau kaip vienoje valstybėje narėje, ir duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas yra įsisteigęs daugiau kaip vienoje valstybėje narėje; arba
 - b) asmens duomenų tvarkymas vykdomas Sąjungoje, kai veiklą vykdo duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo vienintelė buveinė, kuris daro arba gali padaryti didelį poveikį duomenų subjektams daugiau nei vienoje valstybėje narėje;
- 24) tinkamas ir pagrįstas prieštaravimas – prieštaravimas sprendimo projektui dėl to, ar buvo padarytas šio reglamento pažeidimas, arba, ar numatomas veiksmas, susijęs su duomenų valdytoju arba duomenų tvarkytoju, atitinka šį reglamentą, kuris aiškiai parodo sprendimo projekto keliamų pavojų duomenų subjektų pagrindinėms teisėms ir laisvėms ir, kai taikoma, laisvam asmens duomenų judėjimui Sąjungoje, reikšmingumą;
- 25) informacinės visuomenės paslauga – paslauga, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/1535 ⁽¹⁾ 1 straipsnio 1 dalies b punkte;
- 26) tarptautinė organizacija – organizacija ir jai pavaldžios įstaigos, kurių veiklą reglamentuoja tarptautinė viešoji teisė, ar bet kuri kita įstaiga, įsteigta dviejų ar daugiau valstybių susitarimu arba remiantis tokiu susitarimu.

II SKYRIUS

Principai

5 straipsnis

Su asmens duomenų tvarkymu susiję principai

1. Asmens duomenys turi būti:
- a) duomenų subjekto atžvilgiu tvarkomi teisėtu, sąžiningu ir skaidriu būdu (teisėtumo, sąžiningumo ir skaidrumo principas);
 - b) renkami nustatytais, aiškiai apibrėžtais bei teisėtais tikslais ir toliau netvarkomi su tais tikslais nesuderinamu būdu; tolesnis duomenų tvarkymas archyvavimo tikslais viešojo intereso labui, mokslinių ar istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais pagal 89 straipsnio 1 dalį nėra laikomas nesuderinamu su pirminiais tikslais (tikslų apribojimo principas);
 - c) adekvatūs, tinkami ir tik tokie, kurių reikia siekiant tikslų, dėl kurių jie tvarkomi (duomenų kiekio mažinimo principas);
 - d) tikslūs ir prireikus atnaujinami; turi būti imamasi visų pagrįstų priemonių užtikrinti, kad asmens duomenys, kurie nėra tikslūs, atsižvelgiant į jų tvarkymo tikslus, būtų nedelsiant ištrinami arba ištaisomi (tikslumo principas);

⁽¹⁾ 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/1535, kuria nustatoma informacijos apie techninius reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarka (OL L 241, 2015 9 17, p. 1).

- e) laikomi tokia forma, kad duomenų subjektų tapatybę būtų galima nustatyti ne ilgiau, nei tai yra būtina tais tikslais, kuriais asmens duomenys yra tvarkomi; asmens duomenis galima saugoti ilgesnius laikotarpius, jeigu asmens duomenys bus tvarkomi tik archyvavimo tikslais viešojo intereso labui, mokslinių ar istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais pagal 89 straipsnio 1 dalį, įgyvendinus atitinkamas technines ir organizacines priemones, kurių reikalaujama šiuo reglamentu siekiant apsaugoti duomenų subjekto teises ir laisves (saugojimo trukmės apribojimo principas);
 - f) tvarkomi tokiu būdu, kad taikant atitinkamas technines ar organizacines priemones būtų užtikrintas tinkamas asmens duomenų saugumas, įskaitant apsaugą nuo duomenų tvarkymo be leidimo arba neteisėto duomenų tvarkymo ir nuo netyčinio praradimo, sunaikinimo ar sugadinimo (vientisumo ir konfidencialumo principas).
2. Duomenų valdytojas yra atsakingas už tai, kad būtų laikomasi 1 dalies, ir turi sugebėti įrodyti, kad jos laikomasi (atskaitomybės principas).

6 straipsnis

Tvarkymo teisėtumas

1. Duomenų tvarkymas yra teisėtas tik tuo atveju, jeigu taikoma bent viena iš šių sąlygų, ir tik tokiu mastu, koku ji yra taikoma:
- a) duomenų subjektas davė sutikimą, kad jo asmens duomenys būtų tvarkomi vienu ar keliais konkrečiais tikslais;
 - b) tvarkyti duomenis būtina siekiant įvykdyti sutartį, kurios šalis yra duomenų subjektas, arba siekiant imtis veiksmų duomenų subjekto prašymu prieš sudarant sutartį;
 - c) tvarkyti duomenis būtina, kad būtų įvykdyta duomenų valdytojui taikoma teisinė prievolė;
 - d) tvarkyti duomenis būtina siekiant apsaugoti gyvybinius duomenų subjekto ar kito fizinio asmens interesus;
 - e) tvarkyti duomenis būtina siekiant atlikti užduotį, vykdomą viešojo intereso labui arba vykdant duomenų valdytojui pavestas viešosios valdžios funkcijas;
 - f) tvarkyti duomenis būtina siekiant teisėtų duomenų valdytojo arba trečiosios šalies interesų, išskyrus atvejus, kai tokie duomenų subjekto interesai arba pagrindinės teisės ir laisvės, dėl kurių būtina užtikrinti asmens duomenų apsaugą, yra už juos viršesni, ypač kai duomenų subjektas yra vaikas.

Šios pastraipos f punktas netaikomas duomenų tvarkymui, kurį valdžios institucijos atlieka vykdydamos savo užduotis.

2. Valstybės narės gali toliau taikyti arba nustatyti konkretesnes nuostatas šio reglamento taisyklių taikymui pritaikyti, kiek tai susiję su duomenų tvarkymu, kad būtų laikomasi 1 dalies c ir e punktų, tiksliau nustatydamos konkrečius duomenų tvarkymui keliamus reikalavimus ir kitas teisėto ir sąžiningo duomenų tvarkymo užtikrinimo priemones, įskaitant kitais specialiais IX skyriuje numatytais duomenų tvarkymo atvejais.

3. 1 dalies c ir e punktuose nurodytas duomenų tvarkymo pagrindas nustatomas:

- a) Sąjungos teisėje; arba
- b) duomenų valdytojui taikomoje valstybės narės teisėje.

Duomenų tvarkymo tikslas nustatomas tame teisiniame pagrinde arba, 1 dalies e punkte nurodyto duomenų tvarkymo atveju, yra būtinas, siekiant atlikti užduotį, vykdomą viešojo intereso labui arba vykdant duomenų valdytojui pavestas viešosios valdžios funkcijas. Tame teisiniame pagrinde galėtų būti išdėstytos konkrečios nuostatos pagal šį reglamentą taikomų taisyklių pritaikymui, įskaitant bendrąsias sąlygas, reglamentuojančias duomenų valdytojo atliekamo duomenų tvarkymo teisėtumą, tvarkytinų duomenų rūšis, atitinkamus duomenų subjektus, subjektus, kuriems asmens duomenys gali būti atskleisti ir tikslus, dėl kurių asmens duomenys gali būti atskleisti, tikslo apribojimo principą, saugojimo laikotarpius ir duomenų tvarkymo operacijas bei duomenų tvarkymo procedūras, įskaitant priemones, kuriomis būtų

užtikrintas teisėtas ir sąžiningas duomenų tvarkymas, kaip antai tas, kurios skirtos kitiems specialiems IX skyriuje numatytiems duomenų tvarkymo atvejams. Sąjungos arba valstybės narės teisė atitinka viešojo intereso tikslą ir yra proporcinga teisėtam tikslui, kurio siekiama.

4. Kai duomenų tvarkymas kitu tikslu nei tas dėl kurio duomenys buvo surinkti, nėra grindžiamas duomenų subjekto sutikimu arba Sąjungos ar valstybės narės teise, kuri yra demokratinėje visuomenėje būtina ir proporcinga priemonė 23 straipsnio 1 dalyje nurodytiems tikslams apsaugoti, duomenų valdytojas siekdamas įsitikinti, ar duomenų tvarkymas kitu tikslu yra suderinamas su tikslu, dėl kurio iš pradžių asmens duomenys buvo surinkti, atsižvelgia, *inter alia*, į:

- a) visas sąsajas tarp tikslų, kuriais asmens duomenys buvo surinkti, ir numatomo tolesnio duomenų tvarkymo tikslų;
- b) aplinkybes, kuriomis asmens duomenys buvo surinkti, visų pirma susijusias su duomenų subjektu ir duomenų valdytojo tarpusavio santykiu;
- c) asmens duomenų pobūdį, visų pirma ar tvarkomi specialių kategorijų asmens duomenys pagal 9 straipsnį, ar tvarkomi asmens duomenys apie apkaltinamuosius nuosprendžius ir nusikalstamas veikas pagal 10 straipsnį;
- d) numatomo tolesnio duomenų tvarkymo galimas pasekmes duomenų subjektams;
- e) tinkamų apsaugos priemonių, kurios gali apimti šifravimą ar pseudonimų suteikimą, buvimą.

7 straipsnis

Sutikimo sąlygos

1. Kai duomenys tvarkomi remiantis sutikimu, duomenų valdytojas turi galėti įrodyti, kad duomenų subjektas davė sutikimą, kad būtų tvarkomi jo asmens duomenys.
2. Jeigu duomenų subjekto sutikimas duodamas rašytiniu pareiškimu, susijusiu ir su kitais klausimais, prašymas duoti sutikimą pateikiamas tokiu būdu, kad jis būtų aiškiai atskirtas nuo kitų klausimų, pateiktas suprantama ir lengvai prieinama forma, aiškia ir paprasta kalba. Jokia tokio pareiškimo dalis, kuria pažeidžiamas šis reglamentas, nėra privaloma.
3. Duomenų subjektas turi teisę bet kuriuo metu atšaukti savo sutikimą. Sutikimo atšaukimas nedaro poveikio sutikimu pagrįsto duomenų tvarkymo, atlikto iki sutikimo atšaukimo, teisėtumui. Duomenų subjektas apie tai informuojamas prieš jam duodant sutikimą. Atšaukti sutikimą turi būti taip pat lengva kaip jį duoti.
4. Vertinant, ar sutikimas duotas laisva valia, labiausiai atsižvelgiama į tai, ar, *inter alia*, sutarties vykdymui, įskaitant paslaugos teikimą, yra nustatyta sąlyga, kad turi būti duotas sutikimas tvarkyti asmens duomenis, kurie nėra būtini tai sutarčiai vykdyti.

8 straipsnis

Sąlygos, taikomos vaiko, kuriam siūlomos informacinės visuomenės paslaugos, sutikimui

1. Kai taikomas 6 straipsnio 1 dalies a punktas, kai tai susiję su informacinės visuomenės paslaugų tiesioginiu siūlymu vaikui, vaiko asmens duomenų tvarkymas yra teisėtas tik tuo atveju, jei vaikas yra bent 16 metų amžiaus. Kai vaikas yra jaunesnis nei 16 metų, toks tvarkymas yra teisėtas tik tuo atveju, jeigu tą sutikimą davė arba tvarkyti duomenis leido vaiko tėvų pareigų turėtojas, ir tokiu mastu, koku duotas toks sutikimas ar leidimas.

Valstybės narės tais tikslais įstatymu gali numatyti jaunesnio amžiaus ribą su sąlyga, kad toks jaunesnis amžius reiškia ne mažiau nei 13 metų.

2. Duomenų valdytojas, atsižvelgdamas į turimas technologijas, deda pagrįstas pastangas, kad tokiais atvejais patikrintų, ar yra gautas vaiko tėvų pareigų turėtojo sutikimas arba leidimas.

3. 1 dalis nedaro poveikio bendrajai valstybių narių sutarčių teisei, kaip antai taisyklėms dėl su vaiku sudaromos sutarties galiojimo, sudarymo arba poveikio.

9 straipsnis

Specialių kategorijų asmens duomenų tvarkymas

1. Draudžiama tvarkyti asmens duomenis, atskleidžiančius rasinę ar etninę kilmę, politines pažiūras, religinius ar filosofinius įsitikinimus ar narysę profesinėse sąjungose, taip pat tvarkyti genetinius duomenis, biometrinius duomenis, siekiant konkrečiai nustatyti fizinio asmens tapatybę, sveikatos duomenis arba duomenis apie fizinio asmens lytinį gyvenimą ir lytinę orientaciją.

2. 1 dalis netaikoma, jei taikoma viena iš toliau nurodytų sąlygų:

- a) duomenų subjektas aiškiai sutiko, kad tokie asmens duomenys būtų tvarkomi vienu ar keliais nurodytais tikslais, išskyrus atvejus, kai Sąjungos arba valstybės narės teisėje numatyta, kad 1 dalyje nurodyto draudimo duomenų subjektas negali panaikinti;
- b) tvarkyti duomenis būtina, kad duomenų valdytojas arba duomenų subjektas galėtų įvykdyti prievoles ir naudotis specialiomis teisėmis darbo ir socialinės apsaugos teisės srityje, kiek tai leidžiama Sąjungos arba valstybės narės teisėje arba pagal valstybės narės teisę sudaryta kolektyvine sutartimi, kuriuose nustatytos tinkamos duomenų subjekto pagrindinių teisių ir interesų apsaugos priemonės;
- c) tvarkyti duomenis būtina, kad būtų apsaugoti gyvybiniai duomenų subjekto arba kito fizinio asmens interesai, kai duomenų subjektas dėl fizinių ar teisinių priežasčių negali duoti sutikimo;
- d) duomenis tvarko politinių, filosofinių, religinių ar profesinių sąjungų tikslų siekiantis fondas, asociacija ar kita pelno nesiekianti organizacija, vykdydama teisėtą veiklą ir taikydama tinkamas apsaugos priemones, ir su sąlyga, kad tvarkomi tik tos organizacijos narių ar buvusių narių arba asmenų, kurie reguliariai palaiko ryšius su ja dėl jos siekiamų tikslų, duomenys ir kad asmens duomenys neatskleidžiami už organizacijos ribų be duomenų subjektų sutikimo;
- e) tvarkomi asmens duomenys, kuriuos duomenų subjektas yra akivaizdžiai paskelbęs viešai;
- f) tvarkyti duomenis būtina siekiant pareikšti, vykdyti arba apginti teisinius reikalavimus arba tuo atveju, kai teismai vykdo savo teisminius įgaliojimus;
- g) tvarkyti duomenis būtina dėl svarbaus viešojo intereso priežasčių, remiantis Sąjungos arba valstybės narės teise, kurie turi būti proporcingi tikslui, kurio siekiama, nepažeisti esminių teisės į duomenų apsaugą nuostatų ir kuriuose turi būti numatytos tinkamos ir konkrečios duomenų subjekto pagrindinių teisių ir interesų apsaugos priemonės;
- h) tvarkyti duomenis būtina profilaktinės arba darbo medicinos tikslais, siekiant įvertinti darbuotojo darbingumą, nustatyti medicininę diagnozę, teikti sveikatos priežiūros arba socialinės rūpybos paslaugas ar gydymą arba valdyti sveikatos priežiūros ar socialinės rūpybos sistemas ir paslaugas remiantis Sąjungos arba valstybės narės teise arba pagal sutartį su sveikatos priežiūros specialistu, taikant 3 dalyje nurodytas sąlygas ir apsaugos priemones;
- i) tvarkyti duomenis būtina dėl viešojo intereso priežasčių visuomenės sveikatos srityje, pavyzdžiui, siekiant apsaugoti nuo rimtų tarpvalstybinio pobūdžio grėsmių sveikatai arba užtikrinti aukštus sveikatos priežiūros ir vaistų arba medicinos priemonių kokybės ir saugos standartus, remiantis Sąjungos arba valstybės narės teise, kurioje numatomos tinkamos ir konkrečios priemonės duomenų subjekto teisėms ir laisvėms apsaugoti, visų pirma profesinė paslaptis;

- j) tvarkyti duomenis būtina archyvavimo tikslais viešojo intereso labui, mokslinių ar istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais pagal 89 straipsnio 1 dalį, remiantis Sąjungos arba valstybės narės teise, kurie turi būti proporcingi tikslui, kurio siekiama, nepažeisti esminių teisės į duomenų apsaugą nuostatų ir kuriuose turi būti numatytos tinkamos ir konkrečios duomenų subjekto pagrindinių teisių ir interesų apsaugos priemonės.

3. 1 dalyje nurodyti asmens duomenys gali būti tvarkomi 2 dalies h punkte nurodytais tikslais, kai tuos duomenis tvarko specialistas, kuriam pagal Sąjungos arba valstybės narės teisę arba nacionalinių kompetentingų įstaigų nustatytas taisyklės taikoma pareiga saugoti profesinę paslaptį, arba duomenys tvarkomi jo atsakomybe, arba kitas asmuo, kuriam pagal Sąjungos arba valstybės narės teisę arba nacionalinių kompetentingų įstaigų nustatytas taisyklės taip pat taikoma pareiga saugoti paslaptį.

4. Valstybės narės gali toliau taikyti arba nustatyti papildomas sąlygas, įskaitant apribojimus, genetinių duomenų, biometrinių duomenų arba sveikatos duomenų tvarkymui.

10 straipsnis

Asmens duomenų apie apkaltinamuosius nuosprendžius ir nusikalstamas veikas tvarkymas

Asmens duomenys apie apkaltinamuosius nuosprendžius ir nusikalstamas veikas arba susijusias saugumo priemones remiantis 6 straipsnio 1 dalimi tvarkomi tik prižiūrint valdžios institucijai arba kai duomenų tvarkymas leidžiamas Sąjungos arba valstybės narės teise, kurioje nustatytos tinkamos duomenų subjektų teisių ir laisvių apsaugos priemonės. Bet kuris išsamus apkaltinamųjų nuosprendžių duomenų registras tvarkomas tik prižiūrint valdžios institucijai.

11 straipsnis

Duomenų tvarkymas, kai asmens tapatybės nustatyti nereikia

1. Jeigu dėl tikslų, kuriais duomenų valdytojas tvarko asmens duomenis, duomenų valdytojui nebūtina ar nebėra būtina nustatyti duomenų subjekto tapatybės, duomenų valdytojas nėra įpareigojamas laikyti, gauti ar tvarkyti papildomą informaciją duomenų subjekto tapatybei nustatyti vien tam, kam būtų laikomasi šio reglamento.

2. Kai šio straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais duomenų valdytojas gali įrodyti, kad neturi galimybės nustatyti duomenų subjekto tapatybės, duomenų valdytojas, jei įmanoma, informuoja apie tai duomenų subjektą. Tokiais atvejais 15–20 straipsniai netaikomi, išskyrus atvejus, kai duomenų subjektas, siekdamas pasinaudoti pagal tuos straipsnius jam suteiktomis teisėmis, pateikia papildomos informacijos, leidžiančios nustatyti jo tapatybę.

III SKYRIUS

Duomenų subjekto teisės

1 skirsnis

Skaidrumas ir sąlygos

12 straipsnis

Skaidrus informavimas, pranešimas ir duomenų subjekto naudojimosi savo teisėmis sąlygos

1. Duomenų valdytojas imasi tinkamų priemonių, kad visą 13 ir 14 straipsniuose nurodytą informaciją ir visus pranešimus pagal 15–22 ir 34 straipsnius, susijusius su duomenų tvarkymu, duomenų subjektui pateiktų glausta, skaidria, suprantama ir lengvai prieinama forma, aiškia ir paprasta kalba, ypač jei informacija yra konkrečiai skirta vaikui. Informacija pateikiama raštu arba kitomis priemonėmis, įskaitant, prireikus, elektronine forma. Duomenų subjekto prašymu informacija gali būti suteikta žodžiu, jeigu duomenų subjekto tapatybė įrodoma kitomis priemonėmis.

2. Duomenų valdytojas sudaro palankesnes sąlygas naudotis 15–22 straipsniuose nustatytais duomenų subjekto teisėmis. 11 straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais duomenų valdytojas neatsisako imtis veiksmų pagal duomenų subjekto prašymą pasinaudoti teisėmis pagal 15–22 straipsnius, nebent duomenų valdytojas įrodo, kad jis negali nustatyti duomenų subjekto tapatybės.

3. Duomenų valdytojas nepagrįstai nedelsdamas, tačiau bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo prašymo gavimo, pateikia duomenų subjektui informaciją apie veiksmus, kurių imtasi gavus prašymą pagal 15–22 straipsnius. Tas laikotarpis prireikus gali būti pratęstas dar dviem mėnesiams, atsižvelgiant į prašymų sudėtingumą ir skaičių. Duomenų valdytojas per vieną mėnesį nuo prašymo gavimo informuoja duomenų subjektą apie tokį pratęsimą, kartu pateikdamas vėlavimo priežastis. Kai duomenų subjektas prašymą pateikia elektroninės formos priemonėmis, informacija jam taip pat pateikiama, jei įmanoma, elektroninėmis priemonėmis, išskyrus atvejus, kai duomenų subjektas paprašo ją pateikti kitaip.

4. Jei duomenų valdytojas nesiima veiksmų pagal duomenų subjekto prašymą, duomenų valdytojas nedelsdamas, tačiau ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo prašymo gavimo, informuoja duomenų subjektą apie neveikimo priežastis ir apie galimybę pateikti skundą priežiūros institucijai bei pasinaudoti teisių gynimo priemone.

5. Pagal 13 ir 14 straipsnius teikiama informacija ir visi pranešimai bei visi veiksmai pagal 15–22 ir 34 straipsnius yra nemokami. Kai duomenų subjekto prašymai yra akivaizdžiai nepagrįsti arba neproporcingi, visų pirma dėl jų pasikartojančio turinio, duomenų valdytojas gali arba:

- a) imti pagrįstą mokestį, atsižvelgdamas į informacijos teikimo arba pranešimų ar veiksmų, kurių prašoma, administracines išlaidas; arba
- b) gali atsisakyti imtis veiksmų pagal prašymą.

Duomenų valdytojui tenka pareiga įrodyti, kad prašymas yra akivaizdžiai nepagrįstas arba neproporcingas.

6. Nedarant poveikio 11 straipsniui, kai duomenų valdytojas turi pagrįstų abejonių dėl 15–21 straipsniuose nurodytą prašymą pateikusių fizinio asmens tapatybės, duomenų valdytojas gali paprašyti pateikti papildomos informacijos, reikalingos norint patvirtinti duomenų subjekto tapatybę.

7. Informacija, kuri duomenų subjektams turi būti teikiama pagal 13 ir 14 straipsnius, gali būti teikiama su standartizuotomis piktogramomis siekiant, kad numatomas duomenų tvarkymas būtų prasmingai apibendrintas lengvai matomu, suprantamu ir aiškiai įskaitomu būdu. Kai piktogramos pateikiamos elektronine forma, jos turi būti kompiuterio skaitomos.

8. Komisijai pagal 92 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais siekiama nustatyti, kokia informacija turi būti pateikta piktogramomis, ir nustatyti standartizuotų piktogramų pateikimo procedūras.

2 skirsnis

Informavimas ir teisė susipažinti su asmens duomenimis

13 straipsnis

Informacija, kuri turi būti pateikta, kai asmens duomenys renkami iš duomenų subjekto

1. Kai iš duomenų subjekto renkami jo asmens duomenys, duomenų valdytojas asmens duomenų gavimo metu duomenų subjektui pateikia visą šią informaciją:

- a) duomenų valdytojo ir, jeigu taikoma, duomenų valdytojo atstovo tapatybę ir kontaktinius duomenis;
- b) duomenų apsaugos pareigūno, jeigu taikoma, kontaktinius duomenis;
- c) duomenų tvarkymo tikslus, dėl kurių ketinama tvarkyti asmens duomenis, taip pat duomenų tvarkymo teisinį pagrindą;

- d) kai duomenų tvarkymas atliekamas pagal 6 straipsnio 1 dalies f punktą, teisėtus duomenų valdytojo arba trečiosios šalies interesus;
 - e) jei yra, asmens duomenų gavėjus arba asmens duomenų gavėjų kategorijas
 - f) kai taikoma, apie duomenų valdytojo ketinimą asmens duomenis perduoti į trečiąją valstybę arba tarptautinei organizacijai ir Komisijos sprendimo dėl tinkamumo buvimą ar nebuvimą, arba 46 ar 47 straipsniuose arba 49 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytų perdavimų atveju – tinkamas arba pritaikytas apsaugos priemonės ir būdus, kaip gauti jų kopiją arba kur suteikiama galimybė su jais susipažinti;
2. Be 1 dalyje nurodytos informacijos, duomenų valdytojas asmens duomenų gavimo metu duomenų subjektui pateikia toliau nurodytą kitą informaciją, būtiną duomenų tvarkymo sąžiningumui ir skaidrumui užtikrinti:
- a) asmens duomenų saugojimo laikotarpį arba, jei tai neįmanoma, kriterijus, taikomus tam laikotarpiui nustatyti;
 - b) teisę prašyti, kad duomenų valdytojas leistų susipažinti su duomenų subjekto asmens duomenimis ir juos ištaisyti arba ištrinti, arba apribotų duomenų tvarkymą, arba teisę nesutikti, kad duomenys būtų tvarkomi, taip pat teisę į duomenų perkeliamumą;
 - c) kai duomenų tvarkymas grindžiamas 6 straipsnio 1 dalies a punktu arba 9 straipsnio 2 dalies a punktu, teisę bet kuriuo metu atšaukti sutikimą, nedarant poveikio sutikimu grindžiamo duomenų tvarkymo iki sutikimo atšaukimo teisėtumui;
 - d) teisę pateikti skundą priežiūros institucijai;
 - e) tai, ar asmens duomenų pateikimas yra teisės aktais arba sutartyje numatytas reikalavimas, ar reikalavimas, kurį būtina įvykdyti norint sudaryti sutartį, taip pat tai, ar duomenų subjektas privalo pateikti asmens duomenis, ir informaciją apie galimas tokių duomenų nepateikimo pasekmes;
 - f) tai, kad esama 22 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodyto automatizuoto sprendimų priėmimo, įskaitant profiliavimą, ir, bent tais atvejais, prasmingą informaciją apie loginį jo pagrindimą, taip pat tokio duomenų tvarkymo reikšmę ir numatomas pasekmes duomenų subjektui.
3. Jeigu duomenų valdytojas ketina toliau tvarkyti asmens duomenis kitu tikslu nei tas, kuriuo asmens duomenys buvo renkami, prieš taip toliau tvarkydamas duomenis duomenų valdytojas pateikia duomenų subjektui informaciją apie tą kitą tikslą ir visą kitą atitinkamą papildomą informaciją, kaip nurodyta 2 dalyje.
4. 1, 2 ir 3 dalys netaikomos, jeigu duomenų subjektas jau turi informaciją, ir tiek, kiek tos informacijos jis turi.

14 straipsnis

Informacija, kuri turi būti pateikta, kai asmens duomenys yra gauti ne iš duomenų subjekto

1. Kai asmens duomenys yra gauti ne iš duomenų subjekto, duomenų valdytojas pateikia duomenų subjektui šią informaciją:
- a) duomenų valdytojo ir duomenų valdytojo atstovo, jei taikoma, tapatybę ir kontaktinius duomenis;
 - b) duomenų apsaugos pareigūno, jei taikoma, kontaktinius duomenis;
 - c) duomenų tvarkymo tikslus, kuriais ketinama tvarkyti asmens duomenis, taip pat duomenų tvarkymo teisinį pagrindą;
 - d) atitinkamų asmens duomenų kategorijas;
 - e) jei jos yra, asmens duomenų gavėjus arba asmens duomenų gavėjų kategorijas;

f) kai taikoma, apie duomenų valdytojo ketinimą asmens duomenis perduoti gavėjui trečiojoje valstybėje arba tarptautinei organizacijai ir Komisijos sprendimo dėl tinkamumo buvimą ar nebuvimą, o 46 ar 47 straipsniuose arba 49 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytų perdavimų atveju – tinkamas arba pritaikytas apsaugos priemonės ir būdus, kaip gauti jų kopiją arba kur suteikiama galimybė su jais susipažinti.

2. Be 1 dalyje nurodytos informacijos, duomenų valdytojas pateikia duomenų subjektui toliau nurodytą papildomą informaciją, būtiną tvarkymo sąžiningumui ir skaidrumui duomenų subjekto atžvilgiu užtikrinti:

- a) asmens duomenų saugojimo laikotarpį arba, jei tai neįmanoma, kriterijus, taikomus tam laikotarpiui nustatyti;
- b) kai duomenų tvarkymas atliekamas pagal 6 straipsnio 1 dalies f punktą, teisėtus duomenų valdytojo arba trečiosios šalies interesus;
- c) teisę prašyti, kad duomenų valdytojas leistų susipažinti su duomenų subjekto asmens duomenimis ir juos ištaisyti arba ištrinti, arba apribotų duomenų tvarkymą, ir teisę nesutikti, kad duomenys būtų tvarkomi, taip pat teisę į duomenų perkeliamumą;
- d) kai duomenų tvarkymas grindžiamas 6 straipsnio 1 dalies a punktu arba 9 straipsnio 2 dalies a punktu, teisę bet kuriuo metu atšaukti sutikimą, nedarant poveikio sutikimu grindžiamo duomenų tvarkymo iki sutikimo atšaukimo teisėtumui;
- e) teisę pateikti skundą priežiūros institucijai;
- f) koks yra asmens duomenų kilmės šaltinis, ir, jei taikoma, ar duomenys gauti iš viešai prieinamų šaltinių;
- g) tai, kad esama 22 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodyto automatizuoto sprendimų priėmimo, įskaitant profiliavimą, ir, bent tais atvejais, prasmingą informaciją apie loginį jo pagrindimą, taip pat tokio duomenų tvarkymo reikšmę ir numatomas pasekmes duomenų subjektui.

3. Duomenų valdytojas 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją pateikia:

- a) per pagrįstą laikotarpį nuo asmens duomenų gavimo, bet ne vėliau kaip per vieną mėnesį, atsižvelgiant į konkrečias asmens duomenų tvarkymo aplinkybes;
- b) jeigu asmens duomenys bus naudojami ryšiams su duomenų subjektu palaikyti – ne vėliau kaip pirmą kartą susisiekiant su tuo duomenų subjektu; arba
- c) jeigu numatoma asmens duomenis atskleisti kitam duomenų gavėjui – ne vėliau kaip atskleidžiant duomenis pirmą kartą.

4. Kai duomenų valdytojas ketina toliau tvarkyti asmens duomenis kitu tikslu nei tas, kuriuo asmens duomenys buvo gauti, prieš toliau tvarkydamas tuos duomenis duomenų valdytojas pateikia duomenų subjektui informaciją apie tą kitą tikslą ir visą papildomą atitinkamą informaciją, kaip nurodyta 2 dalyje.

5. 1–4 dalys netaikomos, jeigu ir tiek, kiek:

- a) duomenų subjektas jau turi informacijos;
- b) tokios informacijos pateikimas yra neįmanomas arba tam reikėtų neproporcingų pastangų, visų pirma kai duomenys tvarkomi archyavavimo tikslais viešojo intereso labui, mokslinių ar istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais laikantis 89 straipsnio 1 dalyje nurodytų sąlygų ir apsaugos priemonių arba jeigu dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytos pareigos gali tapti neįmanoma arba ji gali labai sukliudyti pasiekti to tvarkymo tikslus. Tokiais atvejais duomenų valdytojas imasi tinkamų priemonių duomenų subjekto teisėms ir laisvėms ir teisėtiems interesams apsaugoti, įskaitant viešą informacijos paskelbimą;
- c) duomenų gavimas ar atskleidimas aiškiai nustatytas Sąjungos arba valstybės narės teisėje, ir kurie taikomi duomenų valdytojui ir kuriuose nustatytos tinkamos teisėtų duomenų subjekto interesų apsaugos priemonės; arba
- d) kai asmens duomenys privalo išlikti konfidencialūs laikantis Sąjungos ar valstybės narės teise reglamentuojamos profesinės paslapties prievolės, įskaitant įstatais nustatytą prievolę saugoti paslaptį.

15 straipsnis

Duomenų subjekto teisė susipažinti su duomenimis

1. Duomenų subjektas turi teisę iš duomenų valdytojo gauti patvirtinimą, ar su juo susiję asmens duomenys yra tvarkomi, o jei tokie asmens duomenys yra tvarkomi, turi teisę susipažinti su asmens duomenimis ir toliau nurodyta informacija:

- a) duomenų tvarkymo tikslai;
- b) atitinkamų asmens duomenų kategorijos;
- c) duomenų gavėjai arba duomenų gavėjų kategorijos, kuriems buvo arba bus atskleisti asmens duomenys, visų pirma duomenų gavėjai trečiojoje valstybėje arba tarptautinės organizacijos;
- d) kai įmanoma, numatomas asmens duomenų saugojimo laikotarpis arba, jei neįmanoma, kriterijai, taikomi tam laikotarpiui nustatyti;
- e) teisė prašyti duomenų valdytojo ištaisyti arba ištrinti asmens duomenis ar apriboti su duomenų subjektu susijusių asmens duomenų tvarkymą arba nesutikti su tokiu tvarkymu;
- f) teisė pateikti skundą priežiūros institucijai;
- g) kai asmens duomenys renkami ne iš duomenų subjekto, visa turima informacija apie jų šaltinius;
- h) tai, kad esama 22 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodyto automatizuoto sprendimų priėmimo, įskaitant profiliavimą, ir, bent tais atvejais, prasminga informacija apie loginį jo pagrindimą, taip pat tokio duomenų tvarkymo reikšmę ir numatomas pasekmės duomenų subjektui.

2. Kai asmens duomenys perduodami į trečiąją valstybę arba tarptautinei organizacijai, duomenų subjektas turi teisę būti informuotas apie tinkamas su duomenų perdavimu susijusias apsaugos priemones pagal 46 straipsnį.

3. Duomenų valdytojas pateikia tvarkomų asmens duomenų kopiją. Už bet kurias kitas duomenų subjekto prašomas kopijas duomenų valdytojas gali imti pagrįstą mokestį, nustatomą pagal administracines išlaidas. Kai duomenų subjektas prašymą pateikia elektroninėmis priemonėmis ir išskyrus atvejus, kai duomenų subjektas paprašo ją pateikti kitaip, informacija pateikiama įprastai naudojama elektronine forma.

4. 3 dalyje nurodyta teisė gauti kopiją negali daryti neigiamo poveikio kitų teisėms ir laisvėms.

3 skirsnis

Duomenų ištaisyimas ir ištrynimasis

16 straipsnis

Teisė reikalauti ištaisyti duomenis

Duomenų subjektas turi teisę reikalauti, kad duomenų valdytojas nepagrįstai nedelsdamas ištaisytyt netikslius su juo susijusius asmens duomenis. Atsižvelgiant į tikslus, kuriais duomenys buvo tvarkomi, duomenų subjektas turi teisę reikalauti, kad būtų papildyti neišsamūs asmens duomenys, be kita ko, pateikdamas papildomą pareiškimą.

17 straipsnis

Teisė reikalauti ištrinti duomenis („teisė būti pamirštam“)

1. Duomenų subjektas turi teisę reikalauti, kad duomenų valdytojas nepagrįstai nedelsdamas ištrintų su juo susijusius asmens duomenis, o duomenų valdytojas yra įpareigotas nepagrįstai nedelsdamas ištrinti asmens duomenis, jei tai galima pagrįsti viena iš šių priežasčių:

- a) asmens duomenys nebėra reikalingi, kad būtų pasiekti tikslai, kuriais jie buvo renkami arba kitaip tvarkomi;

- b) asmens duomenų subjektas atšaukia sutikimą, kuriuo pagal 6 straipsnio 1 dalies a punktą arba 9 straipsnio 2 dalies a punktą grindžiamas duomenų tvarkymas, ir nėra jokio kito teisinio pagrindo tvarkyti duomenis;
- c) asmens duomenų subjektas nesutinka su duomenų tvarkymu pagal 21 straipsnio 1 dalį ir nėra viršesnių teisėtų priežasčių tvarkyti duomenis arba duomenų subjektas nesutinka su duomenų tvarkymu pagal 21 straipsnio 2 dalį;
- d) asmens duomenys buvo tvarkomi neteisėtai;
- e) asmens duomenys turi būti ištrinti laikantis Sąjungos arba valstybės narės teisėje, kuri taikoma duomenų valdytojui, nustatytos teisinės prievolės;
- f) asmens duomenys buvo surinkti 8 straipsnio 1 dalyje nurodyto informacinės visuomenės paslaugų siūlymo kontekste.

2. Kai duomenų valdytojas viešai paskelbė asmens duomenis ir pagal 1 dalį privalo asmens duomenis ištrinti, duomenų valdytojas, atsižvelgdamas į turimas technologijas ir įgyvendinimo sąnaudas, imasi pagrįstų veiksmų, įskaitant technines priemones, kad informuotų duomenis tvarkančius duomenų valdytojus, jog duomenų subjektas paprašė, kad tokie duomenų valdytojai ištrintų visas nuorodas į tuos asmens duomenis arba jų kopijas ar dublikatus.

3. 1 ir 2 dalys netaikomos, jeigu duomenų tvarkymas yra būtinas:

- a) siekiant pasinaudoti teise į saviraiškos ir informacijos laisvę;
- b) siekiant laikytis Sąjungos ar valstybės narės teise, kuri taikoma duomenų valdytojui, nustatytos teisinės prievolės, kuria reikalaujama tvarkyti duomenis, arba siekiant atlikti užduotį, vykdomą viešojo intereso labui, arba vykdamas duomenų valdytojui pavestas viešosios valdžios funkcijas;
- c) dėl viešojo intereso priežasčių visuomenės sveikatos srityje pagal 9 straipsnio 2 dalies h bei i punktus ir 9 straipsnio 3 dalį;
- d) archyavavimo tikslais viešojo intereso labui, mokslinių ar istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais laikantis 89 straipsnio 1 dalies, jeigu dėl 1 dalyje nurodytos teisės gali tapti neįmanoma arba ji gali labai sukludinti pasiekti to tvarkymo tikslus; arba
- e) siekiant pareikšti, vykdyti arba apginti teisinius reikalavimus.

18 straipsnis

Teisė apriboti duomenų tvarkymą

1. Duomenų subjektas turi teisę reikalauti, kad duomenų valdytojas apribotų duomenų tvarkymą kai taikomas vienas iš šių atvejų:

- a) asmens duomenų subjektas užginčija duomenų tikslumą tokiam laikotarpiui, per kurį duomenų valdytojas gali patikrinti asmens duomenų tikslumą;
- b) asmens duomenų tvarkymas yra neteisėtas ir duomenų subjektas nesutinka, kad duomenys būtų ištrinti, ir vietoj to prašo apriboti jų naudojimą;
- c) duomenų valdytojui nebereikia asmens duomenų duomenų tvarkymo tikslais, tačiau jų reikia duomenų subjektui siekiant pareikšti, vykdyti arba apginti teisinius reikalavimus; arba
- d) duomenų subjektas pagal 21 straipsnio 1 dalį paprieštaravo duomenų tvarkymui, kol bus patikrinta, ar duomenų valdytojo teisėtos priežastys yra viršesnės už duomenų subjekto priežastis.

2. Kai duomenų tvarkymas yra apribotas pagal 1 dalį, tokius asmens duomenis galima tvarkyti, išskyrus saugojimą, tik gavus duomenų subjekto sutikimą arba siekiant pareikšti, vykdyti arba apginti teisinius reikalavimus, arba apsaugoti kito fizinio ar juridinio asmens teises, arba dėl svarbaus Sąjungos arba valstybės narės viešojo intereso priežasčių.

3. Duomenų subjektą, kuris pasiekė, kad būtų apribotas duomenų tvarkymas pagal 1 dalį, duomenų valdytojas informuoja prieš panaikinant apribojimą tvarkyti duomenis.

19 straipsnis

Prievolė pranešti apie asmens duomenų ištaisymą ar ištrynimą arba duomenų tvarkymo apribojimą

Kiekvienam duomenų gavėjui, kuriam buvo atskleisti asmens duomenys, duomenų valdytojas praneša apie bet kokią asmens duomenų ištaisymą, ištrynimą arba tvarkymo apribojimą, vykdomą pagal 16 straipsnį, 17 straipsnio 1 dalį ir 18 straipsnį, nebent to padaryti nebūtų įmanoma arba tai pareikalautų neproporcingų pastangų. Duomenų subjektui paprašius, duomenų valdytojas informuoja duomenų subjektą apie tuos duomenų gavėjus.

20 straipsnis

Teisė į duomenų perkeliamumą

1. Duomenų subjektas turi teisę gauti su juo susijusius asmens duomenis, kuriuos jis pateikė duomenų valdytojui susistemintu, įprastai naudojamu ir kompiuterio skaitomu formatu, ir turi teisę persiųsti tuos duomenis kitam duomenų valdytojui, o duomenų valdytojas, kuriam asmens duomenys buvo pateikti, turi nesudaryti tam kliūčių, kai:

a) duomenų tvarkymas yra grindžiamas sutikimu pagal 6 straipsnio 1 dalies a punktą arba 9 straipsnio 2 dalies a punktą arba sutartimi pagal 6 straipsnio 1 dalies b punktą; ir

b) duomenys yra tvarkomi automatizuotomis priemonėmis.

2. Naudodamasis savo teise į duomenų perkeliamumą pagal 1 dalį, duomenų subjektas turi teisę, kad vienas duomenų valdytojas asmens duomenis tiesiogiai persiųstų kitam, kai tai techniškai įmanoma.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta teisė naudojama nedarant poveikio 17 straipsniui. Ta teisė netaikoma, kai tvarkyti duomenis būtina siekiant atlikti užduotį, vykdomą viešojo intereso labui arba vykdančią duomenų valdytojui pavestas viešosios valdžios funkcijas.

4. 1 dalyje nurodyta teisė negali daryti neigiamo poveikio kitų teisėms ir laisvėms.

4 skirsnis

Teisė nesutikti ir automatizuotas atskirų sprendimų priėmimas

21 straipsnis

Teisė nesutikti

1. Duomenų subjektas turi teisę dėl su juo konkrečiu atveju susijusių priežasčių bet kuriuo metu nesutikti, kad su juo susiję asmens duomenys būtų tvarkomi, kai toks duomenų tvarkymas vykdomas pagal 6 straipsnio 1 dalies e arba f punktus, įskaitant profiliavimą remiantis tomis nuostatomis. Duomenų valdytojas nebetrunka asmens duomenų, išskyrus atvejus, kai duomenų valdytojas įrodo, kad duomenys tvarkomi dėl įtikinamų teisėtų priežasčių, kurios yra viršesnės už duomenų subjekto interesus, teises ir laisves, arba siekiant pareikšti, vykdyti ar apginti teisinius reikalavimus.

2. Kai asmens duomenys tvarkomi tiesioginės rinkodaros tikslais, duomenų subjektas turi teisę bet kuriuo metu nesutikti, kad su juo susiję asmens duomenys būtų tvarkomi tokios rinkodaros tikslais, įskaitant profiliavimą, kiek jis susijęs su tokia tiesiogine rinkodara.

3. Kai duomenų subjektas prieštarauja duomenų tvarkymui tiesioginės rinkodaros tikslais, asmens duomenys tokiais tikslais nebetrunka.

4. Duomenų subjektas apie 1 ir 2 dalyse nurodytą teisę aiškiai informuojamas ne vėliau kaip pirmą kartą susisiekiant su duomenų subjektu, ir ši informacija pateikiama aiškiai ir atskirai nuo visos kitos informacijos.
5. Naudojimosi informacinės visuomenės paslaugomis atveju, nepaisant Direktyvos 2002/58/EB, duomenų subjektas gali naudotis savo teise nesutikti automatizuotomis priemonėmis, kurioms naudojamos techninės specifikacijos.
6. Kai asmens duomenys yra tvarkomi mokslinių ar istorinių tyrimų arba statistiniais tikslais pagal 89 straipsnio 1 dalį, duomenų subjektas dėl su jo konkrečiu atveju susijusių priežasčių turi teisę nesutikti, kad su juo susiję asmens duomenys būtų tvarkomi, išskyrus atvejus, kai duomenis tvarkyti yra būtina siekiant atlikti užduotį, vykdomą dėl viešojo intereso priežasčių.

22 straipsnis

Automatizuotas atskirų sprendimų priėmimas, įskaitant profiliavimą

1. Duomenų subjektas turi teisę, kad jam nebūtų taikomas tik automatizuotu duomenų tvarkymu, įskaitant profiliavimą, grindžiamas sprendimas, dėl kurio jam kyla teisinės pasekmės arba kuris jam panašiu būdu daro didelį poveikį.
2. 1 dalis netaikoma, jeigu sprendimas:
 - a) yra būtinas siekiant sudaryti arba vykdyti sutartį tarp duomenų subjekto ir duomenų valdytojo;
 - b) yra leidžiamas Sąjungos arba valstybės narės teisėje, kurie taikomi duomenų valdytojui ir kuriais taip pat nustatomos tinkamos priemonės duomenų subjekto teisėms bei laisvėms ir teisėtiems interesams apsaugoti; arba
 - c) yra pagrįstas aiškiu duomenų subjekto sutikimu.
3. 2 dalies a ir c punktuose nurodytais atvejais duomenų valdytojas įgyvendina tinkamas priemones, kad būtų apsaugotos duomenų subjekto teisės bei laisvės ir teisėti interesai, bent teisė iš duomenų valdytojo reikalauti žmogaus įsikišimo, pareikšti savo požiūrį ir užginčyti sprendimą.
4. 2 dalyje nurodyti sprendimai negrindžiami 9 straipsnio 1 dalyje nurodytais specialių kategorijų asmens duomenimis, nebent taikomi 9 straipsnio 2 dalies a arba g punktai ir yra nustatytos tinkamos priemonės duomenų subjekto teisėms bei laisvėms ir teisėtiems interesams apsaugoti.

5 skirsnis

Apribojimai

23 straipsnis

Apribojimai

1. Sąjungos ar valstybės narės teise, kuri taikoma duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui, teisėkūros priemone gali būti apribotos 12–22 straipsniuose ir 34 straipsnyje, taip pat 5 straipsnyje tiek, kiek jo nuostatos atitinka 12–22 straipsniuose numatytas teises ir prievolės, nustatytos prievolės ir teisės, kai tokiu apribojimu gerbiama pagrindinių teisių ir laisvių esmė ir jis demokratinėje visuomenėje yra būtina ir proporcinga priemonė siekiant užtikrinti:
 - a) nacionalinį saugumą;
 - b) gynybą;
 - c) visuomenės saugumą;

- d) nusikalstamų veikų prevenciją, tyrimą, nustatymą ar patraukimą už jas baudžiamojon atsakomybėn arba baudžiamųjų sankcijų vykdymą, įskaitant apsaugą nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevenciją;
- e) kitus Sąjungos ar valstybės narės svarbius tikslus, susijusius su bendrais viešaisiais interesais, visų pirma svarbiu ekonominiu ar finansiniu Sąjungos ar valstybės narės interesu, įskaitant pinigų, biudžeto bei mokesčių klausimus, visuomenės sveikatą ir socialinę apsaugą;
- f) teismų nepriklausomumo ir teismo proceso apsaugą;
- g) reglamentuojamųjų profesijų etikos pažeidimų prevenciją, tyrimą, nustatymą ir patraukimą baudžiamojon atsakomybėn už juos;
- h) stebėsenos, tikrinimo ar reguliavimo funkciją, kuri (net jeigu tik kartais) yra susijusi su viešosios valdžios funkcijų vykdymu a- e ir g punktuose nurodytais atvejais;
- i) duomenų subjekto apsaugą arba kitų asmenų teisių ir laisvių apsaugą;
- j) civilinių ieškinių vykdymo užtikrinimą.

2. Visų pirma visose 1 dalyje nurodytose teisėkūros priemonėse pateikiamos konkrečios nuostatos, susijusios tam tikrais atvejais bent su:

- a) duomenų tvarkymo tikslais arba duomenų tvarkymo kategorijomis,
- b) asmens duomenų kategorijomis,
- c) nustatytų apribojimų apimtimi,
- d) apsaugos priemonėmis, kuriomis siekiama užkirsti kelią piktnaudžiavimui arba neteisėtam susipažinimui su duomenimis ar jų perdavimui,
- e) duomenų valdytojo arba duomenų valdytojų kategorijų apibūdinimu,
- f) saugojimo laikotarpiais ir taikytinomis apsaugos priemonėmis, atsižvelgiant į duomenų tvarkymo arba duomenų tvarkymo kategorijų pobūdį, aprėptį ir tikslus,
- g) pavojais duomenų subjektų teisėms ir laisvėms, ir
- h) duomenų subjektų teise būti informuotiems apie apribojimą, nebent tai pakenktų apribojimo tikslui.

IV SKYRIUS

Duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas

1 skirsnis

Bendrosios prievolės

24 straipsnis

Duomenų valdytojo atsakomybė

1. Atsižvelgdamas į duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą bei tikslus, taip pat į įvairios tikimybės ir rimtumo pavojus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms, duomenų valdytojas įgyvendina tinkamas technines ir organizacines priemones, kad užtikrintų ir galėtų įrodyti, kad duomenys tvarkomi laikantis šio reglamento. Tos priemonės prireikus peržiūrimos ir atnaujinamos.

2. Kai tai proporcinga duomenų tvarkymo veiklos atžvilgiu, 1 dalyje nurodytos priemonės apima duomenų valdytojo įgyvendinamą atitinkamą duomenų apsaugos politiką.

3. Tuo, kad laikomasi patvirtintų elgesio kodeksų, kaip nurodyta 40 straipsnyje, arba patvirtintų sertifikavimo mechanizmų, kaip nurodyta 42 straipsnyje, gali būti remiamasi kaip vienu iš elementų, kuriuo siekiama įrodyti, kad duomenų valdytojas vykdo prievoles.

25 straipsnis

Pritaikytoji duomenų apsauga ir standartizuotoji duomenų apsauga

1. Atsižvelgdamas į techninių galimybių išsivystymo lygį, įgyvendinimo sąnaudas bei duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą ir tikslus, taip pat į duomenų tvarkymo keliamus įvairios tikimybės ir rimtumo pavojus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms, duomenų valdytojas, tiek nustatydamas duomenų tvarkymo priemones, tiek paties duomenų tvarkymo metu, įgyvendina tinkamas technines ir organizacines priemones, kaip antai pseudonimų suteikimą, kuriomis siekiama veiksmingai įgyvendinti duomenų apsaugos principus, kaip antai duomenų kiekio mažinimo principą, ir į duomenų tvarkymą integruoti būtinas apsaugos priemones, kad jis atitiktų šio reglamento reikalavimus ir apsaugotų duomenų subjektų teises.
2. Duomenų valdytojas įgyvendina tinkamas technines ir organizacines priemones, kuriomis užtikrina, kad standartizuotai būtų tvarkomi tik tie asmens duomenys, kurie yra būtini kiekvienam konkrečiam duomenų tvarkymo tikslui. Ta prievolė taikoma surinktų asmens duomenų kiekiui, jų tvarkymo apimčiai, jų saugojimo laikotarpiui ir jų prieinamumui. Visų pirma tokiomis priemonėmis užtikrinama, kad standartizuotai be fizinio asmens įsikišimo su asmens duomenimis negalėtų susipažinti neribotas fizinių asmenų skaičius.
3. Patvirtintu sertifikavimo mechanizmu pagal 42 straipsnį gali būti remiamasi kaip vienu iš elementų siekiant įrodyti, kad laikomasi šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytų reikalavimų.

26 straipsnis

Bendri duomenų valdytojai

1. Kai du ar daugiau duomenų valdytojų kartu nustato duomenų tvarkymo tikslus ir priemones, jie yra bendri duomenų valdytojai. Jie tarpusavio susitarimu skaidriu būdu nustato savo atitinkamą atsakomybę už pagal šį reglamentą nustatytų prievolių, visų pirma susijusių su duomenų subjekto naudojimosi savo teisėmis ir jų atitinkamomis pareigomis pateikti 13 ir 14 straipsniuose nurodytą informaciją, vykdymą, išskyrus atvejus, kai atitinkama duomenų valdytojų atsakomybė yra nustatyta Sąjungos arba valstybės narės teisėje, kuri yra taikoma duomenų valdytojams, ir tokiu mastu, koku ji yra nustatyta. Susitarimu gali būti paskirtas duomenų subjektų informavimo punktas.
2. 1 dalyje numatytame susitarime tinkamai apibrėžiamos atitinkamos faktinės bendrų duomenų valdytojų funkcijos bei santykiai duomenų subjektų atžvilgiu. Duomenų subjektui sudaroma galimybė susipažinti su esminėmis šio susitarimo nuostatomis.
3. Nepaisant 1 dalyje nurodyto susitarimo sąlygų, duomenų subjektas gali naudotis savo teisėmis pagal šį reglamentą kiekvieno iš duomenų valdytojų atžvilgiu.

27 straipsnis

Sąjungoje neįsisteigusių duomenų valdytojų ar duomenų tvarkytojų atstovai

1. Jeigu taikoma 3 straipsnio 2 dalis, duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas raštu paskiria atstovą Sąjungoje.
2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyta prievolė netaikoma:
 - a) jei duomenų tvarkymas yra nereguliarus, neapima specialių kategorijų duomenų tvarkymo, kaip nurodyta 9 straipsnio 1 dalyje, dideliu mastu ar 10 straipsnyje nurodyto asmens duomenų apie apkaltinamuosius nuosprendžius ir nusikalstamas veikas tvarkymo ir dėl jo neturėtų kilti pavojus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms, atsižvelgiant į duomenų tvarkymo pobūdį, kontekstą, aprėptį ir tikslus; arba
 - b) valdžios institucijai arba įstaigai.

3. Atstovas turi būti įsisteigęs vienoje iš tų valstybių narių, kuriose yra duomenų subjektai ir kurių asmens duomenys yra tvarkomi prekių ar paslaugų siūlymo jiems tikslais arba kurių elgesys yra stebimas.
4. Duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas įgalioja atstovą, kad visų pirma priežiūros institucijos ir duomenų subjektai galėtų kreiptis ne tik į duomenų valdytoją ar duomenų tvarkytoją, bet ir į atstovą, arba tik į atstovą visais klausimais, susijusiais su duomenų tvarkymu, siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi šio reglamento.
5. Tai, kad duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas paskiria atstovą, nedaro poveikio teisiniams veiksams, kurių galėtų būti imtasi prieš patį duomenų valdytoją arba duomenų tvarkytoją.

28 straipsnis

Duomenų tvarkytojas

1. Kai duomenys turi būti tvarkomi duomenų valdytojo vardu, duomenų valdytojas pasitelkia tik tuos duomenų tvarkytojus, kurie pakankamai užtikrina, kad tinkamos techninės ir organizacinės priemonės bus įgyvendintos tokiu būdu, kad duomenų tvarkymas atitiktų šio reglamento reikalavimus ir būtų užtikrinta duomenų subjekto teisių apsauga.
2. Duomenų tvarkytojas nepasitelkia kito duomenų tvarkytojo be išankstinio konkretaus arba bendro rašytinio duomenų valdytojo leidimo. Bendro rašytinio leidimo atveju duomenų tvarkytojas informuoja duomenų valdytoją apie visus planuojamus pakeitimus, susijusius su kitų duomenų tvarkytojų pasitelkimu ar pakeitimu, ir tokiu būdu suteikdamas duomenų valdytojui galimybę nesutikti su tokiais pakeitimais.
3. Duomenų tvarkytojo atliekamas duomenų tvarkymas reglamentuojamas sutartimi ar kitu teisės aktu pagal Sąjungos arba valstybės narės teisę, kurie yra privalomi duomenų tvarkytojui duomenų valdytojo atžvilgiu ir kurioje nustatomi duomenų tvarkymo dalykas ir trukmė, duomenų tvarkymo pobūdis ir tikslas, asmens duomenų rūšis ir duomenų subjektų kategorijos bei duomenų valdytojo prievolės ir teisės. Toje sutartyje ar kitame teisės akte visų pirma nustatoma, kad duomenų tvarkytojas:
 - a) tvarko asmens duomenis tik pagal duomenų valdytojo dokumentais įformintus nurodymus, įskaitant susijusius su asmens duomenų perdavimu į trečiąją valstybę ar tarptautinei organizacijai, išskyrus atvejus, kai tai daryti reikalaujama pagal Sąjungos arba valstybės narės teisę, kuri yra taikoma duomenų tvarkytojui; tokiu atveju duomenų tvarkytojas prieš pradėdamas tvarkyti duomenis praneša apie tokį teisinį reikalavimą duomenų valdytojui, išskyrus atvejus, kai pagal tą teisę toks pranešimas yra draudžiamas dėl svarbių viešojo intereso priežasčių;
 - b) užtikrina, kad asmens duomenis tvarkyti įgalioti asmenys būtų įsipareigoję užtikrinti konfidencialumą arba jiems būtų taikoma atitinkama įstatais nustatyta konfidencialumo prievolė;
 - c) imasi visų priemonių, kurių reikalaujama pagal 32 straipsnį;
 - d) laikosi 2 ir 4 dalyse nurodytų kito duomenų tvarkytojo pasitelkimo sąlygų;
 - e) atsižvelgdamas į duomenų tvarkymo pobūdį, padeda duomenų valdytojui taikydamas tinkamas technines ir organizacines priemones, kiek tai įmanoma, kad būtų įvykdyta duomenų valdytojo prievolė atsakyti į prašymus pasinaudoti III skyriuje nustatytais duomenų subjekto teisėmis;
 - f) padeda duomenų valdytojui užtikrinti 32–36 straipsniuose nustatytų prievolių laikymąsi, atsižvelgdamas į duomenų tvarkymo pobūdį ir duomenų tvarkytojo turimą informaciją;
 - g) pagal duomenų valdytojo pasirinkimą, užbaigus teikti su duomenų tvarkymu susijusias paslaugas, ištrina arba grąžina duomenų valdytojui visus asmens duomenis ir ištrina esamas jų kopijas, išskyrus atvejus, kai Sąjungos ar valstybės narės teise reikalaujama asmens duomenis saugoti;
 - h) pateikia duomenų valdytojui visą informaciją, būtiną siekiant įrodyti, kad vykdomos šiame straipsnyje nustatytos prievolės, ir sudaro sąlygas bei padeda duomenų valdytojui arba kitam duomenų valdytojo įgaliotam auditoriui atlikti auditą, įskaitant patikrinimus.

Pirmos pastraipos h punkto atžvilgiu duomenų tvarkytojas nedelsdamas informuoja duomenų valdytoją, jei, jo nuomone, nurodymas pažeidžia šį reglamentą ar kitas Sąjungos ar valstybės narės duomenų apsaugos nuostatas.

4. Kai duomenų tvarkytojas konkrečiai duomenų tvarkymo veiklai duomenų valdytojo vardu atlikti pasitelkia kitą duomenų tvarkytoją, sutartimi ar kitu teisės aktu pagal Sąjungos ar valstybės narės teisę tam kitam duomenų tvarkytojui nustatomos tos pačios duomenų apsaugos prievolės, kaip ir prievolės, nustatytos 3 dalyje nurodytoje duomenų valdytojo ir duomenų tvarkytojo sutartyje ar kitame teisės akte, visų pirma prievolė pakankamai užtikrinti, kad tinkamos techninės ir organizacinės priemonės bus įgyvendintos tokiu būdu, kad duomenų tvarkymas atitiktų šio reglamento reikalavimus. Kai tas kitas duomenų tvarkytojas nevykdo duomenų apsaugos prievolių, pirminis duomenų tvarkytojas išlieka visiškai atsakingas duomenų valdytojui už to kito duomenų tvarkytojo prievolių vykdymą.

5. Tuo, kad duomenų tvarkytojas laikosi patvirtinto elgesio kodekso, kaip nurodyta 40 straipsnyje, arba patvirtinto sertifikavimo mechanizmo, kaip nurodyta 42 straipsnyje, gali būti remiamasi kaip vienu iš elementų, kuriuo siekiama įrodyti pakankamą užtikrinimą, kaip nurodyta šio straipsnio 1 ir 4 dalyse.

6. Nedarant poveikio atskirai duomenų valdytojo ir duomenų tvarkytojo sutarčiai, šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodyta sutartis ar kitas teisės aktas visas arba iš dalies gali būti grindžiamas standartinėmis sutarčių sąlygomis, nurodytomis šio straipsnio 7 ir 8 dalyse, įskaitant kai jos yra pagal 42 ir 43 straipsnius duomenų valdytojui ar duomenų tvarkytojui suteikiamo sertifikavimo dalis.

7. Komisija šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytais klausimais gali nustatyti standartines sutarčių sąlygas, laikydamosi 93 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

8. Priežiūros institucija šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytais klausimais gali nustatyti standartines sutarčių sąlygas, taikydama 63 straipsnyje nurodytą nuoseklumo užtikrinimo mechanizmą.

9. 3 ir 4 dalyse nurodyta sutartis ar kitas teisės aktas sudaromas raštu, įskaitant elektronine forma.

10. Nedarant poveikio 82, 83 ir 84 straipsniams, jei duomenų tvarkytojas nustatydamas duomenų tvarkymo tikslus ir priemones pažeidžia šį reglamentą, to duomenų tvarkymo atžvilgiu duomenų tvarkytojas yra laikomas duomenų valdytoju.

29 straipsnis

Duomenų valdytojui ar duomenų tvarkytojui pavaldžių asmenų atliekamas duomenų tvarkymas

Duomenų tvarkytojas ir bet kuris duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui pavaldus asmuo, galintis susipažinti su asmens duomenimis, negali tų duomenų tvarkyti, išskyrus atvejus, kai duomenų valdytojas duoda nurodymus juos tvarkyti, nebent tai daryti reikalaujama pagal Sąjungos ar valstybės narės teisę.

30 straipsnis

Duomenų tvarkymo veiklos įrašai

1. Kiekvienas duomenų valdytojas ir, kai taikoma, duomenų valdytojo atstovas tvarko duomenų tvarkymo veiklos, už kurią jis atsako, įrašus. Tame įrašė pateikiama visa toliau nurodyta informacija:

- a) duomenų valdytojo ir, jei taikoma, bendro duomenų valdytojo, duomenų valdytojo atstovo ir duomenų apsaugos pareigūno vardas bei pavardė (pavadinimas) ir kontaktiniai duomenys;
- b) duomenų tvarkymo tikslai;
- c) duomenų subjektų kategorijų ir asmens duomenų kategorijų aprašymas;

- d) duomenų gavėjų, kuriems buvo arba bus atskleisti asmens duomenys, įskaitant duomenų gavėjus trečiosiose valstybėse ar tarptautines organizacijas, kategorijos;
- e) kai taikoma, asmens duomenų perdavimai į trečiąją valstybę arba tarptautinei organizacijai, įskaitant tos trečiosios valstybės arba tarptautinės organizacijos pavadinimą, ir 49 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytais duomenų perdavimų atvejais tinkamų apsaugos priemonių dokumentai;
- f) kai įmanoma, numatomi įvairių kategorijų duomenų ištrynimo terminai;
- g) kai įmanoma, bendras 32 straipsnio 1 dalyje nurodytų techninių ir organizacinių saugumo priemonių aprašymas.

2. Kiekvienas duomenų tvarkytojas ir, jei taikoma, duomenų tvarkytojo atstovas tvarko su visų kategorijų su duomenų tvarkymo veikla, vykdoma duomenų valdytojo vardu, susijusius įrašus, kuriuose nurodoma:

- a) duomenų tvarkytojo ar duomenų tvarkytojų ir kiekvieno duomenų valdytojo, kurio vardu veikia duomenų tvarkytojas, taip pat, jei taikoma, duomenų valdytojo ar duomenų tvarkytojo atstovo ir duomenų apsaugos pareigūno vardas bei pavardė (pavadinimas) ir kontaktiniai duomenys;
- b) kiekvieno duomenų valdytojo vardu atliekamo duomenų tvarkymo kategorijos;
- c) kai taikoma, asmenų duomenų perdavimai į trečiąją valstybę arba tarptautinei organizacijai, be kita ko, nurodant tą trečiąją valstybę arba tarptautinę organizaciją, ir, 49 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytų duomenų perdavimų atveju, tinkamų apsaugos priemonių dokumentai;
- d) kai įmanoma, bendras 32 straipsnio 1 dalyje nurodytų techninių ir organizacinių saugumo priemonių aprašymas.

3. 1 ir 2 dalyse nurodyti įrašai tvarkomi raštu, įskaitant elektronine forma.

4. Duomenų valdytojas ar duomenų tvarkytojas ir, jei taikoma, duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo atstovas pateikia įrašą priežiūros institucijai, gavę prašymą.

5. 1 ir 2 dalyse nurodytos prievolės netaikomos įmonei arba organizacijai, kurioje dirba mažiau kaip 250 darbuotojų, išskyrus atvejus, kai dėl jos vykdomo duomenų tvarkymo gali kilti pavojus duomenų subjektų teisėms ir laisvėms, duomenų tvarkymas nėra nereguliarus arba duomenų tvarkymas apima specialių kategorijų asmens duomenis, kaip nurodyta 9 straipsnio 1 dalyje, arba tvarkomi asmens duomenys apie apkaltinamuosius nuosprendžius ir nusikalstamas veikas, kaip nurodyta 10 straipsnyje.

31 straipsnis

Bendradarbiavimas su priežiūros institucija

Duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas, taip pat, jei taikoma, jų atstovai, gavę prašymą bendradarbiauja su priežiūros institucija jai vykdamą savo užduotis.

2 skirsnis

Asmens duomenų saugumas

32 straipsnis

Duomenų tvarkymo saugumas

1. Atsižvelgdamas į techninių galimybių išsivystymo lygį, įgyvendinimo sąnaudas bei duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą ir tikslus, taip pat duomenų tvarkymo keliamus įvairios tikimybės ir rimtumo pavojus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms, duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas įgyvendina tinkamas technines ir organizacines priemones, kad būtų užtikrintas pavojų atitinkancio lygio saugumas, įskaitant, *inter alia*, jei reikia:

- a) pseudonimų suteikimą asmens duomenims ir jų šifravimą;

- b) gebėjimą užtikrinti nuolatinį duomenų tvarkymo sistemų ir paslaugų konfidencialumą, vientisumą, prieinamumą ir atsparumą;
 - c) gebėjimą laiku atkurti sąlygas ir galimybes naudotis asmens duomenimis fizinio ar techninio incidento atveju;
 - d) reguliarių techninių ir organizacinių priemonių, kuriomis užtikrinamas duomenų tvarkymo saugumas, tikrinimo, vertinimo ir veiksmingumo vertinimo procesą.
2. Nustatant tinkamo lygio saugumą visų pirma atsižvelgiama į pavojus, kurie kyla dėl duomenų tvarkymo, visų pirma dėl netyčinio arba neteisėto persiųstų, saugomų ar kitaip tvarkomų duomenų sunaikinimo, praradimo, pakeitimo, atskleidimo be leidimo ar neteisėtos prieigos prie jų.
3. Tuo, kad laikomasi patvirtinto elgesio kodekso, kaip nurodyta 40 straipsnyje, arba patvirtinto sertifikavimo mechanizmo, kaip nurodyta 42 straipsnyje, gali būti remiamasi kaip vienu iš elementų, kuriuo siekiama įrodyti, kad laikomasi šio straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų.
4. Duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas imasi priemonių, siekdami užtikrinti, kad bet kuris duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui pavaldus fizinis asmuo, galintis susipažinti su asmens duomenimis, jų netvarkytų, išskyrus atvejus, kai duomenų valdytojas duoda nurodymus juos tvarkyti, nebent tas asmuo privalo tai daryti pagal Sąjungos arba valstybės narės teisę.

33 straipsnis

Pranešimas priežiūros institucijai apie asmens duomenų saugumo pažeidimą

1. Asmens duomenų saugumo pažeidimo atveju duomenų valdytojas nepagrįstai nedelsdamas ir, jei įmanoma, praėjus ne daugiau kaip per 72 valandas nuo tada, kai jis sužino apie asmens duomenų saugumo pažeidimą, apie tai praneša priežiūros institucijai, kuri yra kompetentinga pagal 55 straipsnį, nebent asmens duomenų saugumo pažeidimas neturėtų kelti pavojaus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms. Jeigu priežiūros institucijai apie asmens duomenų saugumo pažeidimą nepranešama per 72 valandas, prie pranešimo pridedamos vėlavimo priežastys.
2. Duomenų tvarkytojas, sužinojęs apie asmens duomenų saugumo pažeidimą, nepagrįstai nedelsdamas apie tai praneša duomenų valdytojui.
3. 1 dalyje nurodytame pranešime turi būti bent:
- a) aprašytas asmens duomenų saugumo pažeidimo pobūdis, įskaitant, jeigu įmanoma, atitinkamų duomenų subjektų kategorijas ir apytikslį skaičių, taip pat atitinkamų asmens duomenų įrašų kategorijas ir apytikslį skaičių;
 - b) nurodyta duomenų apsaugos pareigūno arba kito kontaktinio asmens, galinčio suteikti daugiau informacijos, vardas bei pavardė (pavadinimas) ir kontaktiniai duomenys;
 - c) aprašytos tikėtinos asmens duomenų saugumo pažeidimo pasekmės;
 - d) aprašytos priemonės, kurių ėmėsi arba pasiūlė imtis duomenų valdytojas, kad būtų pašalintas asmens duomenų saugumo pažeidimas, įskaitant, kai tinkama, priemonės galimoms neigiamoms jo pasekmėms sumažinti.
4. Kai ir jeigu informacijos neįmanoma pateikti tuo pačiu metu, informacija toliau nepagrįstai nedelsiant gali būti teikiama etapais.
5. Duomenų valdytojas dokumentuoja visus asmens duomenų saugumo pažeidimus, įskaitant su asmens duomenų saugumo pažeidimu susijusius faktus, jo poveikį ir taisomuosius veiksmus, kurių buvo imtasi. Remdamasi tais dokumentais, priežiūros institucija turi galėti patikrinti, ar laikomasi šio straipsnio.

34 straipsnis

Pranešimas duomenų subjektui apie asmens duomenų saugumo pažeidimą

1. Kai dėl asmens duomenų saugumo pažeidimo gali kilti didelis pavojus duomenų fizinių asmenų teisėms ir laisvėms, duomenų valdytojas nepagrįstai nedelsdamas praneša apie asmens duomenų saugumo pažeidimą duomenų subjektui.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytame pranešime duomenų subjektui aiškia ir paprasta kalba aprašomas asmens duomenų saugumo pažeidimo pobūdis ir pateikiama bent 33 straipsnio 3 dalies b, c ir d punktuose nurodyta informacija ir priemonės.
3. 1 dalyje nurodyto pranešimo duomenų subjektui nereikalaujama, jeigu įvykdomos bet kurios toliau nurodytos sąlygos:
 - a) duomenų valdytojas įgyvendino tinkamas technines ir organizacines apsaugos priemones ir tos priemonės taikytos asmens duomenims, kuriems asmens duomenų saugumo pažeidimas turėjo poveikio, visų pirma tas priemonės, kuriomis užtikrinama, kad asmeniui, neturinčiam leidimo susipažinti su asmens duomenimis, jie būtų nesuprantami, pavyzdžiui, šifravimo priemonės;
 - b) duomenų valdytojas vėliau ėmėsi priemonių, kuriomis užtikrinama, kad nebegalėtų kilti 1 dalyje nurodytas didelis pavojus duomenų subjektų teisėms ir laisvėms;
 - c) tai pareikalautų neproporcingai daug pastangų. Tokiu atveju vietoj to apie tai viešai paskelbiama arba taikoma panaši priemonė, kuria duomenų subjektai būtų informuojami taip pat efektyviai.
4. Jeigu duomenų valdytojas dar nėra pranešęs duomenų subjektui apie asmens duomenų saugumo pažeidimą, priežiūros institucija, apsvarsčiusi, kokia yra tikimybė, kad dėl asmens duomenų saugumo pažeidimo kils didelis pavojus, gali pareikalaus, kad jis tą padarytų, arba gali nuspręsti, kad įvykdyta bet kuri iš 3 dalyje nurodytų sąlygų.

3 skirsnis

Poveikio duomenų apsaugai vertinimas ir išankstinės konsultacijos

35 straipsnis

Poveikio duomenų apsaugai vertinimas

1. Tais atvejais, kai dėl duomenų tvarkymo rūšies, visų pirma, kai naudojamos naujos technologijos, ir atsižvelgiant į duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą ir tikslus, fizinių asmenų teisėms bei laisvėms gali kilti didelis pavojus, duomenų valdytojas, prieš pradėdamas tvarkyti duomenis, atlieka numatytų duomenų tvarkymo operacijų poveikio asmens duomenų apsaugai vertinimą. Panašius didelius pavojus keliančių duomenų tvarkymo operacijų sekai išnagrinėti galima atlikti vieną vertinimą.
2. Atlikdamas poveikio duomenų apsaugai vertinimą duomenų valdytojas konsultuojasi su duomenų apsaugos pareigūnu, jei toks yra paskirtas.
3. 1 dalyje nurodytas poveikio duomenų apsaugai vertinimas visų pirma turi būti atliekamas šiuo atveju:
 - a) sistemingas ir išsamus su fiziniais asmenimis susijusių asmeninių aspektų vertinimas, kuris yra grindžiamas automatizuotu tvarkymu, įskaitant profiliavimą, ir kuriuo remiantis priimami sprendimai, kuriais padaromas su fiziniu asmeniu susijęs teisinis poveikis arba kurie daro panašų didelį poveikį fiziniam asmeniui;
 - b) 9 straipsnio 1 dalyje nurodytų specialių kategorijų duomenų arba 10 straipsnyje nurodytų asmens duomenų apie apkaltinamuosius nuosprendžius ir nusikalstamas veikas tvarkymas dideliu mastu; arba
 - c) sistemingas viešos vietos stebėjimas dideliu mastu.
4. Priežiūros institucija sudaro ir viešai paskelbia tų rūšių duomenų tvarkymo operacijų, kurioms taikomas reikalavimas atlikti poveikio duomenų apsaugai vertinimą pagal 1 dalį, sąrašą. Priežiūros institucija šiuos sąrašus pateikia 68 straipsnyje nurodytai Valdybai.
5. Priežiūros institucija taip pat gali sudaryti ir viešai paskelbti tų rūšių duomenų tvarkymo operacijų, kurioms netaikomas reikalavimas atlikti poveikio duomenų apsaugai vertinimą, sąrašą. Priežiūros institucija šiuos sąrašus pateikia Valdybai.
6. Prieš patvirtindama 4 ir 5 dalyse nurodytus sąrašus, kompetentinga priežiūros institucija taiko 63 straipsnyje nurodytą nuoseklumo užtikrinimo mechanizmą, kai tokiuose sąrašuose nurodoma duomenų tvarkymo veikla, kuri yra susijusi su prekių ar paslaugų siūlymu duomenų subjektams arba su duomenų subjektų elgesio stebėjimu keliose valstybėse narėse, arba kurią vykdančią gali būti padarytas didelis poveikis laisvam asmens duomenų judėjimui Sąjungoje.

7. Įvertinime pateikiama bent jau:
- a) sistemingas numatytų duomenų tvarkymo operacijų aprašymas ir duomenų tvarkymo tikslai, įskaitant, kai taikoma, teisėtus interesus, kurių siekia duomenų valdytojas;
 - b) duomenų tvarkymo operacijų reikalingumo ir proporcingumo, palyginti su tikslais, vertinimas;
 - c) 1 dalyje nurodytas duomenų subjektų teisėms ir laisvėms kylančių pavojų vertinimas; ir
 - d) pavojams pašalinti numatytos priemonės, įskaitant apsaugos priemones, saugumo priemones ir mechanizmus, kuriais užtikrinama asmens duomenų apsauga ir įrodoma, kad laikomasi šio reglamento, atsižvelgiant į duomenų subjektų ir kitų susijusių asmenų teises ir teisėtus interesus.
8. Vertinant duomenų valdytojų ir duomenų tvarkytojų vykdomų duomenų tvarkymo operacijų poveikį, visų pirma atliekant poveikio duomenų apsaugai vertinimą, deramai atsižvelgiama į tai, ar atitinkami duomenų valdytojai ir duomenų tvarkytojai laikosi 40 straipsnyje nurodytų patvirtintų elgesio kodeksų.
9. Atitinkamais atvejais duomenų valdytojas siekia išsiaiškinti duomenų subjektų ar jų atstovų nuomonę apie numatytą duomenų tvarkymą, nepažeisdamas komercinių ar viešųjų interesų apsaugos arba duomenų tvarkymo operacijų saugumo reikalavimų.
10. Jeigu duomenų tvarkymas pagal 6 straipsnio 1 dalies c arba e punktą turi teisinį pagrindą Sąjungos arba valstybės narės teisėje, kuri yra taikoma duomenų valdytojui, ir tokia teisė reglamentuoja atitinkamą konkrečią duomenų tvarkymo operaciją ar operacijų seką, o poveikio duomenų apsaugai vertinimas jau buvo atliktas kaip dalis bendro poveikio vertinimo priimant tą teisinį pagrindą, 1–7 dalys netaikomos, išskyrus atvejus, kai valstybės narės mano, kad prieš pradėdant duomenų tvarkymo veiklą būtina atlikti tokį vertinimą.
11. Prireikus duomenų valdytojas atlieka peržiūrą, kad įvertintų, ar duomenys tvarkomi laikantis poveikio duomenų apsaugai vertinimo, bent tais atvejais, kai pakinta tvarkymo operacijų keliamas pavojus.

36 straipsnis

Išankstinės konsultacijos

1. Duomenų valdytojas, prieš pradėdamas tvarkyti duomenis, konsultuojasi su priežiūros institucija, jeigu pagal 35 straipsnį poveikio duomenų apsaugai vertinime nurodyta, kad tvarkant duomenis kiltų didelis pavojus, jei duomenų valdytojas nesiimtų priemonių pavojui sumažinti.
2. Jeigu priežiūros institucija laikosi nuomonės, kad 1 dalyje nurodytas numatytas duomenų tvarkymas pažeistų šį reglamentą, visų pirma tais atvejais, kai duomenų valdytojas nepakankamai nustatė arba nepakankamai sumažino pavojų, priežiūros institucija ne vėliau kaip per aštuonias savaites nuo prašymo dėl konsultacijos gavimo, raštu pateikia duomenų valdytojui ir, kai taikoma, duomenų tvarkytojui, rekomendacijas ir gali pasinaudoti bet kuriais 58 straipsnyje nurodytais įgaliojimais. Tas laikotarpis gali būti pratęstas šešioms savaitėms, atsižvelgiant į numatyto duomenų tvarkymo sudėtingumą. Priežiūros institucija informuoja duomenų valdytoją ir, kai taikoma, duomenų tvarkytoją, apie bet kokią tokią pratesimą per vieną mėnesį nuo prašymo dėl konsultacijos gavimo, kartu su vėlavimo priežastimis. Tie laikotarpiai gali būti sustabdyti iki priežiūros institucija gavus informaciją, kurios ji buvo paprašiusi konsultacijų tikslais.
3. Konsultuodamasis su priežiūros institucija pagal 1 dalį, duomenų valdytojas priežiūros institucijai nurodo:
- a) kai taikoma, atitinkamas duomenų tvarkymo procese dalyvaujančio duomenų valdytojo, bendrų duomenų valdytojų ir duomenų tvarkytojų atsakomybės sritis, visų pirma, kai duomenys tvarkomi įmonių grupėje;
 - b) numatyto duomenų tvarkymo tikslus ir priemones;
 - c) nustatytas priemones bei apsaugos priemones duomenų subjektų teisėms ir laisvėms apsaugoti pagal šį reglamentą;
 - d) kai taikoma, duomenų apsaugos pareigūno kontaktinius duomenis;

- e) 35 straipsnyje numatytą poveikio duomenų apsaugai vertinimą; ir
- f) bet kokią kitą priežiūros institucijos prašomą informaciją.

4. Valstybės narės, rengdamos pasiūlymą dėl teisėkūros priemonės, kurią turi priimti nacionalinis parlamentas, arba tokia teisėkūros priemone grindžiamos reguliavimo priemonės, susijusios su duomenų tvarkymu, konsultuojasi su priežiūros institucija.

5. Nepaisant 1 dalies, pagal valstybės narės teisę gali būti reikalaujama, kad duomenų valdytojai konsultuotųsi su priežiūros institucija ir gautų jos išankstinį leidimą dėl duomenų valdytojo atliekamo duomenų tvarkymo siekiant atlikti užduotį, kurią duomenų valdytojas vykdo dėl viešojo intereso, įskaitant duomenų tvarkymą socialinės apsaugos ir visuomenės sveikatos srityje.

4 skirsnis

Duomenų apsaugos pareigūnas

37 straipsnis

Duomenų apsaugos pareigūno skyrimas

1. Duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas paskiria duomenų apsaugos pareigūną, kai:
 - a) duomenis tvarko valdžios institucija arba įstaiga, išskyrus teismus, kai jie vykdo savo teismines funkcijas;
 - b) duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo pagrindinė veikla yra duomenų tvarkymo operacijos, dėl kurių pobūdžio, aprėpties ir (arba) tikslų būtina reguliariai ir sistemingai dideliu mastu stebėti duomenų subjektus; arba
 - c) duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo pagrindinė veikla yra specialių kategorijų duomenų tvarkymas dideliu mastu pagal 9 straipsnį ir 10 straipsnyje nurodytų asmens duomenų apie apkaltinamuosius nuosprendžius ir nusikalstamas veikas tvarkymas dideliu mastu.
2. Įmonių grupė gali paskirti vieną duomenų apsaugos pareigūną, jeigu su duomenų apsaugos pareigūnu lengva susisiekti iš kiekvienos buveinės.
3. Jeigu duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas yra valdžios institucija ar įstaiga, vienas duomenų apsaugos pareigūnas gali būti skiriamas kelioms tokioms institucijoms arba įstaigoms, atsižvelgiant į jų organizacinę struktūrą ir dydį.
4. Kitais 1 dalyje nenurodytais atvejais duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas, arba asociacijos ir kitos įstaigos, atstovaujančios įvairių kategorijų duomenų valdytojams arba duomenų tvarkytojams, gali paskirti arba, jei to reikalaujama Sąjungos ar valstybės narės teisėje, paskiria duomenų apsaugos pareigūną. Duomenų pareigūnas gali veikti tokių asociacijų ir kitų įstaigų, atstovaujančių duomenų valdytojams arba duomenų tvarkytojams, vardu.
5. Duomenų apsaugos pareigūnas paskiriamas remiantis profesinėmis savybėmis, visų pirma duomenų apsaugos teisės ir praktikos ekspertinėmis žiniomis, taip pat gebėjimu atlikti 39 straipsnyje nurodytas užduotis.
6. Duomenų apsaugos pareigūnas gali būti duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo personalo narys arba atlikti užduotis pagal paslaugų teikimo sutartį.
7. Duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas paskelbia duomenų apsaugos pareigūno kontaktinius duomenis ir praneša juos priežiūros institucijai.

38 straipsnis

Duomenų apsaugos pareigūno statusas

1. Duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas užtikrina, kad duomenų apsaugos pareigūnas būtų tinkamai ir laiku įtraukiamas į visų su asmens duomenų apsauga susijusių klausimų nagrinėjimą.

2. Duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas padeda duomenų apsaugos pareigūnui atlikti 39 straipsnyje nurodytas užduotis suteikdamas toms užduotims atlikti būtinus išteklius, taip pat suteikdamas galimybę susipažinti su asmens duomenimis, dalyvauti duomenų tvarkymo operacijose ir išlaikyti savo ekspertines žinias.
3. Duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas užtikrina, kad duomenų apsaugos pareigūnas negautų jokių nurodymų dėl tų užduočių vykdymo. Duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas negali jo atleisti arba bausti dėl jam nustatytų užduočių atlikimo. Duomenų apsaugos pareigūnas tiesiogiai atsiskaito duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo aukščiausio lygio vadovybei.
4. Duomenų subjektai gali kreiptis į duomenų apsaugos pareigūną visais klausimais, susijusiais jų asmeninių duomenų tvarkymu ir naudojimusi savo teisėmis pagal šį reglamentą.
5. Duomenų apsaugos pareigūnas privalo užtikrinti slaptumą arba konfidencialumą, susijusį su jo užduočių vykdymu, laikydamasis Sąjungos ar valstybės narės teisės.
6. Duomenų apsaugos pareigūnas gali vykdyti kitas užduotis ir pareigas. Duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas užtikrina, kad dėl bet kokių tokių užduočių ir pareigų nekiltų interesų konfliktas.

39 straipsnis

Duomenų apsaugos pareigūno užduotys

1. Duomenų apsaugos pareigūnas atlieka bent šias užduotis:
 - a) informuoja duomenų valdytoją arba duomenų tvarkytoją ir duomenis tvarkančius darbuotojus apie jų prievolės pagal šį reglamentą ir kitus Sąjungos arba valstybės narės apsaugos nuostatas ir konsultuoja juos šiais klausimais;
 - b) stebi, kaip laikomasi šio reglamento, kitų Sąjungos arba nacionalinės duomenų apsaugos nuostatų ir duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo politikos asmens duomenų apsaugos srityje, įskaitant pareigų pavidimą, duomenų tvarkymo operacijose dalyvaujančių darbuotojų informuotumo didinimą bei mokymą ir susijusius auditus;
 - c) paprašius konsultuoja dėl poveikio duomenų apsaugai vertinimo ir stebi jo atlikimą pagal 35 straipsnį;
 - d) bendradarbiauja su priežiūros institucija;
 - e) atlieka kontaktinio asmens funkcijas priežiūros institucijai kreipiantis su duomenų tvarkymu susijusiais klausimais, įskaitant 36 straipsnyje nurodytas išankstines konsultacijas, ir prireikus konsultuoja visais kitais klausimais.
2. Duomenų apsaugos pareigūnas, vykdydamas savo užduotis, tinkamai įvertina su duomenų tvarkymo operacijomis susijusį pavojų, atsižvelgdamas į duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį, kontekstą ir tikslus.

5 skirsnis

Elgesio kodeksai ir sertifikavimas

40 straipsnis

Elgesio kodeksai

1. Valstybės narės, priežiūros institucijos, Valdyba ir Komisija skatina parengti elgesio kodeksus, kuriais būtų siekiama padėti tinkamai taikyti šį reglamentą, atsižvelgiant į konkrečius įvairių su duomenų tvarkymu susijusių sektorių ypatumus ir į konkrečius labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių poreikius.
2. Asociacijos ir kitos įstaigos, atstovaujančios įvairių kategorijų duomenų valdytojams arba duomenų tvarkytojams, gali parengti elgesio kodeksus arba iš dalies pakeisti ar išplėsti tokius kodeksus siekdamos nustatyti, kaip turi būti taikomas šis reglamentas, atsižvelgiant į:
 - a) sąžiningą ir skaidrų duomenų tvarkymą;

- b) teisėtus interesus, kuriais konkrečiomis aplinkybėmis vadovaujasi duomenų valdytojai;
- c) asmens duomenų rinkimą;
- d) pseudonimų suteikimą asmens duomenims;
- e) visuomenės ir duomenų subjektų informavimą;
- f) naudojimąsi duomenų subjektų teisėmis;
- g) vaikų informavimą ir apsaugą, taip pat būdą gauti vaikų tėvų pareigų turėtojų sutikimą;
- h) 24 ir 25 straipsniuose nurodytas priemonės bei procedūras ir priemonės, kuriomis užtikrinamas 32 straipsnyje nurodytas duomenų tvarkymo saugumas;
- i) pranešimą apie asmens duomenų saugumo pažeidimus priežiūros institucijoms ir pranešimą apie tokius asmens duomenų saugumo pažeidimus duomenų subjektams;
- j) asmens duomenų perdavimą į trečiąsias valstybes ir tarptautinėms organizacijoms; ar
- k) neteisminio ginčų nagrinėjimą ir kitų ginčų sprendimo procedūras, pagal kurias sprendžiami su duomenų tvarkymu susiję duomenų valdytojų ir duomenų subjektų ginčai, nedarant poveikio duomenų subjektų teisėms pagal 77 ir 79 straipsnius.

3. Pagal šio straipsnio 5 dalį patvirtintų ir pagal šio straipsnio 9 dalį visuotinai galiojančių elgesio kodeksų gali laikytis ne tik duomenų valdytojai arba duomenų tvarkytojai, kuriems taikomas šis reglamentas, bet ir duomenų valdytojai ir duomenų tvarkytojai, kuriems pagal 3 straipsnį šis reglamentas netaikomas, kad užtikrintų asmens duomenų perdavimo į trečiąsias valstybes arba tarptautinėms organizacijoms tinkamas apsaugos priemonės, kaip numatyta 46 straipsnio 2 dalies e punkte. Tokie duomenų valdytojai arba duomenų tvarkytojai gali priimti privalomus ir vykdytinus išpareigojimus taikyti šias tinkamas apsaugos priemonės, be kita ko, duomenų subjektų teisių atžvilgiu, naudodamiesi sutartinėmis arba kitomis teisiškai privalomomis priemonėmis.

4. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytame elgesio kodekse numatomi mechanizmai, leidžiantys 41 straipsnio 1 dalyje nurodytai įstaigai vykdyti privalomą duomenų valdytojų arba duomenų tvarkytojų, kurie išsipareigoja taikyti kodeksą, šio kodekso nuostatų laikymosi stebėseną, nedarant poveikio priežiūros institucijoms, kurios yra kompetentingos pagal 55 arba 56 straipsnį, užduotimis ir įgaliojimams.

5. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytos asociacijos ir kitos įstaigos, ketinančios parengti elgesio kodeksą arba iš dalies pakeisti ar išplėsti galiojantį kodeksą, pateikia kodekso projektą, pakeitimą ar išplėtimą priežiūros institucijai, kuri yra kompetentinga pagal 55 straipsnį. Priežiūros institucija pateikia nuomonę dėl to, ar kodekso projektas, pakeitimas ar išplėtimas atitinka šį reglamentą, ir patvirtina tokį kodekso projektą, pakeitimą ar išplėtimą, jei nustato, kad jame numatytos pakankamos tinkamos apsaugos priemonės.

6. Jeigu pagal 5 dalį patvirtinamas elgesio kodekso projektas ar pakeitimas arba išplėtimas, ir jei atitinkamas elgesio kodeksas nėra susijęs su keliose valstybėse narėse vykdoma duomenų tvarkymo veikla, priežiūros institucija užregistruoja ir paskelbia kodeksą.

7. Jeigu elgesio kodekso projektas yra susijęs su keliose valstybėse narėse vykdoma duomenų tvarkymo veikla, priežiūros institucija, kuri yra kompetentinga pagal 55 straipsnį, prieš patvirtindama kodekso projektą, pakeitimą ar išplėtimą, taikydama 63 straipsnyje nurodytą procedūrą, pateikia jį Valdybai, kuri pateikia nuomonę dėl to, ar kodekso projektas, pakeitimas ar išplėtimas atitinka šį reglamentą, arba, esant šio straipsnio 3 dalyje nurodytai situacijai, ar jame nustatytos tinkamos apsaugos priemonės.

8. Jeigu 7 dalyje nurodytoje nuomonėje patvirtinama, kad kodekso projektas, pakeitimas ar išplėtimas atitinka šį reglamentą, arba, esant 3 dalyje nurodytai situacijai, jame nustatytos tinkamos apsaugos priemonės, Valdyba pateikia savo nuomonę Komisijai.

9. Komisija įgyvendinimo aktais gali nuspręsti, kad pagal šio straipsnio 8 dalį jai pateiktas patvirtinti elgesio kodeksas, pakeitimas ar išplėtimas visuotinai galioja Sąjungoje. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 93 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

10. Komisija užtikrina, kad patvirtinti kodeksai, kurie sprendimu pagal 9 dalį pripažinti visuotinai galiojančiais, būtų tinkamai skelbiami viešai.

11. Valdyba įtraukia į registrą visus patvirtintus elgesio kodeksus, pakeitimus ir išplėtimus ir padaro juos viešai prieinamus naudodamasi atitinkamomis priemonėmis.

41 straipsnis

Patvirtintų elgesio kodeksų stebėseną

1. Nedarant poveikio kompetentingos priežiūros institucijos užduotims ir įgaliojimams pagal 57 ir 58 straipsnius, elgesio kodekso laikymosi stebėseną pagal 40 straipsnį gali atlikti įstaiga, turinti tinkamo lygio ekspertinių žinių kodekso dalyko srityje ir tuo tikslu akredituota kompetentingos priežiūros institucijos.

2. Įstaiga, kaip nurodyta 1 dalyje, gali būti akredituota stebėti elgesio kodekso laikymąsi, jeigu ta įstaiga:

- a) kompetentingai priežiūros institucijai įtikinamai įrodė savo nepriklausomumą ir ekspertines žinias kodekso dalyko srityje;
- b) nustatė procedūras, kurios jai suteikia galimybę vertinti atitinkamų duomenų valdytojų ir duomenų tvarkytojų tinkamumą taikyti kodeksą, stebėti, kaip jie laikosi kodekso nuostatų, ir periodiškai peržiūrėti kodekso veikimą;
- c) nustatė procedūras ir struktūras, skirtas skundams dėl kodekso pažeidimų arba dėl to, kaip duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas įgyvendino ar įgyvendina kodeksą, nagrinėti, užtikrindama, kad tos procedūros ir struktūros būtų skaidrios duomenų subjektams ir visuomenei; ir
- d) kompetentingai priežiūros institucijai įtikinamai įrodė, kad dėl jos užduočių ir pareigų nekyla interesų konfliktas.

3. Kompetentinga priežiūros institucija pateikia įstaigos, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, akreditavimo kriterijų projektą Valdybai, taikydama 63 straipsnyje nurodytą nuoseklumo užtikrinimo mechanizmą.

4. Nedarant poveikio kompetentingos priežiūros institucijos užduotims ir įgaliojimams ir VIII skyriaus nuostatomis, įstaiga, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje, jeigu taikomos tinkamos apsaugos priemonės, imasi atitinkamų veiksmų tais atvejais, kai duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas pažeidžia kodeksą, įskaitant atitinkamo duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo teisės užsiimti su kodeksu susijusia veikla sustabdymą ar jų nušalinimą nuo su kodeksu susijusių pareigų. Apie tokius veiksmus ir jų vykdymo priežastis ji informuoja kompetentingą priežiūros instituciją.

5. Kompetentinga priežiūros institucija panaikina įstaigos akreditaciją, kaip nurodyta 1 dalyje, jeigu akreditavimo sąlygos nevykdomos arba nebevykdomos, arba jeigu veiksmai, kurių imasi ta įstaiga, pažeidžia šį reglamentą.

6. Šis straipsnis netaikomas valdžios institucijų ir įstaigų atliekamam duomenų tvarkymui.

42 straipsnis

Sertifikavimas

1. Valstybės narės, priežiūros institucijos, Valdyba ir Komisija skatina nustatyti – visų pirma Sąjungos lygmeniu – duomenų apsaugos sertifikavimo mechanizmus ir duomenų apsaugos ženklus bei žymenis, kad būtų galima įrodyti, jog duomenų valdytojai ir duomenų tvarkytojai, vykdydami duomenų tvarkymo operacijas, laikosi šio reglamento. Atsižvelgiama į konkrečius labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių poreikius.

2. Pagal šio straipsnio 5 dalį patvirtintus duomenų apsaugos sertifikavimo mechanizmus ir duomenų apsaugos ženklus bei žymenis galima nustatyti ne tik siekiant įrodyti, kad duomenų valdytojai arba duomenų tvarkytojai laikosi jo nuostatų, bet ir siekiant įrodyti, kad duomenų valdytojai ir duomenų tvarkytojai, kuriems pagal 3 straipsnį šis reglamentas netaikomas, perduodant asmens duomenis į trečiąsias valstybes arba tarptautinėms organizacijoms užtikrina atitinkamas apsaugos priemones, kaip numatyta 46 straipsnio 2 dalies f punkte. Tokie duomenų valdytojai arba duomenų tvarkytojai gali prisiimti privalomus ir vykdytinus išpareigojimus taikyti šias tinkamas apsaugos priemones, be kita ko, susijusias su duomenų subjektų teisėmis, naudodamiesi sutartinėmis arba kitomis teisiškai privalomomis priemonėmis.
3. Sertifikavimas yra savanoriškas ir prieinamas taikant skaidrų procesą.
4. Sertifikavimu pagal šį straipsnį nesumažinama duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo atsakomybė už šio reglamento laikymąsi ir nedaromas poveikis priežiūros institucijos, kurios yra kompetentingos pagal 55 arba 56 straipsnį, užduotims ir įgaliojimams.
5. Sertifikatus pagal šį straipsnį išduoda 43 straipsnyje nurodytos sertifikavimo įstaigos arba kompetentinga priežiūros institucija, remdamosi kompetentingos priežiūros institucijos ar Valdybos patvirtintais kriterijais pagal 58 straipsnio 3 dalį arba, pagal 63 straipsnį. Jei kriterijai yra patvirtinti Valdybos, gali būti išduodamas bendras sertifikatas – Europos duomenų apsaugos ženklas.
6. Duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas, kuris kreipiasi, kad jo atliekamam duomenų tvarkymui būtų taikomas sertifikavimo mechanizmas, pateikia 43 straipsnyje nurodytai sertifikavimo įstaigai arba, kai taikoma, kompetentingai priežiūros institucijai, visą informaciją ir suteikia galimybę susipažinti su jo atliekama duomenų tvarkymo veikla, kad būtų galima atlikti sertifikavimo procedūrą.
7. Duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui sertifikatas išduodamas ne ilgesniam kaip 3 metų laikotarpiui ir gali būti atnaujintas tomis pačiomis sąlygomis, jei ir toliau vykdomi atitinkami reikalavimai. Jei sertifikavimo reikalavimai nevykdomi arba nebevykdomi, kai taikoma, 43 straipsnyje nurodytos sertifikavimo įstaigos arba kompetentinga priežiūros institucija sertifikavimą panaikina.
8. Valdyba įtraukia į registrą visus sertifikavimo mechanizmus ir duomenų apsaugos ženklus bei žymenis ir padaro juos viešai prieinamus naudodamasi atitinkamomis priemonėmis.

43 straipsnis

Sertifikavimo įstaigos

1. Nedarant poveikio kompetentingos priežiūros institucijos užduotims ir įgaliojimams pagal 57 ir 58 straipsnius, sertifikavimo įstaigos, turinčios tinkamo lygio ekspertinių žinių duomenų apsaugos srityje, informavusios priežiūros instituciją, kad ji prireikus galėtų pasinaudoti savo įgaliojimais pagal 58 straipsnio 2 dalies h punktą, išduoda ir atnaujina sertifikatus. Valstybės narės užtikrina, kad tos sertifikavimo įstaigos yra akredituotos vienos ar abiejų toliau nurodytų subjektų:
 - a) priežiūros institucijos, kompetentingos pagal 55 arba 56 straipsnį;
 - b) nacionalinės akreditavimo įstaigos, paskelbtos pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 765/2008 ⁽¹⁾, laikantis EN-ISO/IEC 17065/2012 ir papildomų reikalavimų, kuriuos nustatė priežiūros institucija, kompetentinga pagal 55 arba 56 straipsnį.
2. 1 dalyje nurodytos sertifikavimo įstaigos akredituojamos pagal tą dalį tik tuo atveju, jei:
 - a) yra kompetentingai priežiūros institucijai įtikinamai įrodžiusios savo nepriklausomumą ir ekspertines žinias sertifikavimo dalyko srityje;

⁽¹⁾ 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 765/2008 nustatantis su gaminių prekyba susijusius akreditavimo ir rinkos priežiūros reikalavimus ir panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 339/93 (OL L 218, 2008 8 13, p. 30).

- b) įsipareigojo laikytis 42 straipsnio 5 dalyje nurodytų ir priežiūros institucijos, kuri yra kompetentinga pagal 55 arba 56 straipsnį, arba, laikantis 63 straipsnio, Valdybos patvirtintų kriterijų;
- c) yra nustačiusi duomenų apsaugos sertifikatų, ženklų ir žymenų išdavimo, periodinės peržiūros ir panaikinimo procedūras;
- d) yra nustačiusi procedūras ir struktūras, skirtas skundams dėl sertifikavimo pažeidimų arba dėl to, kaip duomenų valdytojas ar duomenų tvarkytojas įgyvendino ar įgyvendina sertifikavimą, nagrinėti, užtikrindama, kad tos procedūros ir struktūros būtų skaidrios duomenų subjektams ir visuomenei; ir
- e) kompetentingai priežiūros institucijai įtikinamai įrodė, kad dėl jų užduočių ir pareigų nekyla interesų konfliktas.

3. Sertifikavimo įstaigų akreditavimas, kaip nurodyta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, vykdomas remiantis priežiūros institucijos, kuri yra kompetentinga pagal 55 arba 56 straipsnį, arba, Valdybos laikantis 63 straipsnyje patvirtintais kriterijais. Jei akreditavimas vykdomas pagal šio straipsnio 1 dalies b punktą, tais reikalavimais papildomi Reglamente (EB) Nr. 765/2008 numatyti reikalavimai ir techninės taisyklės, kuriomis apibūdinami sertifikavimo įstaigų metodai ir procedūros.

4. 1 dalyje nurodytos sertifikavimo įstaigos atsako už tai, kad būtų atliktas tinkamas vertinimas, kuriuo remiantis toks sertifikatas būtų išduodamas arba panaikinamas, nedarant poveikio duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo atsakomybei už šio reglamento laikymąsi. Akreditacija suteikiama ne ilgesniam kaip penkerių metų laikotarpiui ir gali būti pratęsta tomis pačiomis sąlygomis, jei sertifikavimo įstaiga ir toliau vykdo šiame straipsnyje nustatytus reikalavimus.

5. 1 dalyje nurodytos sertifikavimo įstaigos kompetentingoms priežiūros institucijoms nurodo priežastis, kodėl prašomas sertifikavimas buvo suteiktas arba panaikintas.

6. Priežiūros institucija šio straipsnio 3 dalyje nurodytus reikalavimus ir 42 straipsnio 5 dalyje nurodytus kriterijus padaro lengvai viešai prieinamus. Priežiūros institucijos tuos reikalavimus ir kriterijus taip pat pateikia Valdybai. Valdyba įtraukia į registrą visus sertifikavimo mechanizmus ir duomenų apsaugos ženklus ir padaro juos viešai prieinamus naudodamasi atitinkamomis priemonėmis.

7. Nedarant poveikio VIII skyriui, kompetentinga priežiūros institucija arba nacionalinė akreditavimo įstaiga panaikina pagal šio straipsnio 1 dalį sertifikavimo įstaigai suteiktą akreditaciją, jeigu akreditavimo sąlygos nevykdomos arba nebevykdomos, arba jeigu veiksmai, kurių imasi sertifikavimo įstaiga, pažeidžia šį reglamentą.

8. Komisijai pagal 92 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus siekiant nustatyti reikalavimus, į kuriuos turi būti atsižvelgta 42 straipsnio 1 dalyje nurodytuose duomenų apsaugos sertifikavimo mechanizmuose.

9. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi techniniai sertifikavimo mechanizmai ir duomenų apsaugos ženklų bei žymenų standartai, taip pat tų sertifikavimo mechanizmų, ženklų bei žymenų propagavimo ir pripažinimo mechanizmus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 93 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

V SKYRIUS

Asmens duomenų perdavimai į trečiąsias valstybes arba tarptautinėms organizacijoms

44 straipsnis

Bendras duomenų perdavimo principas

Asmens duomenys, kurie yra tvarkomi arba kuriuos ketinama tvarkyti juos perdavus į trečiąją valstybę arba tarptautinei organizacijai, perduodami tik tuo atveju, jei duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas, laikydamiesi kitų šio reglamento nuostatų, laikosi šiame skyriuje nustatytų sąlygų, be kita ko, susijusių su tolesniu asmens duomenų perdavimu iš tos trečiosios valstybės ar tarptautinės organizacijos į kitą trečiąją šalį ar kitai tarptautinei organizacijai. Visos šio skyriaus nuostatos taikomos siekiant užtikrinti, kad nebūtų pakenkta šiuo reglamentu garantuojamam fizinių asmenų apsaugos lygiui.

45 straipsnis

Duomenų perdavimas remiantis sprendimu dėl tinkamumo

1. Perduoti asmens duomenis į trečiąją valstybę arba tarptautinei organizacijai galima, jeigu Komisija nusprendė, kad atitinkama trečioji valstybė, teritorija arba vienas ar daugiau nurodytų sektorių toje trečiojoje valstybėje, arba atitinkama tarptautinė organizacija užtikrina tinkamo lygio apsaugą. Tokiam duomenų perdavimui specialaus leidimo nereikia.
 2. Vertindama apsaugos lygio tinkamumą, Komisija visų pirma atsižvelgia į šiuos aspektus:
 - a) teisinės valstybės principą, pagarbą žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms, atitinkamus bendruosius ir atskiriems sektoriams skirtus teisės aktus, įskaitant susijusius su visuomenės saugumu, gynyba, nacionaliniu saugumu, baudžiamąja teise ir valdžios institucijų prieiga prie asmens duomenų, taip pat tokių teisės aktų įgyvendinimą, duomenų apsaugos taisykles, profesines taisykles ir saugumo priemones, įskaitant taisykles dėl tolesnio asmens duomenų perdavimo į kitą trečiąją valstybę ar kitai tarptautinei organizacijai, kurių laikomasi toje valstybėje arba kurių laikosi ta tarptautinė organizacija, teismų praktikos precedentus, taip pat veiksmingas ir vykdytinas duomenų subjektų teises ir veiksmingas administracines bei teismines duomenų subjektų, kurių asmens duomenys yra perduodami, teisių gynimo priemones;
 - b) tai, ar yra ir ar veiksmingai veikia viena ar kelios nepriklausomos priežiūros institucijos trečiojoje šalyje arba kurioms yra pavaldi tarptautinė organizacija ir kurių atsakomybė yra užtikrinti, kad būtų laikomasi duomenų apsaugos taisyklių ir jos būtų vykdomos, įskaitant tinkamus vykdymo įgaliojimus padėti duomenų subjektams naudotis savo teisėmis ir patarti, kaip tai daryti, ir bendradarbiauti su valstybių narių priežiūros institucijomis; ir
 - c) atitinkamos trečiosios valstybės arba tarptautinės organizacijos priimtus tarptautinius įsipareigojimus ar kitus įsipareigojimus, atsirandančius dėl teisiškai privalomų konvencijų ar priemonių, taip pat dėl jų dalyvavimo daugiašalėse ar regioninėse sistemose, visų pirma kiek tai susiję su asmens duomenų apsauga.
 3. Komisija, įvertinusi apsaugos lygio tinkamumą, gali nuspręsti, priimdama įgyvendinimo aktą, kad trečioji valstybė, teritorija arba vienas ar daugiau nurodytų sektorių toje trečiojoje valstybėje, arba tarptautinė organizacija užtikrina tinkamo lygio apsaugą, kaip apibrėžta šio straipsnio 2 dalyje. Įgyvendinimo akte numatomas periodinės peržiūros, atliekamos bent kas ketverius metus, kuria atsižvelgiama į visus atitinkamus pokyčius trečiojoje valstybėje ar tarptautinėje organizacijoje, mechanizmas. Įgyvendinimo akte nustatoma jo teritorinė ir sektorinė taikymo sritis ir, kai taikoma, nurodoma šio straipsnio 2 dalies b punkte nurodyta priežiūros institucija ar institucijos. Įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 93 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.
 4. Komisija nuolat stebi pokyčius trečiojoje valstybėje ir tarptautinėse organizacijose, kurie galėtų daryti poveikį pagal šio straipsnio 3 dalį priimtų sprendimų ir pagal Direktyvos 95/46/EB 25 straipsnio 6 dalį priimtų sprendimų veikimui.
 5. Komisija nusprendžia, kad trečioji valstybė, teritorija arba nurodytas vienas ar keli sektoriai trečiojoje valstybėje, arba tarptautinė organizacija nebeužtikrina tinkamo lygio apsaugos, kaip apibrėžta šio straipsnio 2 dalyje, jei tai paaiškėja iš turimos informacijos, visų pirma atlikus šio straipsnio 3 dalyje nurodytą peržiūrą, reikiamu mastu įgyvendinimo aktais panaikina arba iš dalies pakeičia šio straipsnio 3 dalyje nurodytą sprendimą, arba sustabdo jo galiojimą nustatydama, kad tai netaikoma atgaline data. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 93 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.
- Ypatingos skubos atvejais Komisija priima iš karto taikomus įgyvendinimo aktus laikantis 93 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros.
6. Komisija pradeda konsultacijas su trečiąja valstybe arba tarptautine organizacija, siekdama, kad padėtis, dėl kurios buvo priimtas sprendimas pagal 5 dalį, būtų ištaisyta.
 7. Sprendimas pagal šio straipsnio 5 dalį nedaro poveikio asmens duomenų perdavimui į atitinkamą trečiąją valstybę, teritoriją arba nurodytą sektorių toje trečiojoje valstybėje, arba atitinkamai tarptautinei organizacijai pagal 46–49 straipsnius.
 8. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir savo interneto svetainėje paskelbia trečiųjų valstybių, teritorijų ir nurodyto vieno ar kelių sektorių trečiojoje valstybėje, taip pat tarptautinių organizacijų, kurios, kaip ji nusprendė, užtikrina tinkamą apsaugos lygį arba jo nebeužtikrina, sąrašą.

9. Sprendimai, kuriuos Komisija priėmė remdamasi Direktyvos 95/46/EB 25 straipsnio 6 dalimi, lieka galioti tol, kol Komisijos sprendimu, priimtu pagal šio straipsnio 3 ar 5 dalį, jie bus iš dalies pakeisti, pakeisti naujais sprendimais arba panaikinti.

46 straipsnis

Duomenų perdavimas taikant tinkamas apsaugos priemones

1. Jeigu nėra priimtas sprendimas pagal 45 straipsnio 3 dalį, duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas gali perduoti asmens duomenis į trečiąją valstybę arba tarptautinei organizacijai tik tuo atveju, jeigu duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas yra nustatęs tinkamas apsaugos priemones, su sąlyga, kad suteikiama galimybė naudotis vykdytinomis duomenų subjektų teisėmis ir veiksmingomis duomenų subjektų teisių gynimo priemonėmis.

2. 1 dalyje nurodytos tinkamos apsaugos priemonės, nereikalaujant specialaus priežiūros institucijos leidimo, gali būti nustatomos:

- a) teisiškai privalomu ir vykdytinu valdžios institucijų arba įstaigų tarpusavio dokumentu;
- b) įmonėms privalomomis taisyklėmis pagal 47 straipsnį;
- c) standartinėmis duomenų apsaugos sąlygomis, kurias Komisija priima laikydamasi 93 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros;
- d) standartinėmis duomenų apsaugos sąlygomis, kurias priima priežiūros institucija ir pagal 93 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą patvirtina Komisija;
- e) patvirtintu elgesio kodeksu pagal 40 straipsnį kartu su privalomais ir vykdytinais duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo trečiojoje valstybėje išipareigojimais taikyti tinkamas apsaugos priemones, be kita ko, susijusias su duomenų subjektų teisėmis; arba
- f) patvirtintu sertifikavimo mechanizmu pagal 42 straipsnį kartu su privalomais ir vykdytinais duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo trečiojoje valstybėje išipareigojimais taikyti tinkamas apsaugos priemones, be kita ko, susijusias su duomenų subjektų teisėmis.

3. Gavus kompetentingos priežiūros institucijos leidimą, 1 dalyje nurodytos tinkamos apsaugos priemonės taip pat gali būti nustatomos, visų pirma:

- a) duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo ir duomenų valdytojo, duomenų tvarkytojo arba asmens duomenų gavėjo trečiojoje valstybėje arba tarptautinės organizacijos sutarčių sąlygomis; arba
- b) nuostatomis, kurios turi būti įtrauktos į valdžios institucijų arba įstaigų tarpusavio administracinius susitarimus, kuriais numatomos vykdytinos ir veiksmingos duomenų subjektų teisės.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytais atvejais priežiūros institucija taiko 63 straipsnyje nurodytą nuoseklumo užtikrinimo mechanizmą.

5. Leidimai, kuriuos valstybė narė arba priežiūros institucija suteikė remdamasi Direktyvos 95/46/EB 26 straipsnio 2 dalimi, lieka galioti tol, kol ta priežiūros institucija prireikus juos iš dalies pakeis, pakeis naujais leidimais arba panaikins. Sprendimai, kuriuos Komisija priėmė remdamasi Direktyvos 95/46/EB 26 straipsnio 4 dalimi, lieka galioti tol, kol Komisijos sprendimu, priimtu pagal šio straipsnio 2 dalį, jie bus prireikus iš dalies pakeisti, pakeisti naujais sprendimais arba panaikinti.

47 straipsnis

Įmonei privalomos taisyklės

1. Kompetentinga priežiūros institucija patvirtina įmonei privalomas taisykles pagal 63 straipsnyje nustatytą nuoseklumo užtikrinimo mechanizmą, jeigu:

- a) jos yra teisiškai privalomos ir taikomos visiems atitinkamiems įmonių grupės arba bendrą ekonominę veiklą vykdančių įmonių grupės nariams, įskaitant jų darbuotojus, ir jie užtikrina jų vykdymą;

- b) jomis duomenų subjektams aiškiai suteikiamos vykdytinos teisės, susijusios su jų asmens duomenų tvarkymu; ir
- c) jos atitinka 2 dalyje nustatytus reikalavimus.

2. 1 dalyje nurodytose įmonei privalomose taisyklėse nurodoma bent:

- a) įmonių grupės arba bendrą ekonominę veiklą vykdančių įmonių grupės ir kiekvieno jos nario struktūra bei kontaktiniai duomenys;
- b) duomenų perdavimai arba duomenų perdavimų seka, įskaitant asmens duomenų kategorijas, duomenų tvarkymo rūšį ir jo tikslus, duomenų subjektų, kuriems daromas poveikis, rūšį ir atitinkamą trečiąją valstybę arba valstybes;
- c) tai, kad jos yra teisiškai privalomos tiek vidaus, tiek išorės lygiu;
- d) tai, kad taikomi bendrieji duomenų apsaugos principai, visų pirma tikslų apribojimo, duomenų kiekio mažinimo, ribotų duomenų saugojimo laikotarpių, duomenų kokybės, pritaikytosios ir standartizuotosios duomenų apsaugos, duomenų tvarkymo teisinio pagrindo, specialių kategorijų asmens duomenų tvarkymo principai, duomenų saugumo užtikrinimo priemonės ir reikalavimai dėl tolesnio duomenų perdavimo įstaigoms, kurios neprivalo laikytis įmonei privalomų taisyklių;
- e) duomenų subjektų teisės, susijusios su duomenų tvarkymu, ir naudojimosi tomis teisėmis priemonės, įskaitant teisę į tai, kad nebūtų taikomi tik automatizuotu duomenų tvarkymu, įskaitant profiliavimą, grindžiami sprendimai pagal 22 straipsnį, teisę pateikti skundą kompetentingai priežiūros institucijai bei kompetentingiems valstybių narių teismams pagal 79 straipsnį ir teisę naudotis teisių gynimo priemonėmis ir, kai tinkama, reikalauti atlyginti žalą už įmonei privalomų taisyklių pažeidimą;
- f) tai, kad duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas, įsisteigęs valstybės narės teritorijoje, prisiima atsakomybę už visus bet kurio Sąjungoje neįsisteigusio atitinkamo nario padarytus įmonei privalomų taisyklių pažeidimus; duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas visiškai ar iš dalies atleidžiamas nuo tos atsakomybės tik tuo atveju, jei jis įrodo, kad tas narys nėra atsakingas už įvykį, dėl kurio patirta žala;
- g) kaip informacija apie įmonei privalomas taisykles, visų pirma apie šios dalies d, e ir f punktuose nurodytas nuostatas, teikiama duomenų subjektams, be to, kas numatyta 13 ir 14 straipsniuose;
- h) pagal 37 straipsnį paskirto bet kurio duomenų apsaugos pareigūno arba bet kurio kito asmens ar subjekto, atsakingo už stebėseną, ar įmonių grupėje arba bendrą ekonominę veiklą vykdančių įmonių grupėje laikomasi įmonei privalomų taisyklių, taip pat mokymo ir skundų nagrinėjimo stebėseną, užduotys;
- i) skundų nagrinėjimo procedūros;
- j) įmonių grupėje arba bendrą ekonominę veiklą vykdančių įmonių grupėje taikomi mechanizmai, kuriais siekiama užtikrinti, kad būtų tikrinama, ar laikomasi įmonei privalomų taisyklių. Tokie mechanizmai apima duomenų apsaugos auditą ir metodus, kuriais užtikrinami taisomieji veiksmai siekiant apsaugoti duomenų subjekto teises. Tokio patikrinimo rezultatai turėtų būti perduoti asmeniui arba subjektui, kaip nurodyta h punkte, ir įmonių grupę kontroliuojančios įmonės arba bendrą ekonominę veiklą vykdančios įmonių grupės valdybai ir paprašius turėtų būti pateikti kompetentingai priežiūros institucijai;
- k) ataskaitų teikimo ir taisyklių pakeitimų registravimo, taip pat pranešimo apie tuos pakeitimus priežiūros institucijai mechanizmai;
- l) bendradarbiavimo su priežiūros institucija mechanizmas, kuriuo siekiama užtikrinti, kad visi įmonių grupės arba bendrą ekonominę veiklą vykdančių įmonių grupės nariai laikytųsi įmonei privalomų taisyklių, visų pirma priežiūros institucijai teikiant j punkte nurodyto priemonių patikrinimo rezultatus;
- m) mechanizmas, pagal kurį kompetentingai priežiūros institucijai teikiamos ataskaitos apie visus teisinius reikalavimus, taikomus įmonių grupės arba bendrą ekonominę veiklą vykdančių įmonių grupės nariui trečiojoje šalyje, galinčius turėti esminį neigiamą poveikį įmonei privalomomis taisyklėmis užtikrinamoms garantijoms; ir
- n) atitinkami mokymai duomenų apsaugos srityje darbuotojams, kurie turi teisę nuolat ar reguliariai susipažinti su asmens duomenimis.

3. Komisija gali nustatyti duomenų valdytojų, duomenų tvarkytojų ir priežiūros institucijų keitimosi informacija apie įmonei privalomas taisykles, kaip apibrėžta šiame straipsnyje, formatą ir procedūras. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 93 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

48 straipsnis

Sąjungos teisėje neleidžiamas duomenų perdavimas ar atskleidimas

Bet kuris teismo sprendimas ir bet kuris trečiosios valstybės administracinės institucijos sprendimas, kuriuo reikalaujama, kad duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas perduotų ar atskleistų asmens duomenis, gali būti bet kuriuo būdu pripažįstamas arba vykdytinas, tik jei jis grindžiamas tarptautiniu susitarimu, pavyzdžiui, galiojančia prašymą pateikusių trečiosios valstybės ir Sąjungos arba valstybės narės savitarpio teisinės pagalbos sutartimi, nedarant poveikio kitiems perdavimo pagrindams pagal šį skyrį.

49 straipsnis

Nukrypti leidžiančios nuostatos konkrečiais atvejais

1. Jeigu nepriimtas sprendimas dėl tinkamumo pagal 45 straipsnio 3 dalį arba nenustatytos tinkamos apsaugos priemonės pagal 46 straipsnį, įskaitant įmonei privalomas taisykles, asmens duomenų perdavimas į trečiąją valstybę arba tarptautinei organizacijai arba tokių perdavimų seka atliekami tik su viena iš šių sąlygų:

- a) duomenų subjektas aiškiai sutiko su siūlomu duomenų perdavimu po to, kai buvo informuotas apie galimus tokių perdavimų pavojus duomenų subjektui dėl to, kad nepriimtas sprendimas dėl tinkamumo ir nenustatytos tinkamos apsaugos priemonės;
- b) duomenų perdavimas yra būtinas duomenų subjekto ir duomenų valdytojo sutarčiai vykdyti arba ikisutartinėms priemonėms, kurių imtasi duomenų subjekto prašymu, įgyvendinti;
- c) duomenų perdavimas yra būtinas, kad būtų sudaryta arba įvykdyta duomenų subjekto interesais sudaroma duomenų valdytojo ir kito fizinio ar juridinio asmens sutartis;
- d) duomenų perdavimas yra būtinas dėl svarbių viešojo intereso priežasčių;
- e) duomenų perdavimas yra būtinas siekiant pareikšti, vykdyti ar ginti teisinius reikalavimus;
- f) duomenų perdavimas yra būtinas, kad būtų apsaugoti gyvybiniai duomenų subjekto arba kitų asmenų interesai, jeigu duomenų subjektas dėl fizinių ar teisinių priežasčių negali duoti sutikimo;
- g) duomenys perduodami iš registro, pagal Sąjungos arba valstybės narės teisę skirtą teikti informaciją visuomenei, su kuria gali susipažinti plačioji visuomenė arba bet kuris asmuo, galintis įrodyti teisėtą interesą, tačiau tik tiek, kiek konkrečiu atveju laikomasi pagal Sąjungos arba valstybės narės teisę nustatytą susipažinimo su tokiame registre esančia informacija sąlygų.

Kai perdavimas negali būti grindžiamas 45 arba 46 straipsnio nuostata, įskaitant nuostatas dėl įmonei privalomų taisyklių, ir netaikoma jokia pirmoje pastraipoje nurodyta konkrečioje situacijoje nukrypti leidžianti nuostata, perdavimas nėra kartojamas, yra susijęs tik su ribotu duomenų subjektų skaičiumi, yra būtinas įtikinamų duomenų valdytojo ginamų teisėtų interesų, kai nėra už juos viršesnių duomenų subjekto interesų ar teisių ir laisvių, tikslais, jeigu duomenų valdytojas yra įvertinęs visas su duomenų perdavimu susijusias aplinkybes ir, remdamasis tuo vertinimu, yra nustatęs tinkamas su asmens duomenų apsauga susijusias apsaugos priemones. Duomenų valdytojas praneša priežiūros institucijai apie duomenų perdavimą. Be 13 ir 14 straipsniuose nurodytos informacijos, duomenų valdytojas praneša duomenų subjektui apie duomenų perdavimą ir apie įtikinamus ginamus teisėtus interesus.

2. Jeigu duomenys perduodami pagal 1 dalies pirmos pastraipos g punktą, negali būti perduodami visi registre esantys asmens duomenys arba visi registre esantys tam tikrų kategorijų asmens duomenys. Jeigu registras yra skirtas tam, kad su jame esančia informacija susipažintų teisėtų interesų turintys asmenys, duomenys perduodami tik tų asmenų prašymu arba jeigu tie asmenys bus tų duomenų gavėjai.

3. 1 dalies pirmos pastraipos a, b ir c punktai bei jos antra pastraipa netaikomi veiklai, kurią valdžios institucijos atlieka vykdydamos savo viešuosius įgaliojimus.
4. 1 dalies pirmos pastraipos d punkte nurodytas viešasis interesas turi būti pripažintas Sąjungos teise arba duomenų valdytojai taikomos valstybės narės teise.
5. Jei sprendimas dėl tinkamumo nepriimtas, Sąjungos arba valstybės narės teisėje dėl svarbių viešojo intereso priežasčių gali būti aiškiai nustatytos konkrečių kategorijų asmens duomenų perdavimo į trečiąją valstybę ar tarptautinei organizacijai ribos. Valstybės narės tokias nuostatas praneša Komisijai.
6. Duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas 30 straipsnyje nurodytuose įrašuose dokumentais pagrindžia vertinimą ir šio straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytas tinkamas apsaugos priemonės.

50 straipsnis

Tarptautinis bendradarbiavimas asmens duomenų apsaugos srityje

Komisija ir priežiūros institucijos imasi tinkamų veiksmų trečiųjų valstybių ir tarptautinių organizacijų atžvilgiu, kuriais siekiama:

- a) sukurti tarptautinius bendradarbiavimo mechanizmus, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos veiksmingai užtikrinti asmens duomenų apsaugos teisės aktų vykdymą;
- b) teikti tarptautinę savitarpio pagalbą užtikrinant asmens duomenų apsaugos teisės aktų vykdymą, be kita ko, teikiant pranešimus, perduodant nagrinėti skundus, padedant atlikti tyrimus ir keičiantis informacija, jeigu taikomos su asmens duomenų bei kitų pagrindinių teisių ir laisvių apsauga susijusios tinkamos apsaugos priemonės;
- c) atitinkamus suinteresuotuosius subjektus įtraukti į diskusijas ir veiklą, kurių tikslas – prisidėti prie tarptautinio bendradarbiavimo užtikrinant asmens duomenų apsaugos teisės aktų vykdymą;
- d) skatinti keistis asmens duomenų apsaugos teisės aktais bei šios srities praktikos pavyzdžiais ir juos dokumentuoti, be kita ko, jurisdikcijos konfliktų su trečiosiomis valstybėmis klausimais.

VI SKYRIUS

Nepriklausomos priežiūros institucijos

1 skirsnis

Nepriklausomas statusas

51 straipsnis

Priežiūros institucija

1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad viena arba kelios nepriklausomos valdžios institucijos yra atsakingos už šio reglamento taikymo stebėseną, kad būtų apsaugotos fizinių asmenų pagrindinės teisės ir laisvės tvarkant duomenis ir sudarytos palankesnės sąlygos laisvam asmens duomenų judėjimui Sąjungoje (toliau – priežiūros institucija).
2. Kiekviena priežiūros institucija prisideda prie nuoseklaus šio reglamento taikymo visoje Sąjungoje. Tuo tikslu priežiūros institucijos bendradarbiauja tarpusavyje ir su Komisija vadovaudamosi VII skyriumi.
3. Jeigu valstybėje narėje įsteigta daugiau nei viena priežiūros institucija, ta valstybė narė paskiria priežiūros instituciją, kuri turi atstovauti toms institucijoms Valdyboje, ir nustato mechanizmą, kuriuo būtų užtikrinta, kad kitos institucijos laikytųsi su 63 straipsnyje nurodytu nuoseklumo užtikrinimo mechanizmu susijusių taisyklių.
4. Kiekviena valstybė narė ne vėliau kaip 2018 m. gegužės 25 d. praneša Komisijai apie teisės aktų nuostatas, kurias ji priima pagal šį skyrį, ir nedelsdama praneša apie visus vėlesnius toms nuostatomis įtakos turinčius pakeitimus.

52 straipsnis

Nepriklausomumas

1. Atlikdama savo užduotis pagal šį reglamentą ir naudodamasi savo įgaliojimais, kiekviena priežiūros institucija veikia visiškai nepriklausomai.
2. Kiekvienos priežiūros institucijos narys arba nariai, atlikdami savo užduotis ir naudodamiesi savo įgaliojimais pagal šį reglamentą, nepatiria nei tiesioginės, nei netiesioginės išorės įtakos ir neprašo bei nepriima jokių nurodymų.
3. Priežiūros institucijos narys ar nariai nesiima jokių su jų pareigomis nesuderinamų veiksmų ir kadencijos metu negali dirbti jokio nesuderinamo – mokamo ar nemokamo – darbo.
4. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad kiekvienai priežiūros institucijai būtų suteikti žmogiškieji, techniniai ir finansiniai ištekliai, patalpos ir infrastruktūra, kurie yra būtini, kad ji veiksmingai atliktų savo užduotis ir naudotųsi savo įgaliojimais, įskaitant užduotis ir įgaliojimus, vykdytinus savitarpio pagalbos srityje, bendradarbiaujant ir dalyvaujant Valdybos veikloje.
5. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad kiekviena priežiūros institucija rinktųsi ir turėtų savo darbuotojus, kuriems išimtinai vadovauja atitinkamos priežiūros institucijos narys ar nariai.
6. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad kiekviena priežiūros institucija būtų finansiškai kontroliuojama nedarant poveikio jos nepriklausomumui ir kad turėtų atskirą viešą metinį biudžetą, kuris gali būti viso valstybės ar nacionalinio biudžeto dalis.

53 straipsnis

Bendrieji reikalavimai priežiūros institucijos nariams

1. Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienas jų priežiūros institucijos narys turi būti skiriamas taikant skaidrią procedūrą; ji skiria:
 - jų parlamentas;
 - jų vyriausybė;
 - jų valstybės vadovas; arba
 - nepriklausoma įstaiga, kuriai pagal valstybės narės teisę pavesta skirti narius.
2. Kiekvienas narys turi turėti kvalifikaciją, patirtį ir gebėjimus, visų pirma asmens duomenų apsaugos srityje, kurie yra būtini, kad jie galėtų atlikti savo pareigas ir naudotis savo įgaliojimais.
3. Narys nustoja eiti pareigas, kai pasibaigia jo kadencija, jis atsistatydina arba privalo išeiti į pensiją, laikantis atitinkamos valstybės narės teisės.
4. Narys gali būti atleistas iš pareigų tik sunkaus nusižengimo atveju arba jeigu narys nebeatitinka jo pareigoms atlikti keliamų reikalavimų.

54 straipsnis

Priežiūros institucijos įsteigimo taisyklės

1. Kiekviena valstybė narė teisės aktais nustato visus šiuos elementus:
 - a) kiekvienos priežiūros institucijos įsteigimą;

- b) kiekvienos priežiūros institucijos nario pareigoms užimti būtiną kvalifikaciją ir taikomus tinkamumo reikalavimus;
 - c) kiekvienos priežiūros institucijos nario ar narių skyrimo taisyklės ir procedūras;
 - d) kiekvienos priežiūros institucijos nario arba narių kadencijos trukmę, kuri negali būti trumpesnė kaip ketveri metai, išskyrus dalį pirmųjų narių, skiriamų po 2016 m. gegužės 24 d., kurių kadencija gali būti trumpesnė, jeigu siekiant išsaugoti priežiūros institucijos nepriklausomumą nariai turi būti skiriami keliais etapais;
 - e) tai, ar kiekvienos priežiūros institucijos nario arba narių kadencija gali būti atnaujinama, ir jei taip – kelioms kadencijoms;
 - f) sąlygas, reglamentuojančias kiekvienos priežiūros institucijos nario arba narių ir darbuotojų prievoles, draudimą kadencijos metu ir jai pasibaigus imtis su tomis prievolėmis nesuderinamų veiksmų, dirbti darbą ir gauti išmokas ir darbo nutraukimą reglamentuojančias taisykles.
2. Kiekvienos priežiūros institucijos narys arba nariai ir darbuotojai įpareigojami kadencijos metu ir jai pasibaigus pagal Sąjungos ar valstybės narės teisę saugoti profesinę paslaptį, susijusią su bet kokia konfidencialia informacija, kurią jie sužinojo atlikdami savo užduotis arba naudodamiesi savo įgaliojimais. Jų kadencijos metu tas įpareigojimas saugoti profesinę paslaptį visų pirma taikomas fizinių asmenų teikiams parnešimams apie šio reglamento pažeidimus.

2 skirsnis

Kompetencija, užduotys ir įgaliojimai

55 straipsnis

Kompetencija

1. Kiekviena priežiūros institucija turi kompetenciją savo valstybės narės teritorijoje vykdyti pagal šį reglamentą jai pavestas užduotis ir naudotis pagal šį reglamentą jai suteiktais įgaliojimais.
2. Jeigu duomenis tvarko valdžios institucijos arba privačios įstaigos, veikiančios pagal 6 straipsnio 1 dalies c arba e punktą, kompetenciją turi atitinkamos valstybės narės priežiūros institucija. Tokiais atvejais 56 straipsnis netaikomas.
3. Priežiūros institucijos nėra kompetentingos prižiūrėti duomenų tvarkymo operacijų, kurias atlieka teismai, vykdydami savo teismines funkcijas.

56 straipsnis

Vadovaujančios priežiūros institucijos kompetencija

1. Nedarant poveikio 55 straipsniui, duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo pagrindinės buveinės arba vienintelės buveinės priežiūros institucija turi kompetenciją veikti kaip vadovaujanti priežiūros institucija, kai tas duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas vykdo tarpvalstybinį duomenų tvarkymą, vadovaujantis 60 straipsnyje nustatyta procedūra.
2. Nukrypstant nuo 1 dalies, kiekviena priežiūros institucija turi kompetenciją nagrinėti jai pateiktą skundą arba galimą šio reglamento pažeidimą, jeigu dalykas yra susijęs tik su buveine jos valstybėje narėje arba daro didelį poveikį duomenų subjektams tik jos valstybėje narėje.
3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais priežiūros institucija tuo klausimu nedelsdama informuoja vadovaujančią priežiūros instituciją. Per tris savaites nuo informacijos gavimo vadovaujanti priežiūros institucija nusprendžia, ar ji nagrinės šį atvejį vadovaudamasi 60 straipsnyje numatyta procedūra, ar ne, atsižvelgdama į tai, ar ją informavusios priežiūros institucijos valstybėje narėje yra duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo buveinė.

4. Tuo atveju, jei vadovaujanti priežiūros institucija nusprendžia atvejį nagrinėti, taikoma 60 straipsnyje numatyta procedūra. Vadovaujančią priežiūros instituciją informavusi priežiūros institucija gali vadovaujančiai priežiūros institucijai pateikti sprendimo projektą. Rengdama 60 straipsnio 3 dalyje nurodytą sprendimo projektą vadovaujanti priežiūros institucija kuo labiau atsižvelgia į pirmiau minėtą projektą.
5. Tuo atveju, jei vadovaujanti priežiūros institucija nusprendžia šio atvejo nenagrinėti, vadovaujančią priežiūros instituciją informavusi priežiūros institucija atvejį nagrinėja vadovaudamasi 61 ir 62 straipsniais.
6. Vadovaujanti priežiūros institucija yra vienintelė institucija, su kuria duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas palaiko ryšius, kai jie vykdo tarpvalstybinį duomenų tvarkymą.

57 straipsnis

Užduotys

1. Nedarant poveikio kitoms pagal šį reglamentą nustatytoms užduotims, kiekviena priežiūros institucija savo teritorijoje:
 - a) stebi, kaip taikomas šis reglamentas, ir užtikrina, kad jis būtų taikomas;
 - b) skatina visuomenės informuotumą apie su duomenų tvarkymu susijusius pavojus, taisykles, apsaugos priemones ir teises bei jų supratimą. Veiklai, konkrečiai susijusiai su vaikais, skiriamas ypatingas dėmesys;
 - c) laikydamosi valstybės narės teisės, pataria nacionaliniam parlamentui, vyriausybei ir kitoms institucijoms bei įstaigoms teisėkūros ir administracinių priemonių, susijusių su fizinių asmenų teisių ir laisvių apsauga tvarkant duomenis, klausimais;
 - d) skatina duomenų valdytojų ir duomenų tvarkytojų informuotumą apie jų prievoles pagal šį reglamentą;
 - e) bet kurio duomenų subjekto prašymu suteikia jam informaciją apie naudojamą šiam reglamente nustatytomis jo teisėmis ir prireikus tuo tikslu bendradarbiauja su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis;
 - f) nagrinėja skundus, kuriuos pagal 80 straipsnį pateikė duomenų subjektas arba įstaiga, organizacija ar asociacija, ir tinkamu mastu tiria skundo dalyką, taip pat per pagrįstą laikotarpį informuoja skundo pateikėją apie skundo tyrimo pažangą ir rezultatus, visų pirma tais atvejais, kai būtina tęsti tyrimą arba derinti veiksmus su kita priežiūros institucija;
 - g) bendradarbiauja su kitomis priežiūros institucijomis, be kita ko, dalijasi informacija ir teikia joms savitarpio pagalbą siekiant užtikrinti, kad šis reglamentas būtų taikomas ir vykdomas nuosekliai;
 - h) atlieka tyrimus šio reglamento taikymo srityje, be kita ko, remiantis iš kitos priežiūros institucijos arba kitos valdžios institucijos gauta informacija;
 - i) stebi susijusius įvykius, jei jie turi įtakos asmens duomenų apsaugai, visų pirma informacinių ir ryšių technologijų, taip pat komercinės praktikos raidą;
 - j) priima standartinės sutarčių sąlygas, nurodytas 28 straipsnio 8 dalyje ir 46 straipsnio 2 dalies d punkte;
 - k) sudaro ir tvarko sąrašą, susijusį su poveikio duomenų apsaugai vertinimo reikalavimu pagal 35 straipsnio 4 dalį;
 - l) teikia konsultacijas dėl 36 straipsnio 2 dalyje nurodytų duomenų tvarkymo operacijų;
 - m) skatina rengti elgesio kodeksus pagal 40 straipsnio 1 dalį, teikia nuomonę ir patvirtina tokius elgesio kodeksus, kuriais užtikrinama pakankamai apsaugos priemonių, pagal 40 straipsnio 5 dalį;
 - n) skatina nustatyti duomenų apsaugos sertifikavimo mechanizmus ir duomenų apsaugos ženklus bei žymenis pagal 42 straipsnio 1 dalį ir patvirtina sertifikavimo kriterijus pagal 42 straipsnio 5 dalį;
 - o) kai taikoma, periodiškai atlieka išduotų sertifikatų peržiūrą pagal 42 straipsnio 7 dalį;

- p) parengia ir paskelbia už elgesio kodeksų stebėseną atsakingos įstaigos akreditacijos pagal 41 straipsnį ir sertifikavimo įstaigos akreditacijos pagal 43 straipsnį kriterijus;
- q) vykdo už elgesio kodeksų stebėseną atsakingos įstaigos akreditaciją pagal 41 straipsnį ir sertifikavimo įstaigos akreditaciją pagal 43 straipsnį;
- r) duoda leidimą taikyti sutarčių sąlygas ir nuostatas, nurodytas 46 straipsnio 3 dalyje;
- s) tvirtina įmonei privalomas taisykles pagal 47 straipsnį;
- t) prisideda prie Valdybos veiklos;
- u) tvarko vidaus įrašus apie šio reglamento pažeidimus ir apie priemones, kurių buvo imtasi pagal 58 straipsnio 2 dalį; ir
- v) vykdo visas kitas su asmens duomenų apsauga susijusias užduotis.

2. Kiekviena priežiūros institucija palengvina 1 dalies f punkte nurodytų skundų pateikimą, pavyzdžiui, pateikdama skundo pateikimo formą, kurią taip pat galima užpildyti elektroniniu būdu, suteikdama galimybę naudotis ir kitomis ryšio priemonėmis.

3. Kiekviena priežiūros institucija savo užduotis duomenų subjekto ir, jei taikoma, duomenų apsaugos pareigūno atžvilgiu vykdo nemokamai.

4. Jeigu prašymai yra akivaizdžiai nepagrįsti arba neproporcingi, visų pirma dėl jų pasikartojančio turinio, priežiūros institucija gali imti mokestį, nustatomą atsižvelgiant į administracines išlaidas, arba atsisakyti imtis veiksmų pagal prašymą. Priežiūros institucijai tenka pareiga įrodyti, kad prašymas yra akivaizdžiai nepagrįstas arba neproporcingas.

58 straipsnis

Igaliojimai

1. Kiekviena priežiūros institucija turi visus šiuos tyrimo įgaliojimus:
 - a) nurodyti duomenų valdytojui ir duomenų tvarkytojui ir, kai taikoma, duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo atstovui pateikti visą jos užduotims atlikti reikalingą informaciją;
 - b) atlikti tyrimus, kurie atliekami duomenų apsaugos audito forma;
 - c) atlikti išduotų sertifikatų peržiūrą pagal 42 straipsnio 7 dalį;
 - d) pranešti duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui apie įtariamą šio reglamento pažeidimą;
 - e) iš duomenų valdytojo ir duomenų tvarkytojo gauti leidimą susipažinti su visais asmens duomenimis ir visa informacija, kurie būtini jos užduotims atlikti;
 - f) laikantis Sąjungos arba valstybės narės proceso teisės, gauti leidimą pateikti į visas duomenų valdytojo ir duomenų tvarkytojo patalpas, įskaitant prieigą prie visos duomenų tvarkymo įrangos ir priemonių.
2. Kiekviena priežiūros institucija turi visus šiuos įgaliojimus imtis taisomųjų veiksmų:
 - a) įspėti duomenų valdytoją arba duomenų tvarkytoją, kad numatomomis duomenų tvarkymo operacijomis gali būti pažeistos šio reglamento nuostatos;
 - b) pareikšti papeikimus duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui, kai duomenų tvarkymo operacijomis buvo pažeistos šio reglamento nuostatos;
 - c) nurodyti duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui patenkinti duomenų subjekto prašymus pasinaudoti savo teisėmis pagal šį reglamentą;

- d) nurodyti duomenų valdytoji arba duomenų tvarkytoji suderinti duomenų tvarkymo operacijas su šio reglamento nuostatomis, tam tikrais atvejais – nustatyti būdu ir per nustatytą laikotarpį;
- e) nurodyti duomenų valdytoji pranešti duomenų subjektui apie asmens duomenų saugumo pažeidimą;
- f) nustatyti laikiną arba galutinį duomenų tvarkymo apribojimą, įskaitant tvarkymo draudimą;
- g) nurodyti ištaisyti arba ištrinti asmens duomenis arba apriboti jų tvarkymą pagal 16, 17 ir 18 straipsnius ir pranešti apie tokius veiksmus duomenų gavėjams, kuriems asmens duomenys buvo atskleisti, pagal 17 straipsnio 2 dalį ir 19 straipsnį;
- h) atšaukti sertifikatą arba nurodyti sertifikavimo įstaigai atšaukti pagal 42 ir 43 straipsnius išduotą sertifikatą, arba nurodyti sertifikavimo įstaigai neišduoti sertifikato, jei nevykdomi arba nebevykdomi sertifikavimo reikalavimai;
- i) skirti administracinę baudą pagal 83 straipsnį, kartu taikydama šioje dalyje nurodytas priemones arba vietoj jų, atsižvelgiant į kiekvieno konkretaus atvejo aplinkybes;
- j) nurodyti sustabdyti duomenų srautus duomenų gavėjui trečiojoje valstybėje arba tarptautinei organizacijai.

3. Kiekviena priežiūros institucija turi visus šiuos leidimo išdavimo ir patariamuosius įgaliojimus:

- a) patarti duomenų valdytoji pagal 36 straipsnyje nurodytą išankstinių konsultacijų procedūrą;
- b) savo iniciatyva arba gavus prašymą teikti nuomos nacionaliniam parlamentui, valstybės narės vyriausybei arba, vadovaujantis valstybės narės teise, kitoms institucijoms ir įstaigoms, taip pat visuomenei, visais su asmens duomenų apsauga susijusiais klausimais;
- c) suteikti leidimą atlikti 36 straipsnio 5 dalyje nurodytą duomenų tvarkymą, jei pagal valstybės narės teisės aktus reikalaujama tokio išankstinio leidimo;
- d) teikti nuomonę ir tvirtinti elgesio kodeksų projektus pagal 40 straipsnio 5 dalį;
- e) akredituoti sertifikavimo įstaigas pagal 43 straipsnį;
- f) išduoti sertifikatus ir patvirtinti sertifikavimo kriterijus pagal 42 straipsnio 5 dalį;
- g) patvirtinti 28 straipsnio 8 dalies ir 46 straipsnio 2 dalies d punkte nurodytas standartines duomenų apsaugos sąlygas;
- h) duoti leidimą taikyti 46 straipsnio 3 dalies a punkte nurodytas sutarčių sąlygas;
- i) duoti leidimą taikyti 46 straipsnio 3 dalies b punkte nurodytus administracinius susitarimus;
- j) patvirtinti įmonei privalomas taisykles pagal 47 straipsnį.

4. Naudojimuisi pagal šį straipsnį priežiūros institucijai suteiktais įgaliojimais taikomos atitinkamos apsaugos priemonės, įskaitant veiksmingą apskundimą teismine tvarka ir tinkamą procesą, kaip nustatyta Sąjungos ir valstybės narės teisėje, laikantis Chartijos.

5. Kiekviena valstybė narė teisės aktais nustato, kad jos priežiūros institucija turi įgaliojimus atkreipti teisminių institucijų dėmesį į šio reglamento pažeidimus ir tam tikrais atvejais pradėti teismo procesą arba kitaip dalyvauti teismo procese siekiant užtikrinti šio reglamento nuostatų vykdymą.

6. Kiekviena valstybė narė teisės aktais gali nustatyti, kad jos priežiūros institucija be 1, 2 ir 3 dalyse nurodytų įgaliojimų turi papildomų įgaliojimų. Naudojimasis tais įgaliojimais neturi pakenkti veiksmingam VII skyriaus veikimui.

59 straipsnis

Veiklos ataskaitos

Kiekviena priežiūros institucija parengia metinę savo veiklos ataskaitą, į kurią gali būti įtrauktas pažeidimų, apie kuriuos pranešta, rūšių ir priemonių, kurių imtasi pagal 58 straipsnio 2 dalį, rūšių sąrašas. Tos ataskaitos perduodamos nacionaliniam parlamentui, vyriausybei ir kitoms institucijoms, kaip nurodyta valstybės narės teisės aktuose. Jos pateikiamos visuomenei, Komisijai ir Valdybai.

VII SKYRIUS

Bendradarbiavimas ir nuoseklumas

1 skirsnis

Bendradarbiavimas

60 straipsnis

Vadovaujančios priežiūros institucijos ir kitų susijusių priežiūros institucijų bendradarbiavimas

1. Vadovaujanti priežiūros institucija pagal šį straipsnį bendradarbiauja su kitomis susijusiomis priežiūros institucijomis stengdamasi rasti konsensusą. Vadovaujanti priežiūros institucija ir susijusios priežiūros institucijos tarpusavyje keičiasi visa atitinkama informacija.
2. Vadovaujanti priežiūros institucija bet kuriuo metu gali paprašyti kitų susijusių priežiūros institucijų teikti savitarpio pagalbą pagal 61 straipsnį ir gali vykdyti bendras operacijas pagal 62 straipsnį, visų pirma atliekant tyrimus arba stebint su kitoje valstybėje narėje įsisteigusiu duomenų valdytoju ar duomenų tvarkytoju susijusios priemonės įgyvendinimą.
3. Vadovaujanti priežiūros institucija nedelsdama perduoda atitinkamą informaciją šiuo klausimu kitoms susijusioms priežiūros institucijoms. Ji nedelsdama pateikia sprendimo projektą kitoms susijusioms priežiūros institucijoms, kad jos pateiktų savo nuomonę, ir deramai atsižvelgia į jų nuomones.
4. Jeigu bet kuri iš kitų susijusių priežiūros institucijų per keturias savaites nuo tada, kai su ja pagal šio straipsnio 3 dalį buvo konsultuotasi, pareiškia tinkamą ir pagrįstą prieštaravimą dėl sprendimo projekto, vadovaujanti priežiūros institucija, jeigu ji neatsižvelgia į susijusį ir pagrįstą prieštaravimą arba laikosi nuomonės, kad prieštaravimas nėra tinkamas ar pagrįstas, pateikia klausimą spręsti pagal 63 straipsnyje nurodytą nuoseklumo užtikrinimo mechanizmą.
5. Jeigu vadovaujanti priežiūros institucija ketina atsižvelgti į pareikštą susijusį ir pagrįstą prieštaravimą, ji pateikia kitoms susijusioms priežiūros institucijoms peržiūrėtą sprendimo projektą, kad jos pateiktų savo nuomonę. Tam peržiūrėtam sprendimo projektui per dviejų savaičių laikotarpį taikoma 4 dalyje nurodyta procedūra.
6. Jeigu per 4 ir 5 dalyse nurodytą laikotarpį jokia kita susijusi priežiūros institucija nepareiškė prieštaravimo vadovaujančios priežiūros institucijos pateiktam sprendimo projektui, laikoma, kad vadovaujanti priežiūros institucija ir susijusios priežiūros institucijos tam sprendimo projektui pritaria ir jis joms yra privalomas.
7. Vadovaujanti priežiūros institucija priima sprendimą ir praneša jį atitinkamai duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo pagrindinei buveinei arba vienintelei buveinei ir informuoja kitas susijusias priežiūros institucijas bei Valdybą apie atitinkamą sprendimą, be kita ko, pateikdama atitinkamų faktų ir priežasčių santrauką. Priežiūros institucija, kuriai buvo pateiktas skundas, apie sprendimą informuoja skundo pateikėją.
8. Nukrypstant nuo 7 dalies, jeigu skundas nepriimamas arba atmetamas, priežiūros institucija, kuriai skundas buvo pateiktas, priima sprendimą, praneša jį skundo pateikėjui ir informuoja apie tai duomenų valdytoją.
9. Jeigu vadovaujanti priežiūros institucija ir susijusios priežiūros institucijos sutinka, kad tam tikros skundo dalys turi būti nepriimtose arba atmetose, o dėl kitų to skundo dalių reikia imtis veiksmų, dėl kiekvienos iš tų skundo dalių priimami atskiri sprendimai. Vadovaujanti priežiūros institucija priima sprendimą dėl skundo dalies dėl su duomenų valdytoju susijusių veiksmų, praneša jį duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo pagrindinei buveinei arba vienintelei buveinei savo valstybės narės teritorijoje ir apie tai informuoja skundo pateikėją, o skundo pateikėjo priežiūros institucija priima sprendimą, susijusį su to skundo dalies nepriėmimu arba atmetimu, ir praneša jį tam skundo pateikėjui, taip pat apie tai informuoja duomenų valdytoją arba duomenų tvarkytoją.
10. Duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas, pagal 7 ir 9 dalis gavęs pranešimą apie vadovaujančios priežiūros institucijos sprendimą, imasi būtinų priemonių, kad užtikrintų sprendimo laikymąsi vykdant duomenų tvarkymo veiklą visose Sąjungoje esančiose jo buveinėse. Duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas praneša vadovaujančiai priežiūros institucijai apie priemones, kurių imtasi, kad būtų laikomasi sprendimo, o ši institucija informuoja kitas susijusias priežiūros institucijas.

11. Tais atvejais, kai, išimtinėmis aplinkybėmis, susijusi priežiūros institucija turi prižasčių manyti, kad reikia skubiai imtis veiksmų duomenų subjektų interesams apsaugoti, taikoma 66 straipsnyje nurodyta skubos procedūra.

12. Vadovaujanti priežiūros institucija ir kitos susijusios priežiūros institucijos pagal šį straipsnį privalomą informaciją viena kitai teikia elektroninėmis priemonėmis, naudodamosi standartizuota forma.

61 straipsnis

Savitarpio pagalba

1. Priežiūros institucijos teikia viena kitai reikšmingą informaciją ir savitarpio pagalbą, kad šis reglamentas būtų įgyvendintas ir taikomas nuosekliai, ir diegia veiksmingo tarpusavio bendradarbiavimo priemonės. Savitarpio pagalba visų pirma yra susijusi su informacijos prašymais ir priežiūros priemonėmis, kaip antai prašymais suteikti išankstinius leidimus ir vykdyti konsultacijas, patikrinimus ir tyrimus.

2. Kiekviena priežiūros institucija imasi visų būtinų tinkamų priemonių, kad atsakytų į kitos priežiūros institucijos prašymą nepagrįstai nedelsdama ir ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo jo gavimo. Tokios priemonės visų pirma gali būti reikšmingos informacijos apie tyrimo eigą persiuntimas.

3. Pagalbos prašymuose nurodoma visa būtina informacija, įskaitant prašymo tikslą ir priežastis. Informacija, kuria pasikeista, naudojama tik tam tikslui, kuriam jos buvo prašoma.

4. Prašymą gavusi priežiūros institucija negali atsisakyti prašymo patenkinti, išskyrus atvejus, kai:

a) ji nėra kompetentinga prašymo dalyko arba priemonių, kurias jos prašoma vykdyti, srityje; arba

b) prašymo patenkinimas pažeistų šį reglamentą arba Sąjungos ar valstybės narės teisę, kuri taikoma prašymą gaunančiai priežiūros institucijai.

5. Prašymą gavusi priežiūros institucija informuoja prašymą pateikusią priežiūros instituciją apie rezultatus arba, atitinkamai, pažangą arba priemones, kurių imtasi siekiant į jį atsakyti. Prašymą gavusi priežiūros institucija bet kurio atsisakymo pagal 4 dalį atveju pateikia atsisakymo patenkinti prašymą priežastis.

6. Prašymą gavusi priežiūros institucijos paprastai teikia kitų priežiūros institucijų prašomą informaciją elektroninėmis priemonėmis, naudodamosi standartizuota forma.

7. Prašymą gavusios priežiūros institucijos už veiksmus, kurių imamasi gavus savitarpio pagalbos prašymą, mokesčio neima. Priežiūros institucijos gali dėl taisyklių, reglamentuojančių viena kitai mokamą kompensaciją už konkrečias išlaidas, patirtas dėl savitarpio pagalbos teikimo išimtinėmis aplinkybėmis.

8. Jeigu priežiūros institucija nepateikia šio straipsnio 5 dalyje nurodytos informacijos per vieną mėnesį nuo kitos priežiūros institucijos prašymo gavimo, prašymą pateikusi priežiūros institucija gali pagal 55 straipsnio 1 dalį patvirtinti laikinąją priemonę savo valstybės narės teritorijoje. Tuo atveju laikoma, kad patenkinamos 66 straipsnio 1 dalyje numatytos būtinybės imtis skubių veiksmų sąlygos ir reikalingas skubus privalomas Valdybos sprendimas pagal 66 straipsnio 2 dalį.

9. Komisija gali įgyvendinimo aktais nustatyti šiame straipsnyje nurodytos savitarpio pagalbos formą ir procedūras ir priežiūros institucijų tarpusavio, taip pat priežiūros institucijų ir Valdybos keitimosi informacija elektroninėmis priemonėmis tvarką, visų pirma šio straipsnio 6 dalyje nurodytą standartizuotą formą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 93 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

62 straipsnis

Priežiūros institucijų bendros operacijos

1. Priežiūros institucijos tam tikrais atvejais vykdo bendras operacijas, įskaitant bendrus tyrimus ir bendras vykdymo užtikrinimo priemones, kuriose dalyvauja kitų valstybių narių priežiūros institucijų nariai arba darbuotojai.

2. Kai duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas turi buveinių keliose valstybėse narėse arba kai duomenų tvarkymo operacijomis gali būti daromas didelis poveikis daugeliui duomenų subjektų daugiau nei vienoje valstybėje narėje, kiekvienos iš tų valstybių narių priežiūros institucija turi teisę dalyvauti vykdamas bendras operacijas. Priežiūros institucija, kuri yra kompetentinga pagal 56 straipsnio 1 dalį arba 4 dalį, pakviečia kiekvienos iš tų valstybių narių priežiūros instituciją dalyvauti vykdamas bendras operacijas ir nedelsdama atsako į priežiūros institucijos prašymą dėl dalyvavimo.
3. Priežiūros institucija, laikydamasi valstybės narės teisės ir komandiruojančiai priežiūros institucijai leidus, gali suteikti įgaliojimus, be kita ko, tyrimo įgaliojimus, komandiruojančiosios priežiūros institucijos nariams arba darbuotojams, dalyvaujantiems vykdamas bendras operacijas, arba, jeigu tai leidžiama priimančiosios priežiūros institucijos valstybės narės teisės aktais, leisti komandiruojančiosios priežiūros institucijos nariams arba darbuotojams naudotis savo tyrimo įgaliojimais pagal komandiruojančiosios priežiūros institucijos valstybės narės teisės aktus. Tokiais tyrimo įgaliojimais gali būti naudojamos tik vadovaujant priimančiosios priežiūros institucijos nariams arba darbuotojams ir jiems dalyvaujant. Komandiruojančiosios priežiūros institucijos nariams arba darbuotojams taikoma priimančiosios priežiūros institucijos valstybės narės teisė.
4. Tais atvejais, kai pagal 1 dalį komandiruojančiosios priežiūros institucijos darbuotojai vykdo veiklą kitoje valstybėje narėje, priimančiosios priežiūros institucijos valstybė narė prisiima atsakomybę už jų veiksmus, įskaitant atsakomybę už bet kokią jiems vykdamas veiklą padarytą žalą, pagal valstybės narės, kurios teritorijoje jie vykdo veiklą, teisę.
5. Valstybė narė, kurios teritorijoje buvo padaryta žala, ją atlygina tokiais pačiomis sąlygomis, kuriomis atlygintų savo darbuotojų padarytą žalą. Komandiruojančiosios priežiūros institucijos, kurios darbuotojai kitos valstybės narės teritorijoje padarė žalą bet kuriam asmeniui, valstybė narė grąžina tai kitai valstybei narei visas sumas, jos sumokėtas jų vardu teisę jas gauti turintiems asmenims.
6. Nedarant poveikio naudojimuisi savo teisėmis trečiųjų šalių atžvilgiu ir išskyrus 5 dalyje nurodytą atvejį, 1 dalyje numatytu atveju nė viena valstybė narė nereikalauja kitos valstybės narės atlyginti jos patirtą žalą, nurodytą 4 dalyje.
7. Jeigu ketinama vykdyti bendrą operaciją ir priežiūros institucija per vieną mėnesį neįvykdo šio straipsnio 2 dalies antrame sakinyje nustatytos prievolės, kitos priežiūros institucijos gali pagal 55 straipsnį patvirtinti laikinąją priemonę savo valstybės narės teritorijoje. Tuo atveju laikoma, kad patenkinamos 66 straipsnio 1 dalyje numatytos būtinybės skubiai imtis veiksmų sąlygos ir reikalinga skubi Valdybos nuomonė arba skubus privalomas sprendimas pagal 66 straipsnio 2 dalį.

2 skirsnis

Nuoseklumas

63 straipsnis

Nuoseklumo užtikrinimo mechanizmas

Siekdamos padėti nuosekliai taikyti šį reglamentą visoje Sąjungoje, priežiūros institucijos bendradarbiauja tarpusavyje ir tam tikrais atvejais su Komisija pagal šiame skirsnyje nustatytą nuoseklumo užtikrinimo mechanizmą.

64 straipsnis

Valdybos nuomonė

1. Valdyba pateikia nuomonę visais atvejais, kai kompetentinga priežiūros institucija ketina patvirtinti bet kurią iš toliau nurodytų priemonių. Tuo tikslu kompetentinga priežiūros institucija pateikia Valdybai sprendimo projektą, kai:
- a) juo siekiama priimti duomenų tvarkymo operacijų, kurioms pagal 35 straipsnio 4 dalį taikomas poveikio duomenų apsaugai vertinimo reikalavimas, sąrašą;
 - b) jis yra susijęs su klausimu pagal 40 straipsnio 7 dalį dėl to, ar elgesio kodekso projektas arba elgesio kodekso keitimas ar išplėtimas atitinka šį reglamentą;

- c) juo siekiama patvirtinti įstaigos akreditacijos pagal 41 straipsnio 3 dalį arba sertifikavimo įstaigos akreditacijos pagal 43 straipsnio 3 dalį kriterijus;
- d) juo siekiama nustatyti 46 straipsnio 2 dalies d punkte ir 28 straipsnio 8 dalyje nurodytas standartines duomenų apsaugos sąlygas;
- e) juo siekiama duoti leidimą taikyti sutarčių sąlygas, nurodytas 46 straipsnio 3 dalies a punkte; arba
- f) juo siekiama patvirtinti įmonei privalomas taisykles, kaip apibrėžta 47 straipsnyje.

2. Bet kuri priežiūros institucija, Valdybos pirmininkas arba Komisija gali prašyti, kad Valdyba išnagrinėtų bet kuri bendro pobūdžio klausimą arba klausimą, kuris daro poveikį daugiau nei vienoje valstybėje narėje, ir kad ji pateiktų nuomonę, visų pirma tais atvejais, kai kompetentinga priežiūros institucija nesilaiko su savitarpio pagalba susijusių prievolių pagal 61 straipsnį arba su bendromis operacijomis susijusių prievolių pagal 62 straipsnį.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytais atvejais Valdyba pateikia nuomonę dėl jai pateikto klausimo, išskyrus atvejus, kai ji tuo pačiu klausimu jau yra pateikusi nuomonę. Ta nuomonė priimama per aštuonias savaites Valdybos narių paprasta balsų dauguma. Tas laikotarpis gali būti pratęstas dar šešioms savaitėms atsižvelgiant į dalyko sudėtingumą. 1 dalyje nurodyto sprendimo projekto, išplatinto valdybos nariams pagal 5 dalį, atžvilgiu laikoma, kad narys, per pirmininko nurodytą pagrįstą laikotarpį nepareiškęs prieštaravimų, pritaria sprendimo projektui.

4. Priežiūros institucijos ir Komisija nepagrįstai nedelsdamos, naudodamosi standartizuota forma, elektroninėmis priemonėmis Valdybai pateikia bet kokią reikšmingą informaciją, įskaitant, tam tikrais atvejais, faktų santrauką, sprendimo projektą, priežastis, dėl kurių būtina taikyti tokią priemonę, ir kitų susijusių priežiūros institucijų nuomones.

5. Valdybos pirmininkas nepagrįstai nedelsdamas elektroninėmis priemonėmis:

- a) Valdybos nariams ir Komisijai pateikia bet kokią reikšmingą informaciją, kuri jam buvo pateikta naudojantis standartizuota forma. Valdybos sekretoriatas prireikus pateikia reikšmingos informacijos vertimą; ir
- b) tam tikrais atvejais 1 ir 2 dalyse nurodytai priežiūros institucijai ir Komisijai pateikia nuomonę ir ją paskelbia.

6. Kompetentinga priežiūros institucija per 3 dalyje nurodytą laikotarpį nepriima savo sprendimo projekto, nurodyto 1 dalyje.

7. 1 dalyje nurodyta priežiūros institucija kuo labiau atsižvelgia į Valdybos nuomonę ir per dvi savaites nuo nuomonės gavimo elektroninėmis priemonėmis praneša Valdybos pirmininkui apie tai, ar ji nekeis sprendimo projekto, ar jį iš dalies pakeis, ir jei jį iš dalies pakeičia, pateikia iš dalies pakeistą sprendimo projektą, naudodamasi standartizuota forma.

8. Jeigu susijusi priežiūros institucija per šio straipsnio 7 dalyje nurodytą laikotarpį informuoja Valdybos pirmininką, kad ji neketina visiškai arba iš dalies atsižvelgti į valdybos nuomonę, pateikdama atitinkamas priežastis, taikoma 65 straipsnio 1 dalis.

65 straipsnis

Europos duomenų apsaugos valdybos sprendžiami ginčai

1. Siekiant užtikrinti tinkamą ir nuoseklų šio reglamento taikymą atskirais atvejais, Valdyba priima privalomą sprendimą šiais atvejais:

- a) jeigu, 60 straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju, susijusi priežiūros institucija yra pareiškusi tinkamą ir pagrįstą prieštaravimą vadovaujančios institucijos sprendimo projektui arba vadovaujanti institucija yra atmetusi tokį prieštaravimą kaip netinkamą arba nepagrįstą. Privalomas sprendimas turi būti susijęs su visais klausimais, dėl kurių pateiktas tinkamas ir pagrįstas prieštaravimas, visų pirma dėl to, ar pažeidžiamas šis reglamentas;

- b) jeigu esama prieštarų nuomonių dėl to, kuri iš susijusių priežiūros institucijų yra kompetentinga pagrindinės buveinės atžvilgiu;
- c) jeigu kompetentinga priežiūros institucija neprašo Valdybos pateikti nuomonę 64 straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais arba nesilaiko pagal 64 straipsnį pateiktos Valdybos nuomonės. Tuo atveju bet kuri susijusi priežiūros institucija arba Komisija gali pranešti apie šį klausimą Valdybai.

2. 1 dalyje nurodytas sprendimas dviejų trečdalių valdybos narių balsų dauguma priimamas per vieną mėnesį nuo dalyko pateikimo. Dėl dalyko sudėtingumo tas laikotarpis gali būti pratęstas dar vienam mėnesiui. 1 dalyje nurodytas sprendimas turi būti pagrįstas, skirtas vadovaujančiai priežiūros institucijai bei visoms susijusioms priežiūros institucijoms ir joms privalomas.

3. Jei valdybai nepavyko priimti sprendimo per 2 dalyje nurodytus laikotarpius, ji sprendimą priima paprasta valdybos narių balsų dauguma per dvi savaites nuo 2 dalyje nurodyto antrojo mėnesio pabaigos. Jei valdybos narių balsai pasidalija po lygiai, sprendimą lemia jos pirmininko balsas.

4. Per 2 ir 3 dalyse nurodytus laikotarpius susijusios priežiūros institucijos nepriima sprendimo dėl pagal 1 dalį valdybai pateikto dalyko.

5. Valdybos pirmininkas nepagrįstai nedelsdamas praneša 1 dalyje nurodytą sprendimą susijusioms priežiūros institucijoms. Apie tai jis informuoja Komisiją. Po to, kai priežiūros institucija praneša 6 dalyje nurodytą galutinį sprendimą, sprendimas nedelsiant paskelbiamas Valdybos interneto svetainėje.

6. Vadovaujanti priežiūros institucija arba, tam tikrais atvejais, priežiūros institucija, kuriai pateiktas skundas, nepagrįstai nedelsdama ir ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo tos dienos, kai Valdyba praneša savo sprendimą, priima galutinį sprendimą remdamasi šio straipsnio 1 dalyje nurodytu sprendimu. Vadovaujanti priežiūros institucija arba, tam tikrais atvejais, priežiūros institucija, kuriai pateiktas skundas, praneša Valdybai jos galutinio sprendimo pranešimo atitinkamai duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui ir duomenų subjektui datą. Susijusių priežiūros institucijų galutinis sprendimas priimamas laikantis 60 straipsnio 7, 8 ir 9 dalyse išdėstytų sąlygų. Galutiniame sprendime daroma nuoroda į šio straipsnio 1 dalyje nurodytą sprendimą ir nurodoma, kad toje dalyje nurodytas sprendimas pagal šio straipsnio 5 dalį bus paskelbtas Valdybos interneto svetainėje. Prie galutinio sprendimo pridedamas šio straipsnio 1 dalyje nurodytas sprendimas.

66 straipsnis

Skubos procedūra

1. Išimtinėmis aplinkybėmis, jeigu susijusi priežiūros institucija mano, jog būtina imtis skubių veiksmų, kad būtų apsaugotos duomenų subjektų teisės ir laisvės, ji, nukrypdamą nuo 63, 64 ir 65 straipsnyje nurodyto nuoseklumo užtikrinimo mechanizmo arba 60 straipsnyje nurodytos procedūros, gali nedelsdama priimti konkretų ne ilgiau kaip tris mėnesius trunkantį laikotarpį galiojančias laikinas priemones, galinčias turėti teisinių padarinių jos pačios valstybės narės teritorijoje. Priežiūros institucija tas priemones ir jų patvirtinimo priežastis nedelsdama pateikia kitoms susijusioms priežiūros institucijoms, Valdybai ir Komisijai.

2. Jeigu priežiūros institucija ėmėsi priemonės pagal 1 dalį ir mano, kad būtina skubiai patvirtinti galutines priemones, ji gali prašyti, kad Valdyba skubiai pateiktų nuomonę arba skubiai priimtų privalomą sprendimą, nurodydama prašymo pateikti tokią nuomonę ar priimti tokį sprendimą priežastis.

3. Bet kuri priežiūros institucija gali prašyti Valdybos atitinkamai skubiai pateikti nuomonę arba skubiai priimti privalomą sprendimą, jeigu kompetentinga priežiūros institucija nesiėmė tinkamos priemonės tuo atveju, kai būtina imtis skubių veiksmų, kad būtų apsaugotos duomenų subjektų teisės ir laisvės, nurodydama prašymo pateikti tokią nuomonę ar priimti tokį sprendimą priežastis, be kita ko, susijusias su būtinybe imtis skubių veiksmų.

4. Nukrypstant nuo 64 straipsnio 3 dalies ir 65 straipsnio 2 dalies, šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodyta skubi nuomonė arba skubus privalomas sprendimas per dvi savaites priimami Valdybos narių paprasta balsų dauguma.

67 straipsnis

Keitimasis informacija

Komisija gali priimti bendro pobūdžio įgyvendinimo aktus, tam kad būtų nustatyti priežiūros institucijų tarpusavio, taip pat priežiūros institucijų ir Valdybos keitimosi informacija elektroninėmis priemonėmis tvarka, visų pirma 64 straipsnyje nurodyta standartizuota forma.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 93 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3 skirsnis

Europos duomenų apsaugos valdyba

68 straipsnis

Europos duomenų apsaugos valdyba

1. Europos duomenų apsaugos valdyba (toliau – Valdyba) įsteigiama kaip Sąjungos įstaiga, turinti juridinio asmens statusą.
2. Valdybai atstovauja jos pirmininkas.
3. Valdybą sudaro kiekvienos valstybės narės vienos priežiūros institucijos vadovai ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas arba jų atitinkami atstovai.
4. Jeigu valstybėje narėje už nuostatų taikymo stebėseną pagal šį reglamentą yra atsakinga daugiau kaip viena priežiūros institucija, pagal tos valstybės narės teisę paskiriamas bendras atstovas.
5. Komisija turi teisę dalyvauti Valdybos veikloje bei posėdžiuose be balsavimo teisės. Komisija paskiria atstovą. Valdybos pirmininkas praneša Komisijai apie Valdybos veiklą.
6. Su 65 straipsnyje nurodytais atvejais Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas balsavimo teisę turi priimant tik tuos sprendimus, kurie yra susiję su Sąjungos institucijoms, įstaigoms organams ir agentūroms taikomais principais ir taisyklėmis, kurie iš esmės atitinka šiame reglamente nustatytus principus ir taisykles.

69 straipsnis

Nepriklausomumas

1. Atlikdama savo užduotis arba naudodamasi savo įgaliojimais pagal 70 ir 71 straipsnius Valdyba veikia nepriklausomai.
2. Nedarant poveikio Komisijos galimybei teikti 70 straipsnio 1 dalies b punkte ir 70 straipsnio 2 dalyje nurodytus prašymus, Valdyba, atlikdama savo užduotis arba naudodamasi savo įgaliojimais, neprašo ir nepriima jokių nurodymų.

70 straipsnis

Valdybos užduotys

1. Valdyba užtikrina, kad šis reglamentas būtų taikomas nuosekliai. Šiuo tikslu Valdyba savo iniciatyva arba tam tikrais atvejais Komisijos prašymu visų pirma:
 - a) stebi ir užtikrina tinkamą šio reglamento taikymą 64 ir 65 straipsniuose nurodytais atvejais, nedarant poveikio nacionalinių priežiūros institucijų užduotims;

- b) konsultuoja Komisiją visais su asmens duomenų apsauga Sąjungoje susijusiais klausimais, be kita ko, dėl siūlomų šio reglamento pakeitimų;
- c) konsultuoja Komisiją dėl duomenų valdytojų, duomenų tvarkytojų ir priežiūros institucijų keitimosi informacija apie įmonei privalomas taisykles formato ir procedūrų;
- d) teikia gaires, rekomendacijas ir geriausios praktikos pavyzdžius, susijusius su procedūromis, kaip ištrinti asmens duomenų saitus, kopijas ar dublikatus iš viešai prieinamų ryšių paslaugų, kaip nurodyta 17 straipsnio 2 dalyje;
- e) savo iniciatyva, vieno iš savo narių prašymu arba Komisijos prašymu nagrinėja klausimus, susijusius su šio reglamento taikymu, ir teikia gaires, rekomendacijas ir geriausios praktikos pavyzdžius, kad paskatintų šį reglamentą taikyti nuosekliai;
- f) pagal šios dalies e punktą teikia gaires, rekomendacijas ir geriausios praktikos pavyzdžius, kad labiau patikslintų profiliavimu grindžiamų sprendimų pagal 22 straipsnio 2 dalį kriterijus ir sąlygas;
- g) pagal šios dalies e punktą teikia gaires, rekomendacijas ir gerosios praktikos pavyzdžius dėl 33 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyto asmens duomenų saugumo pažeidimo ir nepagrįsto delsimo nustatymo, taip pat konkrečių aplinkybių, kuriomis duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas turi pranešti apie asmens duomenų pažeidimą;
- h) pagal šios dalies b punktą teikia gaires, rekomendacijas ir gerosios praktikos pavyzdžius, susijusius su tokiomis aplinkybėmis, kai dėl asmens duomenų saugumo pažeidimo gali kilti didelis pavojus fizinių asmenų teisėms ir laisvėms, kaip nurodyta 34 straipsnio 1 dalyje;
- i) pagal šios dalies e punktą teikia gaires, rekomendacijas ir gerosios praktikos pavyzdžius, kad labiau patikslintų kriterijus ir reikalavimus, taikomus asmens duomenų perdavimams, kurie grindžiami įmonei privalomomis taisyklėmis, kurių laikosi duomenų valdytojai, ir įmonei privalomomis taisyklėmis, kurių laikosi duomenų tvarkytojai, ir kitais būtinais reikalavimais, kuriais siekiama užtikrinti atitinkamų duomenų subjektų asmens duomenų apsaugą, kaip nurodyta 47 straipsnyje;
- j) pagal šios dalies e punktą teikia gaires, rekomendacijas ir gerosios praktikos pavyzdžius, kad labiau patikslintų asmens duomenų perdavimo remiantis 49 straipsnio 1 dalimi kriterijus ir reikalavimus;
- k) rengia priežiūros institucijoms skirtas gaires dėl 58 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytų priemonių taikymo ir administracinių baudų pagal 83 straipsnį nustatymo;
- l) peržiūri e ir f punktuose nurodytų gairių, rekomendacijų ir geriausios praktikos pavyzdžių praktinį taikymą;
- m) pagal šios e punktą teikia gaires, rekomendacijas ir geriausios praktikos pavyzdžius siekiant nustatyti bendrą fizinių asmenų teikiamų pranešimų apie šio reglamento pažeidimus pagal 54 straipsnio 2 dalį tvarką;
- n) skatina rengti elgesio kodeksus ir nustatyti duomenų apsaugos sertifikavimo mechanizmus bei duomenų apsaugos ženklus ir žymenis pagal 40 ir 42 straipsnius;
- o) vykdo sertifikavimo įstaigų akreditavimą ir jo periodinę peržiūrą pagal 43 straipsnį ir tvarko viešą akredituotų įstaigų registrą pagal 43 straipsnio 6 dalį ir viešą trečiosios valstybės įsisteigusių akredituotų duomenų valdytojų ar duomenų tvarkytojų registrą pagal 42 straipsnio 7 dalį;
- p) tiksliai apibūdina 43 straipsnio 3 dalyje nurodytus reikalavimus siekiant akredituoti sertifikavimo įstaigas pagal 42 straipsnį;
- q) pateikia Komisijai nuomonę dėl 43 straipsnio 8 dalyje nurodytų sertifikavimo reikalavimų;
- r) pateikia Komisijai nuomonę dėl 12 straipsnio 7 dalyje nurodytų piktogramų;
- s) pateikia Komisijai nuomonę dėl apsaugos lygio trečiojoje valstybėje arba tarptautinėje organizacijoje tinkamumo įvertinimo, įskaitant įvertinimą, ar trečioji valstybė, teritorija arba tarptautinė organizacija ar nurodytas vienas ar keli sektoriai toje trečiojoje valstybėje nebeužtikrina tinkamo apsaugos lygio. Tuo tikslu Komisija pateikia Valdybai visus būtinus dokumentus, įskaitant korespondenciją su trečiosios valstybės vyriausybe, dėl tos trečiosios šalies, teritorijos ar nurodyto sektoriaus, arba su tarptautine organizacija;

- t) teikia nuomones dėl priežiūros institucijų sprendimų projektų pagal 64 straipsnio 1 dalyje nurodytą nuoseklumo užtikrinimo mechanizmą ir dėl klausimų, pateiktų pagal 64 straipsnio 2 dalį, ir priima privalomus sprendimus pagal 65 straipsnį, įskaitant 66 straipsnyje nurodytus atvejus;
 - u) skatina priežiūros institucijų bendradarbiavimą ir veiksmingą dvišalę bei daugiašalę keitimąsi informacija ir geriausios praktikos pavyzdžiais;
 - v) skatina vykdyti bendras mokymo programas ir palengvina priežiūros institucijų darbuotojų mainus, ir tam tikrais atvejais darbuotojų mainus su trečiųjų valstybių priežiūros institucijomis arba su tarptautinėmis organizacijomis;
 - w) skatina keistis žiniomis ir dokumentais apie duomenų apsaugos teisės aktus ir praktiką su duomenų apsaugos priežiūros institucijomis visame pasaulyje;
 - x) teikia nuomones dėl pagal 40 straipsnio 4 dalį Sąjungos lygmeniu parengtų elgesio kodeksų; ir
 - y) tvarko viešai prieinamą priežiūros institucijų ir teismų sprendimų dėl klausimų, nagrinėtų taikant nuoseklumo užtikrinimo mechanizmą, elektroninį registrą.
2. Jeigu Komisija prašo Valdybos konsultacijos, ji gali nurodyti terminą, atsižvelgdama į klausimo skubumą.
3. Valdyba savo nuomones, gaires, rekomendacijas ir geriausios praktikos pavyzdžius teikia Komisijai bei 93 straipsnyje nurodytam komitetui ir skelbia juos viešai.
4. Valdyba tam tikrais atvejais konsultuojasi su suinteresuotosiomis šalimis ir suteikia joms galimybę per pagrįstą laikotarpį pateikti pastabų. Nedarant poveikio 76 straipsniui, Valdyba viešai paskelbia konsultavimosi procedūros rezultatus.

71 straipsnis

Ataskaitos

1. Valdyba parengia metinę ataskaitą dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant duomenis Sąjungoje ir tam tikrais atvejais trečiojoje valstybėje bei tarptautinėse organizacijose. Ataskaita skelbiama viešai ir perduodama Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai.
2. Toje metinėje ataskaitoje apžvelgiamas 70 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytų gairių, rekomendacijų ir geriausios praktikos pavyzdžių, taip pat 65 straipsnyje nurodytų privalomų sprendimų praktinis taikymas.

72 straipsnis

Procedūra

1. Valdyba sprendimus priima paprasta savo narių balsų dauguma, nebent šiame reglamente būtų nurodyta kitaip.
2. Valdyba savo darbo tvarkos taisykles priima dviejų trečdalių savo narių balsų dauguma ir pati nustato savo darbo tvarką.

73 straipsnis

Pirmininkas

1. Valdyba paprasta balsų dauguma iš savo narių renka pirmininką ir du jo pavaduotojus.
2. Pirmininko ir jo pavaduotojų kadencija yra penkeri metai; ji gali būti atnaujinta vieną kartą.

74 straipsnis

Pirmininko užduotys

1. Pirmininko užduotys yra šios:
 - a) šaukti Valdybos posėdžius ir rengti jų darbotvarkę;
 - b) pranešti pagal 65 straipsnį Valdybos priimtus sprendimus vadovaujančiai priežiūros institucijai ir susijusioms priežiūros institucijoms;
 - c) užtikrinti, kad Valdyba laiku atliktų savo užduotis, visų pirma susijusias su 63 straipsnyje nurodytu nuoseklumo užtikrinimo mechanizmu.
2. Valdyba savo darbo tvarkos taisyklėse nustato, kaip paskirstomos pirmininko ir jo pavaduotojų užduotys.

75 straipsnis

Sekretoriatas

1. Valdyba turi sekretoriatą, kurio paslaugas teikia Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno įstaiga.
2. Sekretoriatas vykdo savo užduotis laikydamasis išmintinai Valdybos pirmininko nurodymų.
3. Vykdam šiuo reglamentu Valdybai pavestas užduotis dalyvaujantys Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno įstaigos darbuotojai atsiskaito skirtingiems vadovams, nei darbuotojai, vykdamys Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui pavestas užduotis.
4. Tam tikrais atvejais Valdyba ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas parengia ir paskelbia susitarimo memorandumą, kuriuo įgyvendinamas šis straipsnis; jame apibrėžiamos jų bendradarbiavimo sąlygos ir jis taikomas Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno įstaigos darbuotojams, dalyvaujantiems vykdam šiuo reglamentu Valdybai pavestas užduotis.
5. Sekretoriatas Valdybai teikia analitinę, administracinę ir logistinę paramą.
6. Sekretoriatas visų pirma atsako už:
 - a) Valdybos kasdienę veiklą;
 - b) Valdybos narių, jos pirmininko ir Komisijos tarpusavio ryšius;
 - c) ryšius su kitomis institucijomis ir visuomene;
 - d) elektroninių priemonių naudojimą vidaus ir išorės ryšiams palaikyti;
 - e) reikšmingos informacijos vertimą;
 - f) Valdybos posėdžių rengimą ir su jais susijusią tolesnę veiklą;
 - g) su Valdybos priimamomis nuomonėmis, sprendimais dėl priežiūros institucijų ginčų išsprendimo ir kitais tektais susijusį parengiamąjį darbą, jų rengimą ir paskelbimą.

76 straipsnis

Konfidencialumas

1. Valdybos diskusijos yra konfidencialios, jei valdybos nuomone tai yra būtina, kaip nustatyta jos darbo tvarkos taisyklėse.

2. Galimybė susipažinti su Valdybos nariams, ekspertams ir trečiųjų šalių atstovams pateiktais dokumentais reglamentuojama Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1049/2001 ⁽¹⁾.

VIII SKYRIUS

Teisių gynimo priemonės, atsakomybė ir sankcijos

77 straipsnis

Teisė pateikti skundą priežiūros institucijai

1. Neapribojant galimybių imtis kitų administracinių arba teisminių teisių gynimo priemonių, kiekvienas duomenų subjektas turi teisę pateikti skundą priežiūros institucijai, visų pirma valstybėje narėje, kurioje yra jo nuolatinė gyvenamoji vieta, darbo vieta arba vieta, kurioje padarytas įtariamas pažeidimas, jeigu tas duomenų subjektas mano, kad su juo susijęs asmens duomenų tvarkymas atliekamas pažeidžiant šį reglamentą.
2. Priežiūros institucija, kuriai pateiktas skundas, informuoja skundo pateikėją apie skundo nagrinėjimo pažangą ir rezultatus, be kita ko, apie galimybę imtis teisminių teisių gynimo priemonių pagal 78 straipsnį.

78 straipsnis

Teisė imtis veiksmingų teisminių teisių gynimo priemonių prieš priežiūros instituciją

1. Nedarant poveikio galimybei imtis kitų administracinių arba neteisminių teisių gynimo priemonių, kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo turi teisę imtis veiksmingų teisminių teisių gynimo priemonių prieš priežiūros institucijos dėl jo priimtą teisiškai privalomą sprendimą.
2. Nedarant poveikio galimybei imtis kitų administracinių arba neteisminių teisių gynimo priemonių, kiekvienas duomenų subjektas turi teisę imtis veiksmingų teisminių teisių gynimo priemonių, jeigu priežiūros institucija, kuri yra kompetentinga pagal 55 straipsnį ir 56 straipsnius, skundo nenagrinėja arba per tris mėnesius nepraneša duomenų subjektui apie pagal 77 straipsnį pateikto skundo nagrinėjimo pažangą arba rezultatus.
3. Byla priežiūros institucijai keliama valstybės narės, kurioje priežiūros institucija yra įsisteigusi, teismuose.
4. Kai byla iškelta dėl priežiūros institucijos sprendimo, kuris buvo priimtas po to, kai Valdyba pateikė nuomonę ar priėmė sprendimą pagal nuoseklumo užtikrinimo mechanizmą, priežiūros institucija perduoda teismui tą nuomonę ar sprendimą.

79 straipsnis

Teisė imtis veiksmingų teisminių teisių gynimo priemonių prieš duomenų valdytoją arba duomenų tvarkytoją

1. Nedarant poveikio galimybei imtis bet kokių galimų administracinių arba neteisminių teisių gynimo priemonių, įskaitant teisę pateikti skundą priežiūros institucijai pagal 77 straipsnį, kiekvienas duomenų subjektas turi teisę imtis veiksmingų teisminių teisių gynimo priemonių, jeigu mano, kad šiuo reglamentu nustatytos jo teisės buvo pažeistos, nes jo asmens duomenys buvo tvarkomi pažeidžiant šį reglamentą.
2. Byla duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui keliama valstybės narės, kurioje yra duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo buveinė, teismuose. Kitu atveju tokia byla gali būti keliama valstybės narės, kurioje yra nuolatinė duomenų subjekto gyvenamoji vieta, teismuose, išskyrus atvejus, kai duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas yra valstybės narės valdžios institucija, vykdanči savo viešuosius įgaliojimus.

⁽¹⁾ 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001 5 31, p. 43).

80 straipsnis

Atstovavimas duomenų subjektams

1. Duomenų subjektas turi teisę įgalioti ne pelno įstaigą, organizaciją ar asociaciją, kuri tinkamai įsteigta pagal valstybės narės teisę ir kurios įstatais nustatyti tikslai atitinka viešąjį interesą, kuri veikia duomenų subjekto teisių bei laisvių apsaugos srityje, kiek tai susiję su jų asmens duomenų apsauga, jo vardu pateikti skundą ir jo vardu naudotis teisėmis, nurodytomis 77, 78 bei 79 straipsniuose, jo vardu naudotis 82 straipsnyje nurodyta teise gauti kompensaciją, jei taip numatyta valstybės narės teisėje.

2. Valstybės narės gali nustatyti, kad bet kuri šio straipsnio 1 dalyje nurodyta įstaiga, organizacija ar asociacija, nepriklausomai nuo duomenų subjekto įgaliojimų, toje valstybėje narėje turi teisę pateikti skundą priežiūros institucijai, kuri yra kompetentinga pagal 77 straipsnį, ir turi teisę naudotis 78 ir 79 straipsniuose nurodytomis teisėmis, jei mano, kad tvarkant duomenis duomenų subjekto teisės pagal šį reglamentą buvo pažeistos.

81 straipsnis

Bylos nagrinėjimo sustabdymas

1. Kai valstybės narės kompetentingas teismas turi informacijos apie kitos valstybės narės teisme nagrinėjamą bylą dėl to paties dalyko, susijusio su to paties duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo vykdomu duomenų tvarkymu, jis susisiečia su tuo kitos valstybės narės teismu, kad būtų patvirtintas tokios bylos egzistavimas.

2. Kai kitos valstybės narės teisme yra nagrinėjama byla dėl to paties dalyko, susijusio su to paties duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo vykdomu duomenų tvarkymu, bet kuris kompetentingas teismas, išskyrus teismą, į kurį kreiptasi pirmiausia, gali sustabdyti tos bylos nagrinėjimą.

3. Kai ta byla nagrinėjama pirmosios instancijos teisme, bet kuris teismas, išskyrus teismą, į kurį kreiptasi pirmiausia, taip pat gali vienos iš šalių prašymu atsisakyti jurisdikcijos, jei teismas, į kurį kreiptasi pirmiausia, turi jurisdikciją atitinkamų ieškinių atžvilgiu ir pagal jo teisės aktus leidžiama tuos ieškinius sujungti.

82 straipsnis

Teisė į kompensaciją ir atsakomybė

1. Bet kuris asmuo, patyręs materialinę ar nematerialinę žalą dėl šio reglamento pažeidimo, turi teisę iš duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo gauti kompensaciją už patirtą žalą.

2. Tvarkant duomenis dalyvaujantis duomenų valdytojas atsako už žalą, padarytą dėl vykdyto duomenų tvarkymo pažeidžiant šį reglamentą. Duomenų tvarkytojas už dėl duomenų tvarkymo sukeltą žalą atsako tik tuo atveju, jei jis nesilaikė šiame reglamente konkrečiai duomenų tvarkytojams nustatytų prievolių arba jei jis veikė nepaisydamas teisėtų duomenų valdytojo nurodymų arba juos pažeisdamas.

3. Duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas atleidžiami nuo atsakomybės pagal 2 dalį, jeigu jis įrodo, kad jokių būdu nėra atsakingas už įvykį, dėl kurio patirta žala.

4. Jei tame pačiame duomenų tvarkymo procese dalyvauja daugiau nei vienas duomenų valdytojas ar duomenų tvarkytojas arba dalyvauja abu – duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas – ir kai jie pagal 2 ir 3 dalis yra atsakingi už bet kokią dėl tokio tvarkymo sukeltą žalą, laikoma, kad kiekvienas duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas yra atsakingi už visą žalą, kad būtų užtikrinta veiksminga kompensacija duomenų subjektui.

5. Kai duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas pagal 4 dalį sumokėjo visą kompensaciją už patirtą žalą, tas duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas turi teisę reikalauti iš kitų tame pačiame duomenų tvarkymo procese dalyvavusių duomenų valdytojų arba duomenų tvarkytojų, kad jie sugrąžintų jam kompensacijos dalį, atitinkančią jų atsakomybės dalį, laikantis 2 dalyje išdėstytų sąlygų.

6. Bylos dėl naudojimosi teise gauti kompensaciją iškeliamos pagal valstybės narės valstybės narės teisės aktus kompetentinguose teismuose, kaip nurodyta 79 straipsnio 2 dalyje.

83 straipsnis

Bendrosios administracinių baudų skyrimo sąlygos

1. Kiekviena priežiūros institucija užtikrina, kad pagal šį straipsnį skiriamos administracinės baudos už 4, 5 ir 6 dalyse nurodytus šio reglamento pažeidimus kiekvienu konkrečiu atveju būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

2. Administracinės baudos, atsižvelgiant į kiekvieno konkretaus atvejo aplinkybes, skiriamos kartu su 58 straipsnio 2 dalies a–h punktuose ir j punkte nurodytomis priemonėmis arba vietoj jų. Sprendžiant dėl to, ar skirti administracinę baudą, ir sprendžiant dėl administracinės baudos dydžio kiekvienu konkrečiu atveju deramai atsižvelgiama į šiuos dalykus:

- a) pažeidimo pobūdį, sunkumą ir trukmę, atsižvelgiant į atitinkamo duomenų tvarkymo pobūdį, aprėptį ar tikslą, taip pat į nukentėjusių duomenų subjektų skaičių ir jų patirtos žalos dydį;
- b) tai, ar pažeidimas padarytas tyčia, ar dėl aplaidumo;
- c) bet kuriuos veiksmus, kurių duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas ėmėsi, kad sumažintų duomenų subjektų patirtą žalą;
- d) duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo atsakomybės dydį, atsižvelgiant į jų pagal 25 ir 32 straipsnius įgyvendintas technines ir organizacines priemones;
- e) bet kuriuos to duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo svarbius ankstesnius pažeidimus;
- f) bendradarbiavimo su priežiūros institucija siekiant atitaisyti pažeidimą ir sumažinti galimą neigiamą jo poveikį laipsnį;
- g) asmens duomenų, kuriems pažeidimas turi poveikį, kategorijas;
- h) tai, koku būdu priežiūros institucija sužinojo apie pažeidimą, visų pirma tai, ar duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas pranešė apie pažeidimą (jei taip – koku mastu);
- i) jei atitinkamam duomenų valdytojui arba duomenų tvarkytojui dėl to paties dalyko anksčiau buvo taikytos 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos priemonės – ar laikytasi tų priemonių;
- j) ar laikomasi patvirtintų elgesio kodeksų pagal 40 straipsnį arba patvirtintų sertifikavimo mechanizmų pagal 42 straipsnį; ir
- k) kitus sunkinančius ar švelninančius veiksnius, susijusius su konkrečiu atveju aplinkybėmis, pavyzdžiui, finansinę naudą, kuri buvo gauta, arba nuostolius, kurių buvo išvengta, tiesiogiai ar netiesiogiai dėl pažeidimo;

3. Jei duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas, atlikdamas tą pačią tvarkymo operaciją ar susijusias tvarkymo operacijas, tyčia ar dėl aplaidumo pažeidžia kelias šio reglamento nuostatas, bendra administracinės baudos suma nėra didesnė nei suma, kuri nustatyta už rimčiausią pažeidimą.

4. Pažeidus toliau išvardytas nuostatas, pagal 2 dalį skiriamos administracinės baudos iki 10 000 000 EUR arba, įmonės atveju – iki 2 % jos ankstesnių finansinių metų bendros metinės pasaulinės apyvartos, atsižvelgiant į tai, kuri suma yra didesnė:

- a) duomenų valdytojo ir duomenų tvarkytojo prievoles 8, 11, 25-39 ir 42 bei 43 straipsnius;
- b) sertifikavimo įstaigos prievoles pagal 42 ir 43 straipsnius;
- c) stebėsenos įstaigos prievoles pagal 41 straipsnio 4 dalį;

5. Pažeidus toliau išvardytas nuostatas, pagal 2 dalį skiriamos administracinės baudos iki 20 000 000 EUR arba, įmonės atveju – iki 4 % jos ankstesnių finansinių metų bendros metinės pasaulinės apyvartos, atsižvelgiant į tai, kuri suma yra didesnė:

- a) pagrindinius duomenų tvarkymo principus, įskaitant sutikimo sąlygas, pagal 5, 6, 7 ir 9 straipsnius;
- b) duomenų subjekto teises pagal 12–22 straipsnius;
- c) asmens duomenų perdavimą duomenų gavėjui trečiojoje valstybėje arba tarptautinei organizacijai pagal 44–49 straipsnius;
- d) prievolės pagal valstybės narės teisės aktus, priimtus pagal IX skyrių;
- e) jei nesilaikoma priežiūros institucijos nurodymo arba laikino ar nuolatinio duomenų tvarkymo apribojimo arba duomenų srautų sustabdymo pagal 58 straipsnio 2 dalį arba nesuteikiama prieigos galimybė pažeidžiant 58 straipsnio 1 dalį;

6. Jei nesilaikoma 58 straipsnio 2 dalyje nurodyto priežiūros institucijos nurodymo, pagal šio straipsnio 2 dalį skiriamos administracinės baudos iki 20 000 000 EUR arba, įmonės atveju – iki 4 % jos ankstesnių finansinių metų bendros metinės pasaulinės apyvartos, atsižvelgiant į tai, kuri suma yra didesnė.

7. Nedarant poveikio priežiūros institucijų įgaliojimams imtis taisomųjų veiksmų pagal 58 straipsnio 2 dalį, kiekviena valstybė narė gali nustatyti taisykles, reglamentuojančias tai, ar ir koku mastu administracinės baudos gali būti skiriamos valdžios institucijomis ir įstaigoms, įsisteigusioms toje valstybėje narėje.

8. Priežiūros institucijos naudojimuisi įgaliojimais pagal šį straipsnį taikomos atitinkamos procedūrinės garantijos laikantis Sąjungos teisės aktų ir valstybės narės teisės aktų, įskaitant veiksmingas teismines teisių gynimo priemones ir tinkamą procesą.

9. Jei valstybės narės teisės sistemoje nenumatoma administracinių baudų, šis straipsnis gali būti taikomas taip, kad baudą inicijuotų kompetentinga priežiūros institucija, o ją skirtų kompetentingi nacionaliniai teismai, kartu užtikrinant, kad tos teisių gynimo priemonės būtų veiksmingos ir turėtų priežiūros institucijų skiriamoms administracinėms baudoms lygiavertį poveikį. Bet kuriuo atveju skiriamos baudos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos. Tos valstybės narės ne vėliau kaip 2018 m. gegužės 25 d. praneša Komisijai savo teisės aktų nuostatas, kurias jos priima pagal šią dalį, ir nedelsdamos praneša vėlesnius tas nuostatas keičiančius teisės aktus ar su jomis susijusius pakeitimus.

84 straipsnis

Sankcijos

1. Valstybės narės nustato taisykles dėl kitų sankcijų, taikytinų už šio reglamento pažeidimus, visų pirma pažeidimus, dėl kurių netaikomos administracinės baudos pagal 83 straipsnį, ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad jos būtų įgyvendinamos. Tokios sankcijos yra veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

2. Kiekviena valstybė narė ne vėliau kaip 2018 m. gegužės 25 d. praneša Komisijai savo teisės aktų nuostatas, kurias ji priima pagal 1 dalį, ir nedelsdama praneša vėlesnius su tomis nuostatomis susijusius pakeitimus.

IX SKYRIUS

Nuostatos, susijusios su konkrečiais duomenų tvarkymo atvejais

85 straipsnis

Duomenų tvarkymas ir saviraiškos ir informacijos laisvė

1. Valstybės narės teisėje teisė į asmens duomenų apsaugą pagal šį reglamentą turi būti suderinta su teise į saviraiškos ir informacijos laisvę, įskaitant duomenų tvarkymą žurnalistikos tikslais ir akademinės, meninės ar literatūrinės saviraiškos tikslais.

2. Duomenų tvarkymui žurnalistikos arba akademinės, meninės ar literatūrinės saviraiškos tikslais valstybės narės numato II skyriaus (principai), III skyriaus (duomenų subjekto teisės), IV skyriaus (duomenų valdytojas ir duomenų tvarkytojas), V skyriaus (asmens duomenų perdavimas į trečiąsias valstybes arba tarptautinėms organizacijoms), VI skyriaus (nepriklausomos priežiūros institucijos), VII skyriaus (bendradarbiavimas ir nuoseklumas) ir IX skyriaus (specialūs duomenų tvarkymo atvejai) išimtis arba nuo jų nukrypti leidžiančias nuostatas, jei jos yra būtinos, kad teisė į asmens duomenų apsaugą būtų suderinta su saviraiškos ir informacijos laisve.

3. Kiekviena valstybė narė praneša Komisijai savo teisės aktų nuostatas, kurias ji priėmė pagal 2 dalį, ir nedelsdama praneša visus vėlesnius tas nuostatas keičiančius teisės aktus ar su jomis susijusius pakeitimus.

86 straipsnis

Duomenų tvarkymas ir visuomenės teisė susipažinti su oficialiais dokumentais

Valdžios institucijos arba viešosios įstaigos ar privačios įstaigos turimuose oficialiuose dokumentuose, reikalinguose užduočiai, vykdomai dėl viešojo intereso, atlikti, esantys asmens duomenys šios institucijos arba įstaigos gali būti atskleisti laikantis Sąjungos ar valstybės narės teisės, kuri taikoma tai valdžios institucijai arba įstaigai, siekiant visuomenės teisę susipažinti su oficialiais dokumentais suderinti su teise į asmens duomenų apsaugą pagal šį reglamentą.

87 straipsnis

Nacionalinio asmens identifikavimo numerio tvarkymas

Valstybės narės gali tiksliau apibrėžti konkrečias sąlygas, kuriomis tvarkomas nacionalinis asmens identifikavimo numeris ar bet kuris kitas bendro taikymo identifikatorius. Tuo atveju nacionalinis asmens identifikavimo numeris ar bet kuris kitas bendro taikymo identifikatorius naudojamas tik jei laikomasi tinkamų duomenų subjekto teisių ir laisvių apsaugos priemonių pagal šį reglamentą.

88 straipsnis

Duomenų tvarkymas su darbo santykiais susijusiame kontekste

1. Valstybės narės gali teisėje ar kolektyvinėse sutartyse numatyti konkretesnes taisykles, kuriomis siekiama užtikrinti teisių ir laisvių apsaugą tvarkant darbuotojų asmens duomenis su darbo santykiais susijusiame kontekste, visų pirma juos įdarbinant, vykdam darbotvarką, įskaitant teisės aktais arba kolektyvinėmis sutartimis nustatytą prievolių vykdymą, užtikrinant darbo administravimą, planavimą ir organizavimą, lygybę ir įvairovę darbo vietoje, darbuotojų saugą ir sveikatą, darbdavio ar kliento turto apsaugą, taip pat siekiant pasinaudoti su darbo santykiais susijusiomis individualiomis ir kolektyvinėmis teisėmis ir išmokomis, taip pat siekiant nutraukti darbo santykius.

2. Tos taisyklės apima tinkamas ir konkrečias priemones, kuriomis siekiama apsaugoti duomenų subjekto žmogiškąjį orumą, teisėtus interesus ir pagrindines teises, ypatingą dėmesį skiriant duomenų tvarkymo skaidrumui, asmens duomenų perdavimui įmonių grupėje arba bendrą ekonominę veiklą vykdančių įmonių grupėje ir stebėsenos sistemoms darbo vietoje.

3. Kiekviena valstybė narė ne vėliau kaip 2018 m. gegužės 25 d. praneša Komisijai tas savo teisės aktų nuostatas, kurias ji priima pagal 1 dalį, ir nedelsdama praneša vėlesnius su tomis nuostatomis susijusius pakeitimus.

89 straipsnis

Apsaugos priemonės ir nukrypti leidžiančios nuostatos, susijusios su duomenų tvarkymu archyvavimo tikslais viešojo intereso labui, mokslinių ar istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais

1. Duomenų tvarkymui archyvavimo tikslais viešojo intereso labui, mokslinių ar istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais pagal šį reglamentą taikomos tinkamos duomenų subjekto teisių ir laisvių apsaugos priemonės. Tomis apsaugos priemonėmis užtikrinama, kad būtų įdiegtos techninės ir organizacinės priemonės, visų pirma siekiant

užtikrinti, kad būtų laikomasi duomenų kiekio mažinimo principo. Tos priemonės gali apimti pseudonimų suteikimą, jeigu tie tikslai gali būti pasiekti tuo būdu. Visais atvejais, kai tuos tikslus galima pasiekti toliau tvarkant duomenis, iš kurių negalima arba nebegalima nustatyti duomenų subjektų tapatybės, tų tikslų siekiama tuo būdu.

2. Kai asmens duomenys tvarkomi mokslinių ar istorinių tyrimų tikslais arba statistiniais tikslais, Sąjungos arba valstybės narės teisės aktais gali būti nustatytos nukrypti leidžiančios nuostatos, susijusios su 15, 16, 18 ir 21 straipsniuose nurodytomis teisėmis, jei taikomos šio straipsnio 1 dalyje nurodytos sąlygos ir apsaugos priemonės, tokiu mastu, koku dėl tokių teisių gali tapti neįmanoma pasiekti konkrečių tikslų arba jos gali tapti rimta kliūtimi jiems pasiekti, ir norint pasiekti tuos tikslus yra būtinos tokios nukrypti leidžiančios nuostatos.

3. Kai asmens duomenys tvarkomi archyavavimo tikslais viešojo intereso labui, Sąjungos arba valstybės narės teisės aktais gali būti nustatytos nukrypti leidžiančios nuostatos, susijusios su 15, 16, 18, 19, 20 ir 21 straipsniuose nurodytomis teisėmis, jei taikomos šio straipsnio 1 dalyje nurodytos sąlygos ir apsaugos priemonės, tokiu mastu, koku dėl tokių teisių gali tapti neįmanoma pasiekti konkrečių tikslų arba jos gali tapti rimta kliūtimi jiems pasiekti, ir norint pasiekti tuos tikslus yra būtinos tokios nukrypti leidžiančios nuostatos.

4. Kai 2 ir 3 dalyse nurodytas tvarkymas tuo pat metu padeda siekti kito tikslo, nukrypti leidžiančias nuostatas galima taikyti tik duomenų tvarkymui tose dalyse nurodytais tikslais.

90 straipsnis

Prievolės saugoti paslaptį

1. Valstybės narės gali priimti specialias taisykles ir jose išdėstyti 58 straipsnio 1 dalies e ir f punktuose nustatytus priežiūros institucijų įgaliojimus dėl duomenų valdytojų arba duomenų tvarkytojų, kuriems pagal Sąjungos arba valstybės narės teisę arba nacionalinių kompetentingų įstaigų nustatytas taisyklės taikoma prievolė saugoti profesinę paslaptį arba kitos lygiavertės prievolės saugoti paslaptį, jeigu tai būtina ir proporcinga siekiant suderinti teisę į asmens duomenų apsaugą su prievole saugoti paslaptį. Tos taisyklės taikomos tik asmens duomenims, kuriuos duomenų valdytojas arba duomenų tvarkytojas gavo arba įgijo vykdydamas veiklą, kuriai taikoma ta prievolė saugoti paslaptį.

2. Kiekviena valstybė narė ne vėliau kaip 2018 m. gegužės 25 d. praneša Komisijai taisykles, kurias ji priima pagal 1 dalį, ir nedelsdama praneša vėlesnius su tomis taisyklėmis susijusius pakeitimus.

91 straipsnis

Galiojančios bažnyčių ir religinių asociacijų duomenų apsaugos taisyklės

1. Jeigu įsigaliojant šiam reglamentui valstybėje narėje bažnyčios ir religinės asociacijos arba bendruomenės taiko visapusiškas taisykles dėl asmenų apsaugos tvarkant duomenis, tokios taisyklės gali būti toliau taikomos, jeigu jos yra suderintos su šiuo reglamentu.

2. Bažnyčias ir religines asociacijas, taikančias išsamias taisykles pagal šio straipsnio 1 dalį, prižiūri nepriklausoma priežiūros institucija, kuri gali būti specialaus pobūdžio, tačiau ji turi atitikti šio reglamento VI skyriuje nustatytas sąlygas.

X SKYRIUS

Deleguotieji aktai ir įgyvendinimo aktai

92 straipsnis

Igaliojimų delegavimas

1. Igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 12 straipsnio 8 dalyje ir 43 straipsnio 8 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2016 m. gegužės 24 d.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 12 straipsnio 8 dalyje ir 43 straipsnio 8 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Jis įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jam nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 12 straipsnio 8 dalį ir 43 straipsnio 8 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per tris mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas trim mėnesiais.

93 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.
3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis kartu su jo 5 straipsniu.

XI SKYRIUS

Baigiamosios nuostatos

94 straipsnis

Direktyvos 95/46/EB panaikinimas

1. Direktyva 95/46/EB panaikinama nuo 2018 m. gegužės 25 d.
2. Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šį reglamentą. Nuorodos į Direktyvos 95/46/EB 29 straipsniu įsteigtą Darbo grupę asmenų apsaugai tvarkant asmens duomenis laikomos nuorodomis į šiuo reglamentu įsteigtą Europos duomenų apsaugos valdybą.

95 straipsnis

Ryšys su Direktyva 2002/58/EB

Šiuo reglamentu fiziniams arba juridiniams asmenims nenustatoma papildomų prievolių, susijusių su duomenų tvarkymu Sąjungoje viešaisiais ryšių tinklais teikiant viešai prieinamas elektroninių ryšių paslaugas, kiek tai susiję su klausimais, kuriais jiems taikomos Direktyvoje 2002/58/EB nustatytos specialios prievolės, kuriomis siekiama to paties tikslo.

96 straipsnis

Ryšys su anksčiau sudarytais susitarimais

Tarptautiniai susitarimai, kuriuose numatomas asmens duomenų perdavimas į trečiąsias valstybes arba tarptautinėms organizacijoms, kuriuos valstybės narės sudarė prieš 2016 m. gegužės 24 d. ir kurie atitinka Sąjungos teisę, taikytina prieš tą datą, lieka galioti tol, kol bus iš dalies pakeisti, pakeisti naujais susitarimais arba panaikinti.

97 straipsnis

Komisijos ataskaitos

1. Ne vėliau kaip 2020 m. gegužės 25 d. ir vėliau kas ketverius metus Komisija teikia Europos Parlamentui ir Tarybai šio reglamento vertinimo ir peržiūros ataskaitas. Ataskaitos skelbiamos viešai.
2. Atlikdama 1 dalyje nurodytus įvertinimus ir peržiūras, Komisija visų pirma išnagrinėja, kaip taikomos ir kaip veikia:
 - a) V skyriaus nuostatos dėl asmens duomenų perdavimo į trečiąsias valstybes arba tarptautinėms organizacijoms, ypatingą dėmesį skiriant sprendimams, priimtiems pagal šio reglamento 45 straipsnio 3 dalį, ir sprendimams, priimtiems remiantis Direktyvos 95/46/EB 25 straipsnio 6 dalimi;
 - b) VII skyriaus nuostatos dėl bendradarbiavimo ir nuoseklumo.
3. 1 dalies tikslu Komisija gali prašyti valstybių narių ir priežiūros institucijų pateikti informaciją.
4. Atlikdama 1 ir 2 dalyse nurodytą vertinimą ir peržiūrą, Komisija atsižvelgia į Europos Parlamento, Tarybos, taip pat kitų svarbių įstaigų ar šaltinių nuomones ir išvadas.
5. Prireikus Komisija pateikia tinkamus pasiūlymus iš dalies pakeisti šį reglamentą, visų pirma atsižvelgdama į informacinių technologijų raidą ir informacinės visuomenės pažangą.

98 straipsnis

Kitų Sąjungos duomenų apsaugos teisės aktų peržiūra

Prireikus Komisija teikia pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, kuriais siekiama iš dalies pakeisti kitas Sąjungos teisės aktus asmens duomenų apsaugos srityje, siekiant užtikrinti vienodą ir nuoseklią fizinių asmenų apsaugą tvarkant duomenis. Tai visų pirma taikoma taisyklėms, susijusioms su fizinių asmenų apsauga Sąjungos institucijoms, įstaigoms, tarnyboms ir agentūroms tvarkant duomenis, ir taisyklėms, susijusioms su laisvu tokių duomenų judėjimu.

99 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.
2. Jis taikomas nuo 2018 m. gegužės 25 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2016 m. balandžio 27 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkė

J.A. HENNIS-PLASSCHAERT
